فن شناس تے باذوق نقیب حضرات واسطے

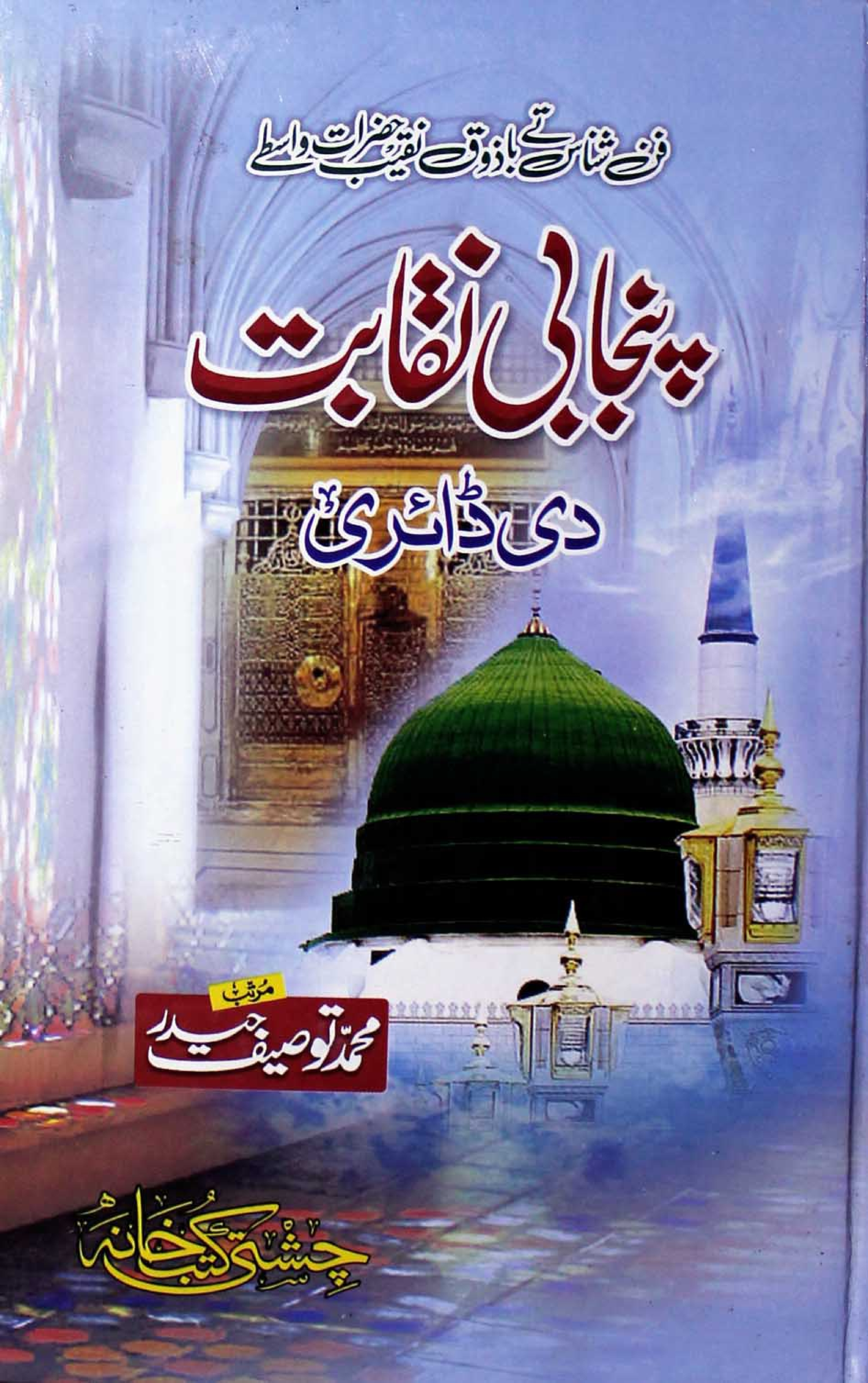
پنجابی نقابت

دی ڈائری

مرتب

محمد توصیف حیدر

چشتی کتب خانہ

نقابت دی سوہنی کتاب

پنجابی نقابت

دی

ڈائری

مُرتّب

صاحبزادہ محمدؐ توصیف حیدر

چشتی کُتب خانہ

ارشد مارکیٹ جھنگ بازار فیصل آباد

Mob: 0300 7681230 0300 6674752 Ph: 0412646756

کتاب داناں	پنجابی نقابت دی ڈائری
لکھاری	صاحبزادہ محمد توصیف حیدر چشتی
پہلی وار	مارچ 2013
چھاپن ہار	صاحبزادہ محمد شفیق مجاہد چشتی
کمپوزنگ	چشتی کمپوزرز 03226232632
حسبِ فرمائش	سائیں محمد رفیق چشتی قلندری
ہدیہ	270/.

مِلن دے پتے

سُنی دارالاشاعت علویہ رضویہ فیصل آباد چشتی لائبریری احمد نگر روڈ وزیر آباد
علی برادران جھنگبازار فیصل آباد، اسلامک بک کارپوریشن کمیٹی چوک راولپنڈی
ضیاء القرآن پبلی کیشنز لاہور، زاویہ پبلشرز ستا ہوٹل داتا دربار لاہور
مکتبہ زین العابدین عقب شالامار باغ لاہور، مکتبہ نوریہ رضویہ لاہور فیصل آباد
مکتبہ حنفیہ گنج بخش روڈ لاہور، قادری رضوی کتب خانہ گنج بخش روڈ لاہور
مکتبہ شانِ اسلام اُردو بازار لاہور، کرمانوالہ بک شاپ لاہور مکتبہ فکرِ رضا لاہور
چوہدری محمد عرفان گل بیاسی چک مکتبہ امام احمد رضا لاہور، بک کارنر جہلم
خزینہ علم و ادب اُرود بازار لاہور، ادارہ پیغام القرآن اُردو بازار لاہور
احمد بک کارپوریشن کمیٹی چوک راولپنڈی، کتب خانہ مقبولِ عام فیصل آباد

انتساب

ماں بولی پنجابی دے وڈے شاعر

حضرت پیر وارث شاہ رحمۃ اللہ علیہ

دے ناں

محمد توصیف حیدر چشتی

نذرِ عقیدت

بحضور

عارفِ کھڑی عظیم صوفی شاعر

حضرت میاں محمد بخش رحمۃ اللہ علیہ

محمد توصیف حیدر چشتی

دو گلاں پیار دیاں

میرے پیارے دوستو، سجنو، ساتھیو یارو تے بھراؤ !

السلام علیکم ۔ تقریباً تن سال دے بعد پنجابی نقابت دی ڈائری دا تحفہ تہاڈے واسطے حاضر اے ۔ ایس کتاب توں پہلوں نقابت دیاں چار کتاباں تحریر کیتیاں جہاں نوں محبت والیاں نے بڑی پذیرائی بخشی ۔

پاکستان دے وڈے چھوٹے سارے نقیباں نے زبانی تے تحریری محبت دے پُھل عطا کیتے میں سارے محبت کرن والیاں دا مشکور آں ۔

دوستو ! میں سارے نقیب حضرات دا ممنون آں پر مینوں تہاڈے نال گِلہ وی اے ۔ اوہ آکھدے نے ہناں کہ گِلہ وی اپنیاں نال ای ہُندا اے ۔

گِلہ ایہہ وے کہ زیادہ تر نقیب حضرات محنت نئیں کردے عام طور تے ویکھیا گیا اے کہ اِک چنگا نقیب جیہڑا وی کوئی کلام یا گردان پڑھ دیندا اے تے سارے نقیب اوسے ای کلام دے دوالے ہو جاندے نے ۔

بعض اوقات تے غیر معیاری کلام بلکہ ایتھوں تک کہ غیر سُنی

شاعراں دا کلام بڑے فخر دے نال پڑھدے نے ۔ معنی تے مفہوم نُوں سمجھن توں بغیر کلام پڑھنا ساڈے زیادہ تر نقیباں دی صفت بن گئی ۔ جدوں کہ جے ساڈے نقیب تھوڑی بہت محبت کرن زیادہ مطالعے دا شوق پیدا کرن قُرآن تے حدیث دے اصولاں تے پُورا اُترن قُرآن تے حدیث دے اصولاں تے پُورا اُترن والا کلام پڑھن تے ایہدا فائدہ نقیباں نُوں وی ہووے گا تے لوکاں دا عقیدہ وی خراب نئیں ہووے گا۔

دوستو ! ایس گذارش توں بعد ہُن اسی تہاڈے لئی دو چار گلاں ہور کرنیاں چاوہندے آں۔

ایس کتاب وچ گرداناں دے نال پنجابی شعر تے نظماں تحریر و ترتیب دِتیاں نے کوشش کر کے ایہناں توں استفادہ کرو۔ زیادہ تر نقیباں دا اِک سلسلہ ایہہ وی ہُندا اے کہ اوہ جدوں کتاب پڑھدے نے کلام پسند اون دے باوجود تھوڑے جئے پریشان ہُندے نے کہ ایہدی تیاری کیویں کریئے ۔ ایہدے توں استفادہ کنج ہووے گا ۔ حالانکہ ایہہ کوئی مشکل نئیں تھوڑا جیا دھیان کرن نال ایہہ مسئلہ حل ہوسکدا اے۔

دوستو ! جدوں کتاب پڑھو جے ایہدے وچ تہانوں کوئی مضمون لمبا لگے، طویل لگے تے اوہدے وچوں آپ سلیکشن کر کے کلام نُوں اپنی ڈائری تے لکھ لو۔ ضروری نئیں ہُندا کہ سارا مضمون ای اِکو واری پڑھنا ایں۔ وقت نوں ملحوظ رکھدیاں تے دوسرے نعت خوان بھراواں دے ٹیم دا خیال

رکھنا وی تہاڈی ذمہ داری اے۔ جے تُسی معیاری نقیباں دی صف وچ شامل ہونا چاؤندے او تے فیر تہانوں دُوجیاں دے پڑھے کلاماں توں ہٹ کے آپ وی محنت کرنی چاہی دی اے۔

دوستو! آپ کلام کڈھو، معیاری کلام پڑھو۔ اپنے تلفظ تے لہجے دا دھیان کر کے جدوں تُسی نقابت کرو گے تے عوام وخواص تے تہاڈا چنگا اثر پوے گا۔

نویں توں نواں کلام ساڈا ادارہ چشتی کُتب خانہ شائع کردا رہندا اے اللہ تعالیٰ ایس ادبی، علمی ادارے نُوں سلامت رکھے تے ایہنوں چلاون والیاں دا بھلا کرے تا کہ ایہہ اِدارہ اِنجے ای سوہنیاں توں سوہنیاں کتاباں شائع کر کے ساڈے دل ٹھار دا رہوے۔

تہاڈا بھرا

محمد توصیف حیدر

0323 7299110

عنواناں دی ترتیب

محفل دا ابتدائیہ

نَحْمَدُہٗ وَنُصَلِّیْ عَلٰی رَسُوْلِهِ الْکَرِیْمِ اَمَّا بَعْدُ! فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّیْطَانِ الرَّجِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ قَدْ جَآءَ کُمْ مِّنَ اللّٰهِ نُوْرٌ صَدَقَ اللّٰهُ الْعَظِیْمِ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا سَیِّدِیْ یَا رَسُوْلَ اللّٰهِ

وَعَلٰی اٰلِكَ وَاَصْحَابِكَ یَا سَیِّدِیْ یَا حَبِیْبَ اللّٰهِ

سجنو تے بیلیو! اَج دی ایہہ سوہنی تے من موہنی محفل پاک سوہنے تے من موہنے آقا مدنی ماہی حضرت محمد مصطفٰی صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم دے میلاد دی محفل اے ایہہ محفل دُنیاداری دی محفل نئیں۔

ایہہ محفل سیاستداناں دی محفل نئیں۔

ایہہ محفل میلاد دی محفل اے۔

ایہہ محفل نعتاں دی محفل اے۔

ایہہ محفل دروداں دی محفل اے۔

ایہہ محفل سلاماں دی محفل اے۔

ایہہ محفل رحمتاں والی محفل اے۔

ایہہ محفل برکتاں والی محفل اے۔

تے سوہنے آقا دی محفل چ اوہ لوکی اَوندے نیں جیہڑے میرے مولانوں پسند ہون۔

اَنوار دا مینہہ ورھ دا سرکار دی محفل وچہ
منگتے دا اے کم سردا سرکار دی محفل وچہ
اللہ اے کرم کردا سرکار دی محفل وچہ
دل نئیں جے کدی مردا سرکار دی محفل وچہ

اَج دی ایہہ محفل شروع کردے آں رب دے قرآن دی تلاوت توں دوستو بھراوَ! قرآن بڑی شاناں والی کتاب اے۔

قرآن پڑھیاں دل نوں چین ملدا اے۔
قرآن پڑھیاں برکتاں ملدیاں نیں۔
قرآن پڑھیاں رحمتاں ملدیاں نیں۔
قرآن پڑھیاں رفعتاں ملدیاں نیں۔
قرآن عشق والی کتاب اے۔
قرآن محبت والی کتاب اے۔
قرآن نور والی کتاب اے۔
قرآن سرور والی کتاب اے۔

قرآن پڑھیاں نیکیاں ملدیاں نیں تے قرآن سُنیاں وی نیکیاں ملدیاں نیں تے جدوں کوئی سوہنی آواز والا قاری اپنے مٹھے لہجے چہ

ربّ دے قُرآن دی تلاوت کردا اے تے سُنن والیاں تے مستی طاری ہو جاندی اے۔

قُرآن دیندا نُور اے

قُرآن دیندا نُور اے
قُرآن ساڈا طُور اے
قُرآن شانِ مصطفٰے
قُرآن زبانِ مصطفٰے
قُرآن عین و عَین ایں
قُرآن دِل دا چَین ایں
قُرآن ڈُبے تار دا
قُرآن سینہ ٹھار دا
قُرآن جنّت وَنڈ دا
قُرآن برکت وَنڈ دا
قُرآن وچ لاریب اے
قُرآن علمِ غیب اے
قُرآن ہنیرے چھٹ دا
قُرآن کُفر نوں پٹ دا

قُرآن دیوے برکتاں
قُرآن دیوے برکتاں
قُرآں شفاواں بخش دا
قُرآں عطاواں بخش دا
قُرآں ثناواں پڑھدا
قُرآن نعتاں پڑھدا

ہر اِک ولی سوہنا ہر اِک نبی سوہنا
بات اُچی ہرنبی ذیشان دی اے
سوہنی ہر اِک اَسمانی کتاب یارو !
سب توں اعلیٰ پر شان قُرآن دی اے

تے قرآن پاک دی تلاوت داشرف حاصل کردے نیں۔

بڑے سوہنے تے مِٹھے لہجے والے قاری صاحب جدوں ایہہ مصری تے حجازی لہجیاں وچ قرآنِ پاک دی تلاوت کردے نیں تے ساری محفل قرآن دے نُور وچ ڈُب جاندی اے تشریف لیاوندے نیں ساڈے دلاں دی جان ایس محفل دی شان اُچے قاریٔ قرآن قاری غلام مصطفیٰ نعیمی صاحب

تلاوت توں بعد

سجنو تے بیلیو ! تلاوت قُرآنِ پاک ہوئی جدوں قاری صاحب

تلاوتِ قرآنِ پاک کرر ہے سُن تے اِنج محسوس ہُندا اسی کہ محفل وِچ رحمتاں دی برسات ہورہی اے۔

دوستو ! جِدّاں کہ اسیں سارے جان دے آں کہ قرآن پاک اللہ تعالیٰ دی سچّی کتاب اے۔ قرآن سب کتاباں توں اُچی شان والی کتاب اے۔

قرآن دی تلاوت دے نال نیکیاں مِلد یاں نے۔

قرآن دی تلاوت دے نال بُرائیاں ختم ہُند یاں نے۔

قرآن دی تلاوت دے نال درجے بلند ہُند ے نے۔

قرآن دی تلاوت دے نال دُنیا وچ اجر مِلدا اے۔

قرآن دی تلاوت دے نال قبر وِچ وی نُور مِلدا اے۔

قرآن دی تلاوت دے نال قیامت والے دن وی کرم ہووے گا

قرآن دی تلاوت دے نال دلاں نُوں سکون حاصل ہُندا اے۔

قرآن دی تلاوت دے نال چہرے نُوں نُور مِلدا اے۔

دوستو تے بیلیو! جہناں گھراں وچ قرآنِ پاک دی تلاوت ہُندی اے اوہناں گھراں وچ فتنے فساد نئیں ہُند ے۔ اوہناں گھراں وچ جادو اثر نئیں کردا ایسے لئی سانوں چاہی دا اے کہ قرآن پاک دے نال دِلوں پیار کریئے تے جدوں قرآنِ پاک دی تلاوت ہووے تے پوری توجہ دے نال سماعت کریئے۔ اللہ تعالیٰ سانوں عمل دی توفیق عطا فرماوے۔

حضور صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم سراجاً منیرا نیں

دوستو ! محفلِ پاک جاری اے میں خُطبے وچہ جیہڑی آیت تلاوت کیتی اے۔ایہدے وِچ سوہنا رب فرماؤندا اے!

وَسِرَاجًا مُّنِیۡرًا

میرا محبوب نُور روندن والا سورج اے۔

تے نُور اوہو ای دے سکدا اے جیہڑا آپ نُور والا ہووے۔

سورج روشنی دیندا اے۔کیوں دیندا اے ؟

کہ اوہ آپ روشن اے۔ جے آپ روشن ناں ہووے تے کسے نوں کیہ روشنی دوے گا۔

پتہ چلیا ! میرے آقا نبیاں دے سردار۔

حضرت آمنہ سلام اللہ علیہا دے دِل دے ٹکڑے۔

حضرت عبداللہ علیہ السلام دے چن۔

اللہ دے سجن۔

جہاناں دی رحمت۔

جہاناں دی برکت۔

رب دے حبیب۔

جگ دے طبیب۔

وِلاں توں قریب۔

رحمتاں ورتان والے۔

جگ نُوں سجان والے۔

صدیقِ اکبر دے یار۔

ساڈے وِلاں دی بہار۔

مولا علی دے ویر۔

دو جہاناں دے پیر حضرت سیدنا محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم نُور نیں تے آپ دے نُور دے نال ای سارا جہان خلقیا اے۔

حضور صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم آپ فرماوندے نے کہ اللہ تعالیٰ ساریاں چیزاں توں پہلے میرا نُور بنایا۔

آقا دا نُور نُورِ اوّل اے۔

آقا دا نُور ذات اے۔

آقا دا نُور نُورِ خُدا اے۔

آقا دا نُور نُورِ قدیم اے۔

آقا دا نُور نُورِ عظیم اے۔

آقا دا نُور مصدرِ کائنات اے۔

آقا دا نُور تخلیقِ کائنات دا باعث اے۔

دوستو! آقا دے نُور دے نال ای اَج ہر تھاں تے روشنی پھیلی

ہوئی اے۔

کملی والے دا نُور زمین وچ اے کملی والے دا نُور ستاریاں وچ۔
کملی والے دے نُور دے ہین جلوے چمنِ ہستی دے گُل نظاریاں وچ
ایسے نُور دا جلوہ جبریل وچ اے ایہو نُور اے جلویاں ساریاں وچ

ساجدؔ رب دا نُور اے نبی میرا
ایہو گل اے تیہاں سپاریاں وچ

کیوں کہ!

نُور نبی دا نُور ہے رب دا
ایسے نُور تھیں عالم پھب دا
اُسدے مکھ دی ویکھ تجلیٰ
کر دے عاشق اللہ اللہ
نُور نبی دا تک شرماوے
یُوسف جیہے قدماں وچ آ گئے
کُنڈلاں والیاں زُلفاں والا
سب تون ارفع سب توں اعلیٰ
نغمے اوہدے حُسن دے ہر تھاں
چن وچ اُسدا نُور فروزاں
نُور ہے اوہ مقصودؔ خُدا دا
نُور ہے اوہ مقصود خُدا دا

نبی پاک صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم تے قرآن

سجنوں تے دوستو ! میرا سوہنا نبی صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم وی قرآن ایں تے

جیہڑی سانوں اللہ دی کتاب ملی اے ایہہ وی قرآن ایں۔ بلکہ اِنج کہہ لئو!

ایہہ قرآن وی معجزہ..........اوہ قرآن وی معجزہ

ایہہ قرآن وی عطا..........اوہ قرآن وی عطا

ایہہ قرآن وی سخا..........اوہ قرآن وی سخا

ایہہ قرآن امر..........اوہ قرآن ادا

ایہہ قرآن دھرم..........اوہ قرآن کرم

ایہہ قرآن وی نور..........اوہ قرآن وی نور

ایہہ قرآن وی سرور..........اوہ قرآن وی سرور

ایہہ قرآن وی عظیم..........اوہ قرآن وی عظیم

ایہہ قرآن وی کریم..........اوہ قرآن وی کریم

ایہہ قرآن کتاباں دا سردار..........اوہ قرآن رسولاں دا سردار

اسی ایس قرآن نوں پچھاڑی نئیں کردے تے ایہہ قرآن میرے نبی نوں پچھاڑی نئیں کردا بلکہ حضور صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم دے پچھے پچھے اوندا اے...... آقا مکے ہون تے مکے...... مدینے ہون تے مدینے...... حرا وچ ہون تے حرا وچ ...... پہاڑ تے ہون تے پہاڑ تے۔

ایہہ قرآن وی برکت............اوہ قرآن وی برکت

ایہہ قرآن وی نعمت...........اوہ قرآن نعمتِ عظمیٰ

ایہہ قرآن اَسمان توں آیا......اوہ قرآن عرشاں توں آیا

ایہہ قرآن وحی......اوہ قرآن ان ھو الا وحی یوحیٰ

ایہہ قرآن وی سچ...........اوہ قرآن وی سچ

ایہہ قرآن کتاب اللہ اے......اوہ قرآن نورٌ من نور اللہ اے۔

قُرآن پاک دی تلاوت توں بعد ہُن نعت خوانی ول آوَندے آں۔

سجنو تے بیلیو ! ایس گل چ کِسے نُوں شک نئیں کہ رب وی سوہنے آقا ﷺ دا ثنا خوان اے۔ سارا قُرآن حضور ﷺ دی نعت اے اِک پنجابی دا شعر سماعت کرو۔

نعت ہے ساری نبی مختارؐ دی
ورقہ ورقہ پھول لو قُرآن دا

جیہڑا مرضی کِسی صفحہ کڈھ لوؤ ہر صفحے تے سوہنے آقا دیاں نعتاں موجود نیں۔ کِتے سوہنے آقا دے مکھڑے دا ذکر اے تے کِتے زُلفاں دا۔ کِتے ہتھاں دا ذکر اے تے کِتے آپ دیاں سوہنیاں اَکھاں دا۔ کِتے آپ دے پیاریاں دا ذکر اے۔ تے کِتے آپ دے دُشمناں دی تردید اے۔

سوہنے اللہ دی حمد

اللہ دی حمد

دوستو !

اللہ دی حمد بیان کردے آں۔ جیہڑا ساری دُنیا نُوں پالن والا اے

ساریاں حمداں اوس خدائے بزرگ و برتر واسطے نے جہنے ساریاں جہاناں نوں ایس طراں بنایا کہ ہر شے اپنی جگہ تے مکمل فِٹ اے کوئی شے ایسی نئیں جہدے وچہ مزید ردّو بدل تے بہتری آسکے۔

ایہہ گل اوہدے مُصوّرِ اعظم ہون دی نشانی ایں۔

اللہ تعالیٰ نے زمین بنائی۔ آسمان بنائے۔

آسمان نُوں...... تاریاں دے نال سجایا۔

زمین نُوں...... تخلیقات دے نال سجایا۔

سمندر نُوں...... جزیریاں دے نال سجایا۔

جنگلاں نُوں...... درختاں دے نال سجایا۔

شہراں نُوں...... رونق دے نال سجایا۔

پنڈاں نُوں...... فصلاں دے نال سجایا۔

تے بندہ اللہ تعالیٰ دی قُدرت دے عظیم شاہکار ویکھ کے حیران ای ہو یا رہندا اے جد کہ ساری تخلیقات اوہدی قدرت دا ادنیٰ کرشمہ ایں۔

اوس رب دی حمد اے

سجنوں تے بیلیو! حمد اے اوس رب دی جیہڑا قادر وی اے قدیر وی اے۔

نُور وی اے......تے منیر وی اے۔

سمیع وی اے......تے بصیر وی اے۔

اکبر وی اے......تے کبیر وی اے۔

داتا وی اے......تے مولا وی اے

کردگار وی اے......تے پالنہار وی اے

اللہ دا ذکر

اللہ دا ذکر......دل نوں چین دیندا اے

اللہ دا ذکر......ذہن نُوں سکون دیندا اے

اللہ دا ذکر......اکھاں نوں نور دیندا اے

اللہ دا ذکر......سوچ نوں شعور دیندا اے

اللہ دا ذکر......رحمت نوں رحمت چہ بدل دا اے

اللہ دا ذکر......فتور نوں نور وچہ بدل دا اے

اللہ دا ذکر......بے حال نون کمال وچہ بدل دا اے

اللہ دا ذکر...... گدانوں شاہ کردا اے

اللہ دا ذکر...... گمراہ نوں راہنما کردا اے

اللہ دا ذکر...... وسوسے ختم کردا اے۔

اللہ دا ذکر...... شیطان توں پناہ دیندا اے۔

اللہ دا ذکر...... گناہوں نوں دور کردا اے۔

اللہ دا ذکر...... جنت دا وسیلہ اے۔

ایسے لئی اسی جدوں وی محفل پاک سجاؤندے آں تے پہلوں اللہ تعالیٰ دی حمد پڑھدے آں۔ محمد حسین آزاد لدھیانوی لکھدے نیں۔

اللہ اللہ کریا کر
اللہ کولوں ڈریا کر
اللہ سب دا مالک اے
اللہ سب دا خالق اے
اللہ سب دا داتا اے
اللہ سب دا رازق اے
اللہ سب دُکھ دُور کرے
اللہ نُور و نُور کرے
حمد اوہدی آزاد کراں
ہر دم رب نُوں یاد کراں

اللہ مِرا...... اللہ مِرا

دوستو ! میرا اللہ ایسا غفور الرحیم اے جیہڑا اپنے نافرماناں نُوں وی رِزق دیندا اے جہدی رحمت دا سایہ اپنیاں تے وی اے تے غیراں تے وی اے۔

سارے زمانے پالدا اللہ مِرا اللہ مِرا
دُکھ بندیاں دے ٹال دا اللہ مِرا اللہ مِرا
کی پھولاں دُکھڑے اوس دے اگے میں اپنے حال دے
مَحرم اے میرے حال دا اللہ مِرا اللہ مِرا
سب وکھو وکھریاں صورتاں اپنے کرم دے نال اے
وچ سچیاں دے ڈھال دا اللہ مِرا اللہ مِرا
اَرباں اُلیکے نقش نے پر نئیں بنوندا اِک وی
دُوجے نوں پہلے نال دا اللہ مِرا اللہ مِرا
طالب اے اوہدی ذات دی ہر خلق پر، طالب اے اوہ
خود آمنہ دے لال دا اِللہ مِرا اللہ مِرا
واللہ خیرُا لماکرین ارشاد بُھلیں ناں کدی
واقف اے تیری چال دا اللہ مِرا اللہ مِرا
صآئم اے بس حقدار اوہ کلّاں حقیقی طور تے
اِکرام دا اِجلال دا اللہ مِرا اللہ مِرا

سُتے بخت جگاوَندا اللہ

سجنوں ! اللہ دی حمد کون بیان کر سکدا اے۔ جہدے کرم دی کوئی مثال نہیں۔

جہدے فضل دی کوئی مثال نہیں۔

جہدی رحمت دی کوئی حد نہیں۔

جہدی عطا دی کوئی حد نہیں۔

جہدی سخا دی کوئی حد نہیں۔

ہر دم کرم کماوَندا اللہ
سُتے بخت جگاوَندا اللہ
پتھر وِچ دی کیڑیاں تائیں
رزق ہمیش پچاوندا اللہ
قُدرت دے نال پانی اُتے
اپنا عرش ٹکاوندا اللہ
ہر تھاں اوہدی ، ہر تھاں اوہ اے
نہ جاندا نہ آوَندا اللہ
اپنی قُدرت تھیں کن کہہ کے
ہر اِک چیز بناوندا اللہ

تر دے ڈوبے ڈُبدے تارے
اوہ ہُندا جو چاوہندا اللہ
رب سچّے نُوں پیار جو کردا
اوس نُوں ولی بناوندا اللہ
گِن گِن ساریاں گنتیاں مُکّن
اپنے کرم کماوندا اللہ
اِک قطرے توں ہر بندے دی
سوہنی شکل بناوندا اللہ
جیس نُوں دُنیا دھکّے دیوے
اوس تے فضل کماوندا اللہ
بَلدی اَگ گلزار ہے کردا
چُھری دے ہیٹھ بچاوندا اللہ
جیہڑا اوس دا ذکر ہے کردا
اوہدا ذکر کراوندا اللہ
جیہڑا یاد ہے اوہنوں کردا
اوہنوں کدوں بھلاوندا اللہ
بندہ ای ظلم ہے جان تے کردا
کدی نہیں ظلم کماوندا اللہ

ستّار العیوب پیارا
ساڈے عیب لکاوندا اللہ
وچ زمین جے اِک بی بیجو
کئی کئی پھلیاں لاوندا اللہ
کنتُ کنزاً کھول خزانے
کثرت دے وچ آوندا اللہ
جو توحید دا منکر اوہنوں
پلّا کدوں پھڑوندا اللہ
کالی رات چوں دن نوں کڈھ کے
ہر شے نوں چمکاوندا اللہ
اَسماناں توں پانی گھل کے
رزق دے ڈھیر لووندا اللہ
بندیاں دے نال لاڈ ہے کردا
سب دے دَرد مکاوندا اللہ
ہَسدیاں نوں اوہ رونے پاوے
روندے چُپ کروندا اللہ
سدّھی راہ دا پتہ اے وسدا
بُھلّے راہے پاوندا اللہ

اوہنوں کوئی وِی ڈک نہیں سکدا
سو کردا جو چاہوندا اللہ
نمروداں دی آکڑ بھن دا
گھلّے ہے مرواؤندا اللہ
طاقت وراں نُوں سُٹ دیندا اے
ماڑے تخت بٹھاؤندا اللہ
جم دے بچیاں تائیں ویکھو
جین دا وَل سکھاؤندا اللہ
مرضی آوے تے یُوسف نوں
کھوہ دے وچ سٹواؤندا اللہ
کھوہ دے وچ سٹوا کے مڑ کے
سپّاں کولوں بچاوندا اللہ
آپ مصر بازار وِکا کے
مڑ کے تخت بٹھاوندا اللہ
فرعوناں نُوں شوہ وچ روہڑے
مومن پار لگاوندا اللہ
اوہو ساجدؔ ہوجاندا اے
جو وی میرا چاہوندا اللہ

اللہ دے ذکر دی شان

عزیز دوستو! اللہ دا ذکر بے چین لوکاں نوں چین عطا کردا اے
تے عذاب توں نجات دیندا اے۔ حضرت معاذ بن جبل رضی اللہ تعالیٰ عنہ
توں روایت اے میرے آقا نبیاں دے سردار حضرت سیدنا محمد مصطفےٰ صلی
اللہ علیہ وآلہٖ وسلم ارشاد فرماؤندے نے کہ آدم علیہ السلام دی اولاد دا سب
توں اُچّا تے سب توں سوہنا عمل سوہنے رب دا ذکر اے تے اللہ دا ذکر
عذاب توں نجات دیندا اے۔

(مسند احمد جلد ۵ صفحہ ۱۳۹)

اللہ دا ذکر کردیاں ہویاں اُچی کہہ دیو! سبحان اللہ۔

اِک واری صحابہ کرام رضوان اللہ علیہم اجمعین نوں سوہنے آقا صلی
اللہ علیہ وآلہٖ وسلم نے فرمایا کہ اے میرے غلامو! تہانوں ایسا عمل
ناں دساں جیہڑا تہاڈے سارے عملاں توں چنگا ہووے۔ جیہڑا تہاڈے
سارے پاک عملاں توں پاک ہووے۔ تہاڈے درجے اُچے کرن والا
ہووے۔ تہاڈے سونا چاندی خرچ کرن نالوں وی ودھیا ہووے۔

صحابہ نے خوشی نال عرض کیتی آقا! ساڈیاں جاناں تہاڈے توں
قربان ہون ضرور دسو۔ میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم نے فرمایا! اللہ دا
ذکر کریا کرو۔ اللہ دا ذکر سارے چنگے عملاں توں چنگا عمل اے۔

اوہ مالک و مختار اے

دوستو ! اللہ تعالیٰ خالقِ کائنات اے۔

اوہ مالک و مختار اے
اوہ جگ دا پالنہار اے
اوہ پالدا اے جگ نوں
گلزار کردا اَگ نوں
اوہ نئیں کسے نوں موڑ دا
قیدی دے سنگل توڑ دا
اُچا اے اوہ اعلیٰ اے اوہ
سب عظمتاں والا اے اوہ
خالق اے ہر مخلوق دا
مالک اے ہر مملُوک دا
اوہنوں کسے جمیّاں نئیں
گھڑیا نئیں بنیاں نئیں
ہر اِک دا اوہ معبود اے
مطلوب اے مسجود اے
ناں اُس دا مائی باپ اے
رب اے تے آپو آپ اے

پیندا نئیں کھاندا نئیں
اَوندا نئیں جاندا نئیں
ہر چیز دی تمہید اے
اوہنوں ناں اَوندی نیند اے
ہر شے چ جلوے اوس دے
سارے نظارے اوس دے
اوہ وَنڈ دا نئیں تھک دا
ناں تھک دا ناں اَک دا
پلّے اوہ سب دے بھر رہیا
رحمت اے سب تے کر رہیا
اوہنوں کسے دی لوڑ نئیں
اوہنوں کوئی وی تھوڑ نئیں
ہر چیز دا خالق اے اوہ
مخلوق دا مالک اے اوہ
داتا اے اوہ رزاق اے
جمن مرن توں پاک اے
ہر شے گواہ اے اوس دی
سب تے نگاہ اے اوس دی

شہ رگ توں نیڑے وَس دا
گھر لامکانیں وَس دا
پتھراں چ کیڑے پال دا
درداں غماں نوں ٹال دا
خالق اے ہر اِک نُور دا
جلوہ اے آپے طُور دا
اِک بی چ رُکھ نوں رَکھدّا
دُکھ نال سُکھ نوں رَکھدّا
ساجدؔ اوہ خالق جگ دا
ساجد اوہ مالک جگ دا

ہر اِک ذرّہ اے حمد بیان کردا حمد رب دی ہر اِک ستارا کردا
حمد کردا بیان اے ہر قطرہ حمد ہراِک سمندر کنارا کردا
حمد کردے بیان نے پُھل پتے حمد مولا دی ہر اِک نظارا کردا
اوہدی حمد مقصودؔ وی ہے کردا
جہدی حمد جہان اے سارا کردا

کیوں کہ !

اوّل حمد ثنا الٰہی جو مالک ہر ہر دا
اُس دا نام چتارن والا کِسے میدان نہ ہر دا

دُرُوداں دے پُھل

درود شریف دی عظمت

محترم دوستو ! حضرت سیدنا محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نوں
نیں تے آپ ای دو جہاناں نوں اپنے نور دے نال چمکاون والے نے۔
سارے سجن بیلی اپنے دلاں نوں اپنے آقا ﷺ دی یاد وچ ڈوبی رکھو تے
دروداں دے گلدستے اپنے آقا ﷺ دی خدمت چ پیش کردے رہوو۔

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا سَیِّدِیْ یَا رَسُوْلَ اللہ

اسیں آں بناوندے درود‌اں دے گجرے
نبی نوں پچاوندے درود‌اں دے گجرے
جے کرناں تجربہ تے کر ویکھو حیدرؔ
گھراں نوں سجاوندے درود‌اں دے گجرے

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا سَیِّدِیْ یَا رَسُوْلَ اللہ

شفاعت حاصل ہووے گی

میرے تے تیرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرماوندے نے جیہڑا
بندہ دس واری صبح نوں تے دس واری شام نوں محبت دے نال میرے تے
درود پاک پڑھے کل قیامت والے دن میں اوہدی شفاعت کراں گا۔

(مجمع الزوائد جلد ۱۰ صفحہ ۱۲۰)

ـے جے اسیں چاہنے آں کہ سانوں سوہنے آقا ﷺ دی شفاعت حاصل ہووے تے فیر سانوں آقا دی بارگاہ وچ درود پاک پڑھنا چاہی دا ے۔ دُرود پاک کوئی عام عمل نئیں۔ درودِ پاک کوئی نکی چیز نئیں بلکہ درود ک تے برکتاں داوسیلہ اے۔ درودِ پاک رحمتاں داوظیفہ اے۔

میرے آقا ﷺ فرماندے نے۔ جیہڑے بندے کول صدقہ ین واسطے پیسے ناں ہون اوہ میرے تے درودِ پاک پڑھ لوے تے اوہدا سدقہ ادا ہوجائے گا۔

(المستدرک حاکم جلد ۴ صفحہ ۱۸۹)

رُود بلاواں ٹال دا

دوستو ! ایہدا مطلب ایہہ وے کہ جیہڑا کم صدقہ کرداے اوہو کم رودِ پاک وی کرداے۔

صدقہ بلاواں ٹال دااے۔

درودِ پاک وی بلاواں ٹال دااے۔

صدقہ رحمتاں کرداے۔

درودِ پاک وی رحمتاں کرداے۔

صدقہ حفاظت کرداے۔

درود پاک وی حفاظت کرداے۔

صدقہ مصیبتاں مکاؤندا اے۔

درودِ پاک وی مصیبتاں مکاؤندا اے۔

صدقہ کرم کردا اے۔

درود پاک وی کرم کردا اے۔

صدقہ سکھ دیندا اے۔

درود پاک وی سکھ دیندا اے۔

صدقہ عذاب توں بچاؤندا اے تے درودِ پاک وی عذاب توں بچاوندا اے۔ ایسے لئی دوستو! سانوں چاہی دا اے کہ آقا ﷺ دی بارگاہ وچ زیادہ توں زیادہ درود پاک پڑھیے۔

سجناں بحرِ عشق چ تر لے
سوہنے رب نوں راضی کر لے
زور اج لا کے حیدرؔ سارا
نبی تے پاک درود توں پڑھ لے

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا سَیِّدِیْ یَا رَسُوْلَ اللہ

شاعری وچوں نعت ہے ودھیا
پاک نبی دی بات ہے ودھیا
مؤمناں دے لئی حیدرؔ سب توں
نبی دی پاک صلوٰۃ ہے ودھیا

اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا سَیِّدِیْ یَا رَسُوْلَ اللہ

پاک نبی دے سچے عاشق پڑھن سلام نبی تے
گھل دے رہن درود دے تحفے سدا غلام نبی تے
ربّ دی ہر اِک رحمت ساجدؔ اُس دے حصے آگئی
جیہڑا پڑھدا رہوے درود ای صبح تے شام نبی تے

اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا سَیِّدِیْ یَا رَسُوْلَ اللہ

شرماؤن دے بغیر اُچی آواز دے نال اپنے آقا ﷺ دی بارگاہ دے وچ درودِ پاک پڑھو کہ اللہ تعالیٰ ساڈے تے راضی ہوجاوے۔

اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا سَیِّدِیْ یَا رَسُوْلَ اللہ

نبی دی محفل دے وچ جہڑا عاشق نبی دا آوے
نبی دی یاد منا کے اپنی قسمت نوں چمکاوے
ساجدؔ پڑھے درود جو ذکر نبی سرورؐ دا سُن کے
رب دی رحمت دی چھل اوسے عاشق دے وَل آوے

اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا سَیِّدِیْ یَا رَسُوْلَ اللہ

سارے درود شریف پڑھ لو کیونکہ ایہہ محفل کوئی عام محفل نئیں ایہہ سوہنے آقا ﷺ دی محفل اے ایہہ مدنی ماہی دی محفل اے۔ ایس لئی سارے اپنیاں زباناں نوں درود پاک دے نال مصروف کرلوو۔

اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا سَیِّدِیْ یَا رَسُوْلَ اللہ

سج گئی محفل سوہنے دی

رب نے سجایا اے

سجنو تے بیلیو ! سوہنے رب نے سوہنی تخلیق دے نال جہاناں نوں سجایا۔

تاریاں نال اُسمان سجایا۔

چانݨی نال چن سجایا۔

دُھپ نال سُورج سجایا۔

بدلاں نال موسم سجایا۔

پہاڑاں نال زمین سجائی۔

بہاراں نال باغ سجے۔

خشبو نال پُھل سجے۔

پَھلاں نال درخت سجے۔

حُسن نال حسین سجے۔

یُوسف نال حُسن سجیا۔

آدم نال علم سجیا۔

نُوح نال حِلم سجیا۔

مولا علی دے نال نجف سجیا۔

اِمام حسین دے نال کربلا سجیا۔

صحابہ کرام دے نال بقیع سجیا۔

غوثِ پاک دے نال بغداد سجیا۔

بابا فرید دے نال پاکپتن سجیا۔

داتا صاحب دے نال لاہور سجیا۔

خواجہ صاحب دے نال اجمیر سجیا۔

شاہ رُکن عالم دے نال ملتان سجیا۔

محبوبِ الٰہی دے نال دہلی سجیا۔

ابنِ عربی دے نال تصوف سجیا۔

ولیاں دے نال طریقت سجی۔

علمائے حق نال شریعت سجی۔

اہلِ بیت دے نال طہارت سجی۔

آقا دی شفاعت نال رحمت سجی۔

میلادِ مصطفٰے دے نال دن سجیا۔

معراج شریف دے صدقے رات سجی۔

سوہنے دے ذکر دے نال قرآن سجیا۔

تے سوہنے دے نور دے نال سارا جہان سجیا۔

سوہنا آیا تے جہان سارا سج دا گیا
بھکھا جتھے وی سی کوئی اوتھے رج دا گیا

سج گئی اے میلاد دی محفل

ایسے لئی سُنی آقا ﷺ دے ذکر دیاں محفلاں سجاوندے نے۔ جیہڑے لوک سوہنے دی محفل سجاوندے نے اللہ تعالیٰ اپنی محبّت دے نال اوہناں دے دل سجا دیندا اے۔

سج گئی اے میلاد دی محفل
آقا جی دی یاد دی محفل
ایہہ محفل شاناں والی اے
ایہہ محفل آناں والی اے
محفل وچ جیہڑے آون گے
اوہ جھولیاں بھر کے جاون گے
ربّ خاص کرم فرماوے گا
ہر جھولی خیر وی پاوے گا
ایہہ محفل پاک نبی دی اے
سخیاں دے سوہنے سخی دی اے
اَج سوہنیاں نعتاں پڑھدے رہوُ
آقا تے صلاتاں پڑھدے رہوُ

اَج گل ساڈی بن جانی ایں
رب بیڑی بنّے لانی ایں
تُسیں نال ادب دے بہہ جاؤ
اَج جھولیاں بھر کے لے جاؤ
اَج کلیاں حیدرؑ کھلنیاں نیں
منہ منگیاں مراداں ملنیاں نیں

پر شرط ایہہ وے کہ سارے حاضرینِ محفل ادب دے نال احترام دے نال محفل چہ تشریف رکھو۔

سوہنا سوہنا پیر دا دن

جے محفل پیر والے دن ہووے تے اوس محفل چ پڑھن لئی سوہنا کلام اَج دی ایہہ پیر والے سوہنے دن سجائی گئی اے۔

پیر والا دن بڑیاں شاناں والا دن ایں۔

پیر دا دن برکتاں والا دن ایں۔

پیر دا دن رفعتاں والا دن ایں۔

روایات چ اوندا اے کہ میرے پیارے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم پیر دے دن روزہ رکھدے سن کیوں کہ جدوں ساڈے آقا ﷺ ایس دنیا تے تشریف لیائے اوہ دن پیر دا دن سی تے ایسے ای نسبت دی وجہ توں پیر

دے دن نوں دِناں دا پیر کہیا جاندا اے تے ایس مبارک دن وچ محفل سجون والے خوش نصیباں دی نظرا یہہ کلام کرر ہیاں
علامہ صائم چشتی فرماؤندے نے !

سوہنا سوہنا پیر دا دن ایں
ہسّدا ہسّدا پیر دا دن ایں
اَج نبیاں دا پیر سی آیا
دُھپیا دُھپیا پیر دا دن ایں
ٹھنڈ دلاں نوں پیندی جاوے
ٹھنڈا ٹھنڈا پیر دا دن ایں
اِس دن وچ محبوب سی آیا
سب توں چنگا پیر دا دن ایں
جو منگو گے مِل جاوے گا
فیض خزانہ پیر دا دن ایں
کیوں نئیں خیر خُدا توں منگ دا
اَج تے جھلّیا پیر دا دن ایں
صاؔئم اپنی موت دا دن وی
رب توں منگیا پیر دا دن ایں

آمنہ بی بی دا چن آیا

آمنہ بی بی دا چن آیا
کرن زمانہ روشن آیا
دیون خیر بھلائی آیا
ونڈن لئی رُشنائی آیا
رب دی حمد سناون آیا
سُتے لیکھ جگاون آیا
ڈِگے آپ اُٹھاون آیا
کوجھے سینے لاون آیا
خیر کرم دا پاون آیا
رحمت دا بن ساون آیا
ساڈی بُھل بخشاون آیا
نیکیاں نوں پَھل لاون آیا
ظلم نُوں مار مکاون آیا
ماڑے تخت بٹھاون آیا
بھکھے آپ رَجاون آیا
جنّت وَل بلاون آیا

اُگ دے کولوں بچاون آیا

جبر دی کندھ نوں ڈھاون آیا

صبر دی قلم لگاون آیا

ساجدؔ سوہنا رب دا ماہی

رب دے نال ملاون آیا

دوستو ! سانوں رب دا پتہ دسّن والے ساڈے آقا تے مولا صلی اللہ علیہ آلہٖ وسلم نے نئیں تے سانوں کی پتہ سی کہ اللہ ہے وے تے اوہ اِک اے۔ ایسے لئی حضرت مجدد الف ثانی رحمۃ اللہ علیہ لکھدے نے کہ میں رب نوں رب ای ایس واسطے منیاں ایں کہ اوہ محمد مصطفےٰ صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم دا رب اے۔ آپ نے ایس لئی ایہہ گل کیتی کہ حضور ﷺ ای سانوں اللہ دا پتہ دسّن والے نے۔

اِک دفعہ سرکار دے غلاماں نے عرض کیتی کہ یارسول اللہ صلی اللہ علیک وآلک وسلم تُسی رب نُوں ویکھیا اے ؟

آپ ﷺ نے فرمایا ! ہاں

عرض کیتی یارسول اللہ ﷺ ! رب کیسا سی ؟

سرکار ﷺ نے فرمایا ! میں رب نُوں سوہنی صورت وِچ ویکھیا اے تے سرکارِ مدینہ علیہ الصلوٰۃ والسلام دا ایہہ وی فرمان اے من رانی فقد را الحق جہنے مینوں تکیا او ہنے رب نُوں تکیا۔

سوہنے دیاں گلاں

دوستو تے بھراؤ !

محفل چہ آونا وی چنگی گل اے۔

نعتاں سنناں وی چنگی گل اے۔

دُرود شریف دا ورد کرنا وی چنگی گل اے۔

تے گل اودوں بن دی اے جدوں سوہنا کرم فرماوے، جدوں کملی

والا......

وَالضُّحیٰ دے چہرے والا

وَالَّیل دیاں خوشبودار زلفاں والا

یَدُاللہ دے گورے گورے ہتھاں والا

اَلَمْ نَشْرَح دے حسین سینے والا

مَازَاغ دیاں نورانی اکھاں والا

طٰہٰ دی چمکیلی پیشانی والا

وَحْیٌ یُّوحیٰ دی پیاری زبانِ اقدس والا

لَعَمْرُكَ دی پیاری جان والا

قَابَ قَوْسَیْن دی اُچی شان والا

اِک نظر کرے تے ساڈی ساریاں دی گل بن جائے گی۔ ایسے لئی

علامہ صائم چشتی رحمۃ اللہ علیہ لکھدے نے!

نہ سرنوں جھکایاں بن دی اے۔

نہ بستر چایاں بن دی اے۔

نہ ٹنڈ کروایاں بن دی اے۔

نہ حاجی اکھوایاں بن دی اے۔

گل کدوں بن دی اے ؟

نہ دُکھڑے سُنایاں بن دی اے
نہ سیس جُھکایاں بن دی اے
اے محبوباں دیا محبوبا
گل تیرے بنایاں بن دی اے
اتھے گل اِک جلوہ ویکھن دی
اوتھے دو طرفہ دیداراں دی
اوہ طُور اُتے گل نہیں بن دی
جو عرش تے جایاں بن دی اے
ایہہ منیاں حضرت عیسیٰ وی
انھیاں نُوں بینائی دیندے سن
پر اَکھ لگی ہوئی سوہنے دے
لب پاک دے لایاں بن دی اے

یارسول اللہ یا حبیب اللہ اے میرے آقا ﷺ

سب سجن میں ازما لئے نے
ہر پاسیوں دھکے کھا لئے نے
اے عرش تے جاوَن والڑیا
گل تیرے ای آیاں بن دی اے
صائم نے رو رو ویکھ لیا
اکھیاں نوں دھو دھو ویکھ لیا
پر آقا ٹکٹ مدینے دی
تیرے آپ بلایاں بن دی اے

جہدے دل وچہ مدینہ پاک دی محبت اے بلند آواز دے نال کہہ دیوے سبحان اللہ!

کیوں کہ !

امیراں دی گل ناں غریباں دی گل اے
مدینے نوں جاناں نصیباں دی گل اے
گھڑی ویکھ یارا نہ پل ویکھ یارا
میں کردا ہاں آقا دی گل ویکھ یار
جی رحمت خدا توں لینی ایں ساجدؔ
نبی دے مدینے چ چل ویکھ یارا

شانِ محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دی گل

صحابہ دیاں گلّاں

دوستو !

حدیث پاک سماعت کرو ! حضرت عبداللہ ابن عباس رضی اللہ تعالیٰ عنہما توں روایت اے کہ سرکار دے پیارے یاراں دی اِک جماعت بیٹھی سی تے انتظار کر رہی سی کہ کدوں سرکارِ مدینہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم تشریف لیاوندے نے۔ تے اوتھے گلّاں شروع ہو گئیاں۔

سرکار سُن رہے نے

سرکار تشریف لیائے تے او ہلے وچ کھلو گئے اِک صحابی نے آکھیا کِڈی شان ایں حضرت ابراہیم علیہ السلام دی جنہاں نوں اللہ تعالیٰ نے اپنا خلیل بنایا۔ دوسرے صحابی نے کہیا ایہدے نالوں وی وڈی گل ایہہ وے کہ موسیٰ علیہ السلام دا مقام ویکھو کہ جنہاں دے نال اللہ تعالیٰ نے آپ کلام کیتا۔

حضرت عیسیٰ دی شان

تے اِک ہور صحابی فرمان لگا ! حضرت عیسیٰ علیہ السلام دا مقام وی ویکھو جیہڑے اللہ دا کلمہ تے اوہدی روح دا مرتبہ رکھدے نے۔

اِک صحابی نے کہیا ! آدم علیہ السلام دی گل تُسی کر دے ای نہیں جیہڑے ابوالبشر تے صفی اللہ نے۔

سرکار نے فرمایا

ایہہ گلاں سُن کے میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم اوہلے چوں سامنے تشریف لیائے تے آپ نے اپنے غلاماں نوں سلام فرمایا تے فرمایا اے میرے غلامو! میں تہاڈیاں گلاں سُنیاں۔ تُسی نبیاں دے مقاماں تے حیران ہورہے او۔

بے شک اللہ تعالیٰ نے ابراہیم نوں اپنا خلیل بنایا۔

ابراہیم ایسے ای لائق نے۔

حضرت موسیٰ نوں اپنا کلیم بنایا۔

حضرت موسیٰ ایسے ای لائق نے۔

حضرت عیسیٰ نوں روح اللہ بنایا۔

حضرت عیسیٰ ایسے ای لائق نے۔

آدم علیہ السلام نوں اپنا برگزیدہ نبی بنایا۔

آدم علیہ السلام ایسے ای لائق نے۔

پر خبردار! میں اوہ ہستی آں کہ مینوں اللہ نے اپنا حبیب بنایا۔

مَیں صاحبِ لواء الحمد آں۔

جنّت دا دروازہ سب توں پہلے میں کھڑکاواں گا۔

اللہ جنت میرے لئی کھولے گا۔

میں اکرم الاولین آں۔

میں اکرم الآخرین آں۔

پر مینوں اپنیاں ایہناں فضیلتاں تے کوئی فخر نہیں۔

(شفاء شریف جلد اول صفحہ ۱۹۷)(داری شریف جلد اول صفحہ ۲۶)

(ترمذی شریف جلد دوم صفحہ ۲۷۷)

شان بیان فرمائی

دوستو ! میرے آقا ﷺ نے اپنی گل سنائی آپ نے اپنا تذکرہ فرمایا۔ اَج لوکی کہندے نے کتھے لکھیا اے محفلاں کرو۔ میں کہیا لکھیا تے بڑیاں کتاباں وچ اے اُنج تُسی پڑھدے نہیں جے غور کرو تے ایس روایت توں ساڈی محفل دا ثبوت ملدا اے۔

اسی محفلاں کردے آں۔

لوکی کٹھے ہو کے سرکار دی شان بیان کردے نے۔

سرکار دے پیاریاں دی شان بیان کردے نے۔

صحابہ نے وی نبیاں دی شان بیان کیتی۔

میرے آقا ﷺ نے اوس بیان دی تصدیق وی فرمائی تے بعد وچ اپنی شان بیان فرمائی۔ تے اسی وی میلاد دی محفل وچ سرکار دیاں نعتاں ای

پڑھدے آں سرکار دا ذکر ای کردے آں۔ آؤ تے ہُن تہاڈے سامنے اِک بڑا پیارا جیا کلام پیش کرداں۔ محبّت دے نال سماعت کرو۔

تیرے نال وس دا جہان سوہنیا

تُوں ایں میرا مان تے تران سوہنیا
تیرے نال وس دا جہان سوہنیا
اُچی تیری ساریاں توں شان سوہنیا
ساریاں بہاراں دی توں جان سوہنیا
تیری ہر گل اے قرآن سوہنیا
پُھل پُھل تیرا مدح خوان سوہنیا
تیرے ای کھڈونے شاہا چن تے ستارے نے
سوہنیا اے سارے تیرے نور دے نظارے نے
والضحٰی یٰسین طٰہٰ تیریاں ای شاناں نے
دِتی اے سلامی تینوں ساریاں جہاناں نے
صائم جیئے غریباں تے بے چاریاں دا چارا ایں
آقا توں یتیماں تے غریباں دا سہارا ایں
تُوں ایں میرا دین تے ایمان سوہنیا
تیرے نال وس دا جہان سوہنیا

جہاناں دی رحمت

اللہ تبارک وتعالیٰ نے اپنے سوہنے محبوب حضرت سیدنا محمد مصطفےٰ صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم نوں سارے جہاناں واسطے رحمت بنا کے گھلیا اے قرآن پاک وچ ارشاد ہُندا اے !

وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ

رحمت ہے دوجہان تے چھائی حضور دی
اللہ نے کیسی شان بنائی حضور دی

حضور ﷺ اپنیاں لئی وی رحمت نے۔

حضور ﷺ پرائیاں لئی وی رحمت نے۔

حضور ﷺ عرش والیاں لئی وی رحمت نے۔

حضور ﷺ فرش والیاں لئی وی رحمت نے۔

حضور ﷺ مشرق والیاں واسطے وی رحمت نے۔

حضور ﷺ مغرب والیاں واسطے وی رحمت نے۔

حضور ﷺ جنوب والیاں واسطے وی رحمت نے۔

حضور ﷺ شمال والیاں واسطے وی رحمت نے۔

حضور ﷺ صحابہ واسطے وی رحمت نے۔

حضور ﷺ تابعین واسطے وی رحمت نے۔

حضور ﷺ انساناں واسطے وی رحمت نے تے حضور ﷺ جانوراں واسطے وی رحمت نے۔ سارے عالمین دی ہر مخلوق نوں حضور ﷺ دی رحمت دا حصہ ملیا اے۔

پاک نبی دی دو جگ وچوں سب توں شان نرالی
رُتبہ پاک حبیب مرے دا سب توں ارفع عالی
سانوں ڈر کی ساڈی آقا کردا اے رکھوالی
پھلاں تائیں رنگ ہے دیندی اُس دے ہونٹ دی لالی
بن کے باغ وحدت دا اے آیا سوہنا مالی
سب مخلوق خُدا دی یارو پاک نبی نے پالی
سورج توں ودھ گورا مکھڑا زلف ہے اُس دی کالی
در تے جہڑا آوے حیدرؔ کدے نہ جاوے خالی

سوہنے دا جلوہ

دوستو، بیلیو، سجنوں، یارو، مترو!

سوہنے دیاں گلاں سُنن والے وی سوہنے ہو جاندے نے۔ تے جیہڑے سوہنے دیاں گلاں توں سڑدے نے اوہ سڑ سڑ کے کولے ہو جاندے نے۔

رب دا شکر ادا کریا کرو کہ اوہنے تہانوں سوہنے آقا دا عاشق بنایا

ے جے غور کریئے تے سانوں چار چوفیرے آقا دے جلوے نظر آؤندے نے۔ کیوں جے سوہنے آقا دا نور نہ ہندا تے ایہہ جلوے وی ناں ہندے۔

چن وی آقا دے جلویاں دی اِک کرن ایں۔
سورج وی آقا دے جلویاں دی اِک کرن ایں۔

ایہہ اسماناں دے تارے وی سوہنے آقا دے نور دے نال چمکدے نے۔ تے یار جس نبی دے صدقے سانوں ایہہ سارے جلوے ملے نے سانوں وی چاہی دا اے کہ اوس نبی دی یاد منایئے۔

جلوے طیبہ دی سرکار دے نے

دوستو ! غور کرو کائنات دے سارے جلوے میرے آقا ﷺ دے صفاتی جلوے نے۔ آپ دا ذاتی اِک جلوہ وی کائنات برداشت نہیں کر سکدی۔ ایسے لئی ایہناں جلویاں تے صفات دے پردے پائے گئے نے۔

سورج چن ستارے لشکاں مار دے نے
ایس سب جلوے طیبہ دی سرکار دے نے
تُوں تے کی ایں جُھلیا سارے مُرسل وی
منگتے سوہنے آقا دے دربار دے نے

چن وی اوہدا جلوہ اے
سورج وی اوہدا جلوہ اے
زمین وی اوہدا جلوہ اے
اسمان وی اوہدا جلوہ اے
ستارے وی اوہدا جلوہ نے
سیارے وی اوہدا جلوہ نے
عرش وی اوہدا جلوہ اے
کرسی وی اوہدا جلوہ اے
لوح وی اوہدا جلوہ اے
قلم وی اوہدا جلوہ اے
نبی وی اوہدا جلوہ نیں
فرشتے وی اہدا جلوہ نیں

کیوں کہ آقا ﷺ نے فرمایا!

اللہ نے سب توں پہلاں میرا نُور بنایا تے میرے نُور وچوں عالمین نوں تخلیق فرمایا۔

سورج چن ستارے لشکاں مار دے نے
ایہہ سب جلوے طیبہ دی سرکار دے نے

توں تے کی ایں جھلیا بے وقوفا،

نبی نوں اپنی مشکل کہن والیا،

توں تے کی ایں جھلیا سارے مرسل وی
منگتے میرے مدنی دے دربار دے نے
نبی دی شان کی پچھدا ایں اوہدے خادم وی
ڈُبے ہوئے بیڑے جگ دے تار دے نے
دھرتی کی اے اساناں تے عرشاں تے
جھنڈے جُھلدے نبیاں دے سردار دے نے

تے ایس محفل وچہ آون والے سارے بیلیاں لئی شعر!

اَسی جو کٹھے ہو کے اتھے بہہ گئے آں
سب اعجاز نبی دے سچے پیار دے نے
کملی والیا سوہنیا آپ اُتاری جا
بھار جو بھارے صائم اوگنہار دے نے

کیوں کہ ! ساڈے آقا تے مولا۔ ساڈے ملجا تے ماویٰ حضرت سیدنا محمد مصطفےٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دے کرم دے نال ای مُشکلاں ٹل دیاں نے تے بھار لیندے نے۔

دوستو تے بھراؤ !

ہُن محفل وچہ نعت دے نور دا چانن کرن لئی اِک بڑے پیارے نعت خوان نوں دعوت دریاں محبت دے نال سماعت کرو۔

جشنِ میلاد

جشنِ میلادھُنداروے گا

سنگیو تے بیلیو! کئی لوکی کہندے نے کہ سُنی تے بیوقوف نیں بلاوجہ ایناں رپیہ خرچ کردے نے۔لائٹنگ وی کرواوندے نے۔

لنگروی پکاوندے نے۔

نعت خوان وی بلاوندے نے۔

خطیب وی بلاوندے نے۔

عالم وی بلاوندے نیں۔

قاری صاحب نوں وی بلاوندے نیں۔

دریاں وی وچھاوندے نے۔

ساؤنڈ وی لواوندے نے۔

سٹیج وی بناوندے نے۔

فیر ساری رات بیٹھ کے بھاویں سردی ہووے بھاویں گرمی ہووے بھاویں بدل ہووے بھاویں بارش ہووے۔ایہہ سُنی ہلدے نئیں کہ ساری ساری رات بیٹھ کے نعتاں ای سُن دے رہندے ایہناں نوں ہور کوئی کم نئیں۔اسیں کہندے آں ساہنوں بیوقوف کہن والیو۔

تلاوت قرآن سُنتا بیوقوفی نہیں۔

اللہ دا ذکر سُنتا بیوقوفی نئیں۔

نبی پاک دیاں نعتاں پڑھناں بے وقوفی نئیں۔
لنگر پکاوناں بیوقوفی نئیں۔
مخلوقِ خدانوں کھواوناں بیوقوفی نئیں۔
بلکہ ایسے چنگے کم تے فتوے لاوناں بے وقوفی اے۔
محفلاں سرکار دے عاشق سجاوندے نے۔
محفلاں سرکار دے دیوانے سجاوندے نے۔
محفلاں سرکار دے مستانے سجاوندے نے۔
محفلاں سرکار دے پروانے سجاوندے نے۔
محفلاں سرکار دے غلام سجاوندے نے۔
ایہہ محفلاں سجدیاں ہی رہنیاں کسے دے روکیاں ایہہ محفلاں رُک نئیں سکدیاں

صبح ہندا رہوے گا تے شام ہندا رہوے گا
سوہنے تے درود تے سلام ہندا رہوے گا
نویں نویں شاعر و ادیب پیدا ہون گے
نواں نواں نعتیہ کلام ہندا رہوے گا
جیہڑے سانوں روکدے نے نبی دے میلاد توں
اوہناں دا سکون وی حرام ہندا رہوے گا
اجمل ایہہ عاشقاں نے روکیاں نہیں رُکناں
جشنِ میلاد سرِ عام ہندا رہوے گا

ایہہ محفل سوہنے آقا دی

سوہنے آقا ﷺ دی سوہنی محفل دے حوالے نال اِک سوہنا کلام سماعت کرو !

ایہہ محفل سوہنے آقا دی
اج عاشقاں خوب سجائی اے
چھاں کر کے اللہ رحمت دی
ساڈی بگڑی بات بنائی اے
اِس تھاں تے رحمت ہُندی اے
ایتھوں ملدی رحمت ربّ دی اے
جیہڑے محفل وچ آجاندے نے
بن جاندی قسمت سب دی اے
ایہہ محفل کملی والے دی
ایہدی سجنوں شان نرالی اے
جو اِس محفل وچ آوندا اے
اوہ کدی نہ جاندا خالی اے
ایتھے پاک تلاوت ہندی اے
ایتھے نعتاں پڑھن حضور دیاں

ایتھے جلوے خاص چمکدے نیں
کیہ گلاں کوہِ طور دیاں
ایتھے آ کے ملک اسماناں توں
رحمت دیاں چھاواں کردے نیں
اس پاک میلاد دی محفل وچ
سرکار عطاواں کردے نیں
سب عاشق بیٹھن محفل وچ
سر ادب دے نال جھکا کے تے
پڑھ پاک درود حضور اُتے
دِل سوہنے دے ناں لا کے تے
ایتھے گل نئیں دُنیا داراں دی
ایتھے گلاں نیں سرکار دیاں
ایتھے رحمتاں سوہنے رب دیاں
سانوں ویکھو واجاں مار دیاں
مِلے جس نُوں عشق محمد دا
اوہ دوجگ اندر ترنا ایں
کر کر کے مدحت سوہنے دی
حیدرؔ نے پلا بھرنا ایں

ایہہ نعت نبی دی محفل اے
ایہہ بڑے انعام دی محفل اے
ایہہ پاک درود دی محفل اے
ایہہ پاک سلام دی محفل اے

سارا جہان سج گیا

عزیز دوستو !

جدوں ساڈے آقا ﷺ ایس دُنیا تے تشریف لیائے تے سارا جہان سج گیا۔

میرے آقا ﷺ آئے تے زمین و آسمان سج گئے۔
حضور ﷺ تشریف لیائے تے مکین و مکان سج گئے۔
تاجدارِ انبیاء تشریف لیائے تے مکّے دے در و دیوار سج گئے۔
حضور ﷺ دی آمد تے گلیاں تے بازار سج گئے۔
رحمتِ عالم ﷺ دی آمد تے سارے عالمین سج گئے۔
نُورِ خُدا دی آمد تے رب دے انوار سج گئے۔

جدوں میرے آقا ﷺ دی جلوہ گری ہوئی۔ سیدہ آمنہ سلام اللہ علیہا فرماؤندیاں نے ! میں آسمان توں فرشتے اُتر دے ویکھے او ہناں دے کول ترن جھنڈے سن او ہناں نے اِک جھنڈا کعبے دی چھت تے لا دِتا۔

اِک جھنڈا میرے گھر دے اُتے لا دِتا تے تیسرا جھنڈا بیت المقدس دی چھت تے لا دِتا۔

(میلاد الرسول صفحہ 310)

دوستو ! اَسی آقا دی آمد دی خُوشی وِچ ایہہ جھنڈیاں تے جھنڈے لاوندے آں۔ ایہہ کوئی بدعت نئیں۔ ایہہ کوئی نواں کم نئیں بلکہ سرکار دی آمد تے سوہنے رب نے فرشتیاں نُوں حکم دے کے جھنڈے لوا کے اپنے محبوب دی عظمت دا اظہار فرما دِتا اے۔

رب دی سُنّت

اَسی جیہڑے جھنڈے جھنڈیاں لاوندے آں۔ ایہہ سوہنے رب دی سُنّت پئے مناوندے آں۔ سرکار دی آمد تے فرشتیاں نے خُوشی کیتی۔

آقا دی آمد تے نبیاں نے خُوشی کیتی۔

سوہنے دی آمد تے اللہ والیاں نے خُوشی کیتی۔

محبوب دی آمد تے محبین نے خُوشی کیتی۔

تے ہر پاسے رونقاں لگ گئیاں کہ اللہ دے سب توں پیارے محبوب تشریف لیا رہے نے۔ سارا جہان سج گیا۔

سوہنے نبی دے آون تے گھر بار سج گئے
جتیاں نے گلیاں ساریاں بازار سج گئے

ہر تھاں تے خوشیاں ہویاں نے آقا دے اون تے
کعبہ خوشی نال جھومیا سب غار سج گئے

سوہنے دے نور بار جاں چہرے نوں ویکھیا
ماں آمنہ دے قلب وچ انوار سج گئے

گھر لے حلیمہ سعدیہ سوہنے نوں جد گئی
نورِ نبی تھیں سب در و دیوار سج گئے

پھلاں نے پڑھیاں نعتاں نے سوہنے دے اون تے
گلشن نوں ملیا حُسن تے اشجار سج گئے

ذکرِ نبی دا ویکھیا ساجدؔ اے معجزہ
میرے جئے بے ہنر دے وی اشعار سج گئے

نعرہ رسالت

دوستو! جیہڑی محفل دے وچ آقائے دوعالم مدنی تاجدار، حبیبِ کردگار، نبیاں دے سردار، اللہ دے شہکار حضرت سیدنا محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم اپنی خاص رحمت فرما دین تے اوتھے آقا دی جلوہ گری ہو جائے فیر محفل والیاں دے مقدر جاگ پیندے نے تے محفل والیاں نوں بھاگ لگ جاندے نے۔ جیہڑے چاہوندے نے کہ ساڈے مقدر جاگ پین اوہ اُچی آواز دے نال نعرے دا جواب دین۔

نعرہ رسالت یارسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

ایہہ نعرہ شاناں والا اے
ایہہ نعرہ نُور اُجالا اے
ایہہ نعرہ سب نُوں پیارا اے
ایہہ نعرہ نُور دا تارا اے
جد نعرہ عاشق مار دے نے
دل ہل جاندا اے مُنکر دا
ایہہ نعرہ تھرما میٹر اے
اِنسان دے باہر اندر دا
جد نعرہ کوئی مارے گا
رحمت دے پُھل مِل جاون گے
تے دیندیاں جواب اِس نعرے دا
دل عاشقاں دے کِھل جاون گے
ایہہ نعرہ اَج توں بنیا نئیں
ایہہ صدیاں پہلوں آیا اے
ایہہ نعرہ پاک رسالت دا
اصحابِ نبی نے لایا اے
اس نعرے دی کی گل کراں
ایہہ نعرہ ہر ولی دا اے
ایہدی شان بیان نئیں ہوسکدی

ایہہ نعرہ پاک نبی دا اے
جو نعرہ لاون سوہنے دا
اللہ توں رحمت پاوندے نے
ایہہ نعرہ فرخ سوہنا اے
ایہہ نعرہ سُنی لاوندے نے

نعرۂ رسالت یارسول اللہ ﷺ

اُچی آواز دے نال نعرے دا جواب دیو

نعرۂ رسالت یارسول اللہ ﷺ

اِک خوبصورت کلام سماعت کرو!

محبوب نے آپ آ کے محفل نوں سجاونا ایں
اکھیاں دا وضو کر لئو سرکار نے اَوناں ایں
تصویر مدینے دی جو دل چ سجاوندے نے
سرکار نے اوہناں نوں روضے تے بلاونا ایں
تیرے تے مِرے دُکھ دی سرکار خبر رکھ دے
سرکار کرم کر کے درداں نوں مٹاونا ایں
ڈالی جو درووداں دی سرکار نوں گھلدے نے
محبوب نے اوہناں نوں دیدار کراونا ایں
محبوب دے در اُتے جھولی نوں وچھائی رکھ
سرکار دا سر صدقہ رب آپ لٹاونا ایں
کِناں ایں کرم ساجدؔ سرکار دا اُمت تے
ساڈے جہے گناہیاں نوں سوہنے نے بچاونا ایں

ساڈا کملی والا آیا اے

دوستو! سارے مسلمان حضور ﷺ دا میلاد مناوندے نے۔ ساڈا عقیدہ اے کہ جیہڑا سوہنے آقا دا میلاد مناوے۔ محبّت دے نال حضور نوں درود پہنچاوے تے سوہنا رب اُس تے راضی ہو جاندا اے۔

دوستو! حضور دا میلاد محبّت والے ای مناوندے نے۔ جدوں ساڈے آقا تے مولا ایس دُنیا تے تشریف لیائے تے سارا جہان خوشیاں نال معمور ہو گیا۔ میں شعراں وِچ تہاڈے ساہمنے آقا دا میلاد پیش کرداں۔

اللہ نے کرم فرمایا اے
ساڈا کملی والا آیا اے
آیا رب دا پاک حوالہ اے
ہر پاسے نور اجالا اے
ظلمت دیاں گھڑیاں مک گئیاں
ابلیس دیاں نبضاں رُک گئیاں
اللہ نے جشن منائے نے
جبریل نے جھنڈے لائے نے
مَلکاں نے گلیاں سجائیاں نے
جنّت چوں حوراں آئیاں نے

حُوراں نے سہرے گائے نے
آقا تشریف لیائے نے
منہ بھار سی ڈگ پئے بت سارے
چیکاں ابلیس پیا مارے
عرشاں توں منادی ہوئی اے
اُمت دی آزادی ہوئی اے
سب نبی مبارکاں دیندے نے
خُوش ہوکے فرشتے کہندے نے
اَج نُور خدا دا آیا اے
بی بی آمنہ پاک نے جایا اے
اللہ نے کرم فرمایا اے
اَج پاک محمد آیا اے
بی بی آمنہ پاک بتاندی اے
ساہنوں نُور دی خبر پچاندی اے
میری گودی جسدم ہری ہوئی
اتے میری قسمت کھری ہوئی
خوشبواں ہُلّے اوندے سی
منظر پر کیف بناوندے سی

اک نُور خدا دا آیا سی
میرے گھر وچہ چانن لایا سی
میرا دُکھ تے ہر غم مکیا سی
میرے گھر ول کعبہ جھکیا سی
رحمت دے بدّل وس دے نے
اج عبد المطلب ہس دے نے

حضرت حلیمہ سعدیہ

تے بنوسعد وچہ

کمزور جئی اک مائی سی
جہدا نام حلیمہ دائی سی
اُس دُکھ وچہ وقت لنگھایا سی
اوہنوں خیر کسے نہ پایا سی
اوہ لبھدی لبھدی اوندی اے
مکّے وچہ قدم ٹکاوندی اے
اوہنوں عبد المطلب تکیا سی
تے رحمت دا مینہ وسیا سی
فرمایا توں کدھروں آئی ایں
لگدا اے بڑی گھبرائی ایں

اُس آکھیا سعد چوں آئی آں
میں بچیاں دی اک مائی آں

آپ نے فرمایا !

چھڈ رونا اج توں ہس بی بی
ذرا نام تے مینوں دس بی بی

اس خاتون نے کہا !

قسمت میں چنگی پائی اے
میرا نام حلیمہ دائی اے
فرمایا توں قسمت والی ایں
تے چنگی نسبت والی ایں
تینوں لعل پیارا میں دے ساں
دو جگ دا سہارا میں دے ساں
رب ایسا کرم کمایا اے
تینوں اس در تے پہنچایا اے
اج ویہڑا تیرا وسنا ایں
توں ہسنا تے بس ہسنا ایں
اللہ دی رحمت مِل جانی
اَج تینوں برکت مل جانی

جس وقت حلیمہ آئی سی
پہلوں تے بڑی گھبرائی سی
جد تکیا پاک نبی نوں سی
سخیاں دے سوہنے سخی نوں سی
خُوشیاں تھیں اکھیاں ڈھل گئیاں
سب گلاں ہوشاں بھل گئیاں

حضرت آمنہ نُوں مخاطب کر دیاں نے!

کہیا بی بی خالی موڑیں نہ
اج دل میرے نُوں توڑیں نہ
اج عرض توں پوری کر میری
اس لعل تھیں جھولی بھر میری

حضرت سیدہ آمنہ سلام اللہ علیہا نے اپنا سوہنا صاحبزادہ حضرت حلیمہ نوں عطا فرمایا جدوں آقا ﷺ حلیمہ دے کول تشریف لے کے آئے تے حلیمہ دے بھاگ جاگ پئے۔

حلیمہ دا کچا ڈھارا وس پیا۔ جتھے غُربت دا رونا سی اوتھے رب دیاں برکتاں نے ڈیرا لا لیا۔ اسیں دُعا کر دے آں آقا جیویں تُسیں حلیمہ دے مقدر جگائے ساڈے اُتے وی نظرِ کرم فرمادیو تے ہُن سوہنے آقا دی بارگاہ نذرانہ محبت پیش کر دے نے.........واجب الاحترام..........

نعتاں دے پُھل

سوہنے آقا دی نعت

مدارج النبوۃ دے وچ شیخ محقق شاہ عبدالحق محدث دہلوی رحمۃ اللہ علیہ لکھدے نے کہ محفل ہو رہی سی سرکارِ مدینہ صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم جلوہ گر سَن منبر دے اُتے حضرت حسان بن ثابت رضی اللہ تعالیٰ عنہ بیٹھ کے حضور دی نعت پڑھ رہے سن سناؤن والا صحابی سی تے سُنن والا نبیاں دا اِمام سی۔ جدوں حضرت حسان بن ثابت رضی اللہ عنہ نے آقا دی نعت پڑھی۔ تے سرکارِ مدینہ صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم نے گوڈیاں دے بھار اُٹھ کے حسان بن ثابت نوں داد دِتی تے اپنی چادر مبارک وی اوہناں نوں عطا فرما دِتی۔

(مدارج النبوۃ جلد دوم صفحہ ۳۸۷)

نعت پڑھنا صحابہ دی سُنّت اے

دوستو ! ایس روایت توں پتہ چلیا کہ نعت شریف پڑھنا تے سُننا کوئی نواں کم نئیں۔ ایہہ بدعت نئیں، جیہڑے لوگ نعت نوں بدعت کہندے نے۔ ایسے لوگ عقل توں کورے تے بالکل بونگے نے۔ حقیقت اے کہ نعت شریف پڑھنا صحابہ دی سُنّت تے نعت شریف سُن کے نعت خوان نوں داد دیناں کملی والے آقا دی سُنّت اے۔ (مل کے کہہ دیو سبحان اللہ)

کیف نعت نال اے

لوکی کہندے نے نعتاں پڑھن دے نال تھانوں کی ملدا اے۔
آؤ میں شعراں وچ دس دیناں کہ نعت دے نال سانوں کی ملدا اے۔
صاحبزادہ محمد لطیف ساجد چشتی لکھدے نے۔

کیف نعت نال اے
سُرور نعت نال اے
آجاندا دِلاں وچ
نُور نعت نال اے
قُرب نعت نال اے
حضور نعت نال اے
زنگ ہُندا دلاں دا تے
دُور نعت نال اے
ماف رب کردا
قصور نعت نال اے
مِل جاندا جلویاں دا
طُور نعت نال اے
بلھے شاہ دا وس دا
قصور نعت نال اے

مک دا گناہواں دا
فتور نعت نال اے
ساجدؔ اسی سوہنے دیاں محفلاں سجاندے آں
خوش ہندا رب وی ضرور نعت نال اے

سوہنے دی نعت

اک گل جیہڑی اسی سارے ای جان دے آں کہ قرآن پاک حضور صلی اللہ علیہ وسلم دی نعت اے ایہہ نعت کدوں توں اے جدوں اللہ نے اپنے سوہنے محبوب دا نور تخلیق فرمایا۔ اوس ویلے توں آقا صلی اللہ علیہ وسلم دی نعت پڑھی جارہی اے۔

سوہنا رب وی حضور دا ثنا خوان اے۔
آدم علیہ السلام وی آقا دے نعت خوان نے۔
سارے نبی آقا دے نعت خوان نے۔
زبور وچ وی آقا دی نعت اے۔
تورات وچ وی آقا دی نعت اے۔
انجیل وچ وی آقا دی نعت اے۔
صحیفیاں وچ وی آقا دی نعت اے۔
فرشتیاں دیاں زباناں تے وی آقا دی نعت اے۔

کیوں کہ ! درود پاک وی آقادی نعت اے۔

حوراں دیاں زباناں تے وی آقادی نعت اے۔

یعنی نعتِ رسولِ خدا ﷺ ازلاں توں جاری اے تے ابد تک جاری رہے گی۔

نعت پڑھن نال کی ملدا اے

دوستو !

اَج مسلمان آقا ﷺ دی نعت پڑھدے نے ایس لئی کہ نعت نورانیت عطا کردی اے۔

نعت چین عطا کردی اے۔

نعت قرار عطا کردی اے۔

نعت سکون عطا کردی اے۔

نعت محبت عطا کردی اے۔

نعت ذوق عطا کردی اے۔

نعت فرحت عطا کردی اے۔

نعت برکت عطا کردی اے۔

نعت رحمت عطا کردی اے۔

نعت رفعت عطا کردی اے۔

چین نعت نال اے قرار نعت نال اے
مِل جاندی دِلاں نُوں بہار نعت نال اے
عشق والے کردے پیار نعت نال اے
محفلاں چ آوندا نکھار نعت نال اے

نعتاں پڑھ سرکار دیاں

نعت پڑھن دے نال سوہنا رب راضی ہو جاندا اے ایسے لئی ہر مسلمان واسطے درس اے جیہڑا اشعراں وچ پیش کر رہیا واں۔

نعتاں پڑھ سرکار دیاں
رب دے سوہنے یار دیاں
یاداں مدنی ڈھول دیاں
دل تے سینہ ٹھار دیاں
دسیاں رب نے دُنیا نوں
شاناں مٹھل منٹھار دیاں
در در دھکے کھاواں کیوں
منگتی ترے دربار دی آں
اوہدی زُلف دے کنڈل توں
حوراں تن من وار دیاں

حسن حسین دا صدقہ دے
خیراں ترے گھر بار دیاں
راہ تیرے وچ بیٹھیاں نے
بھکھیاں ترے دیدار دیاں
بنی مثال ہے یاراں لئی
یاریاں یارِ غار دیاں
جبرائیل وی ڈِگیا سی
شاناں تک رفتار دیاں
وچہ طیبہ دے مکنیاں نے
مرضاں اِس بیمار دیاں
دُھماں جگ وچہ دُھمیاں نے
سوہنے دے کردار دیاں
آپ دے دشمن من دے سی
شاناں خُلق تے پیار دیاں
جناں راہواں تک دیاں نے
نبی دے ہر جبدار دیاں
قیدی لکھاں جاناں نے
زُلف دی اِک اِک تار دیاں

نوکاں چنگیاں پھلاں توں
طیبہ دے ہر خار دیاں
ساجدؔ گھلیاں ڈالیاں نے
نعتاں دے اشعار دیاں

سوہنے داذکر

دوستانِ گرامی! سرکار ﷺ داذکر رحمتاں عطا کردااے۔
آقا داذکر برکتاں عطا کرداا ے۔
مدنی داذکر رفعتاں عطا کرداا ے۔
سوہنے داذکر دلاں نوں حُسن عطا کرداا ے۔
نُورِ خُدا داذکر دلاں نوں نُور عطا کرداا ے۔
محبوبِ خُدا داذکر محبت عطا کرداا ے۔
رحمتِ عالم داذکر گھراں نوں رحمتاں دینداا ے۔
سید عالم داذکر گھراں نوں شاد تے آباد کرداا ے۔
جدوں وی مدنی آقا ﷺ داذکر کریئے تے عاشقاں دے سینیاں
وچ ٹھنڈ پے جاندی اے ایسے لئی آکھدے آں کہ!

سوہنے دا جد ذکر کراں
رب دی رحمت کر دی چھاں

لباں نُوں لب چُم لیندے نے
جد سوہنے دا نام لواں
آل دے صدقے وَس دے نے
ساڈے سارے شہر گراں
جنّت اوہنوں پیار کرے
طیبہ چ جس نُوں ملیا تھاں
مشکل جد کوئی آجاوے
حیدر حیدر کر دا رہواں
عاشق خوش ہوجاندے نے
سوہنے دی جد نعت پڑھاں
کر اَصحاب دے نال وفا
سمجھاں گے مومن تینوں تاں
ہردم کرم جو کردا اے
ساجدؔ نبی توں واری جاں

کرم کرو سرکار

ساڈا عقیدہ اے کہ جدوں عاشق پورے خلوص دے نال آقا دی محفل سجاؤندے نے تے سرکار کرم وی فرماؤندے نے تے محفل وچ

تشریف وی لیاؤندے نے پر شرط ایہہ وے کہ خلوص ہونا چاہی دا اے۔

محبت ہونی چاہی دی اے۔

پیار ہونا چاہی دا اے۔

عقیدت ہونی چاہی دی اے۔

اب ہونا چاہی دا اے۔

احترام دے تقاضے پورے ہونے چاہی دے نے۔

خلوص دے نال آقانوں پکاریئے تے آقا فریادنوں سن دے وی نے تے مدد وی فرماؤنے نے۔

آؤ ہن سارے رل کے آقانوں پکار دے آں

نعرۂ رسالت یارسول اللہ

کرم کرو سرکار ہن تے کرم کرو سرکار
منگتے بیٹھے آساں لا کے بخش دیہو دیدار
پادئیو خیر سوالیاں تائیں وسدا رہوے دربار
دیو شفاواں سوہنیا جیہڑے آگئے نے بیمار
پاک میلاد دے صدقے آقا لا دے موج بہار
تساں نوں رب نے کیتا شاہا ہر شے دا مختار
حسن حسین دے صدقے کر دے سب دے بیڑے پار
میریاں آقا بخش خطاواں میں ہاں بھلن ہار

کلّم کلّی جان میری اے دُکھ نے لکھ ہزار
تیرے باجھوں کسے نہیں سُننی ساڈی حال پکار
کرو عطا صدیق دے صدقے جو اے یارِ غار
کلیاں چھڈ کے شہر مدینے ٹُر گئے میرے یار
کون کرے غم خواری توہیوں ہیں میرا غمخوار
زہرا دی چادر دے صدقے دُور کرو آزار
مینوں میریاں لیکھاں دی اے ہر اِک موڑ تے ہار
عرضاں تیرے بوہے اُتے کر دے نے دُکھیار
ساجدؔ لے کے آگیا محفل وچہ اشکاں دے ہار
کرم کرو سرکار ہُن تے کرم کرو سرکار

پا جاویں اِک پھیرا آقا

جدوں کوئی غلام اپنے آقانوں پیار تے محبت دے نال پکاردا اے تے میرے آقا اوہدی فریاد سُن دے وی نیں تے اوہدے اُتے کرم وی فرماؤندے نیں۔

میرے آقا یتیماں دے والی نیں
میرے آقا رفع تے عالی نیں
میرے آقا شاہواں دے شاہ
میرے آقا گداواں دی پناہ

میرے آقا مومناں دے مولا

میرے آقا منگتیاں دے داتا

ایسے لئی حضرت علامہ صائم چشتی رحمۃ اللہ علیہ اپنے اپنی بارگاہ دے وچہ بڑے مان تران دے نال عرض گذار رہندے نے کہ

مان نہ توڑیں میرا آقا
وسّے آپ دا ڈیرا آقا
طیبہ پاک دا کدی وکھا دے
مینوں نُور سویرا آقا
جھولی میری وی بھر چھڈیں
تیرا فضل بتھیرا آقا
بندے کیہ نے تیرا اللہ
آکھا من دا تیرا آقا
میرے بیت الحزن دے وچہ وی
پا جاویں اک پھیرا آقا
پتھر کھا کے کریں دُعاواں
تیرا کڈا جیرا آقا
کر دے صائم دے لیکھاں چوں
غم دا دُور ہنیرا آقا

اِک ہور خوبصورت کلام سماعت کرو!

مینوں تے بس آس ہمیشہ
تیری رحمت دی اے آقا
شکوہ کراں تے کافر ہوواں
لیا لباں نوں سی اے آقا

اور بڑا خوبصورت شعر سماعت کرو دھیاں والیو! ایہہ شعر خاص طور تے تہاڈی نظر

میریاں سب دھیاں دی وارث
تیری زہرا دھی اے آقا
میری مشکل ٹالن والا

کون ایں غور فرماؤ!

میری مشکل ٹالن والا
تیرا............آقا تیرا
میری مشکل ٹالن والا
تیرا ویر علی اے آقا
تیریاں منگتیاں وچ کھلوتا
صائم تیرا وی اے آقا
کردے صائم دے لیکھاں چوں
غم دا دور ہنیرا آقا

تے ہُن ایں سوہنے اکٹھ نوں نعت دے رنگ وچہ رنگن واسطے تشریف لیاوندے نے۔

اللہ دے شہکار محمد صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم

محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم بنا کے قلم توڑ دِتا

دوستو تے سجنو ! اللہ تعالیٰ نے ساری مخلوق وِچوں اپنے پیارے محبوب صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نُوں ہر حوالے دے نال افضل و اعلیٰ تے منفرد تخلیق فرمایا حضور صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم اللہ تعالیٰ دے شہکار نے۔ ایسے لئی کِسے شاعر نے کیا خُوب لکھیا اے۔

حسیناں جمیلاں دا منہ موڑ دِتا
محمد بنا کے قلم توڑ دِتا

اِک لکھ تے چوی ہزار وِچوں

اِک لکھ تے چوی ہزار وِچوں
رب نے دُوجا کوئی ہور بنایا ای نئیں

آدم علیہ السلام نوں علم ملیا۔ میرے آقا علم وچ زیادہ نے۔

نوح علیہ السلام نوں حلم ملیا۔ میرے آقا حلم وچ زیادہ نے۔

سلیمان علیہ السلام نوں شوکت ملی۔ میرے آقا شوکت وچ زیادہ نے۔

ادریس علیہ السلام نوں رفعت ملی۔ میرے آقا رفعت وچ زیادہ نے۔

ابراہیم علیہ السلام نوں بزرگی ملی میرے آقا بزرگی وچ زیادہ نے۔

اسماعیل علیہ السلام نوں فضیلت ملی میرے آقا فضیلت وچ زیادہ نے۔

یوسف علیہ السلام نوں حسن ملیا میرے آقا حسن وچ زیادہ نے۔

موسیٰ علیہ السلام نوں مقامِ تکلم ملیا میرے آقا ایہدے وچ وی زیادہ نے۔

عیسیٰ علیہ السلام نوں اعجاز ملیا میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم دا اعجاز عیسیٰ علیہ السلام نالوں وی زیادہ اے۔

اِک لکھ تے چوی ہزار وِچوں رب نے دُوجا کوئی ہور بنایا ای نئیں

مسلم شریف دی حدیث پاک اے حضور صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم فرماندے نے کہ اللہ تعالیٰ نے سارے نبیاں وچوں پنج نبیاں دا انتخاب کیتا حضرت آدم علیہ السلام حضرت ابراہیم، حضرت موسیٰ، حضرت عیسیٰ تے میں محمد مصطفیٰ (صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم) فیر ایہناں پنجاں وِچوں اللہ تعالیٰ نے میرا انتخاب فرمایا!

اِک لکھ تے چوی ہزار وِچوں رب نے دُوجا کوئی ہور بنایا ای نئیں

میرے آقا فرماوندے نے ! آنا سیں ولں آدم

میں ساری اولادِ آدم دا سردار آں

(رحمۃ اللعالمین جلد دوم صفحہ ۱۷۵)

اِک لکھ تے چوی ہزار وِچوں رب نے دُوجا کوئی ہور بنایا ای نئیں

بلکہ حضرت حسان نے آکھ دتا ایسا کسے دی ماں نے جایا ای نئیں

راتیں ہسّن تے چہرے چوں نور نکلے چلن دُھپے تے جسم دا سایا ای نئیں

عمائم مک دی گل مُکا دیواں ایسا شان تے کیسے نے پایا ای نئیں

کیوں کہ

دِس دا رب اے حُسنِ حضور وچوں کہنوں مِلی صفائی حضور ورگی

رکس دی کیتی اے رب قُرآن اندر دسّو مدح سرائی حضور ورگی

اوہنوں حَسن کہیا یا حُسین کہیا جہڑی صورت بنائی حضور ورگی

مُلّاں کی اے سکدی نئیں ہو صآئم

رَل کے ساری ساری......ساری خدائی حضور ورگی

صآئم مکدی گل مکا دیواں ایسا شان تے کسے نے پایا ای نئیں

مَنیاں اِک نئیں رب تے نبی سَرور پر محمد توں رب جُدا وی نئیں

اوہدے پیراں دی دُھوڑ جئی قسم رب دی شان رکھدا عرشِ علیٰ وی نئیں

جس وچ ہووے درُود نہ نبی اُتے اوہ نماز وی نئیں تے دُعا وی نئیں

جے کر ہور نئیں دُوجا خُدا صآئم دوجا ہور کِدھرے مصطفیٰ وی نئیں

صآئم مکدی گل مکا دیواں ایسا شان تے کسے نے پایا ای نئیں

کیونکہ!

سب توں اُچی آن نبی دی
نعت پڑھے قرآن نبی دی
حیدرؔ مکدی گل مکاواں
رب دی شان ایں شان نبی دی

صائم مکدی گل مکادیواں ایسا شان تے کسے نے پایا ای نئیں

کملی والے دی شان سبحان اللہ جس دے نوروں ہر جلوہ دید بنیاں

ذرّہ لگا جو سوہنے دے نال قدماں یا اوہ چن بنیاں یا خورشید بنیاں

اِک اِک نعت جد سوہنے دی ہوئی کٹھی پورا فیر قرآنِ مجید بنیاں

بنیاں پیر زمانے دا اوہ صائم میرے آقا دا جیہڑا مرید بنیاں

ایسا شان تے کسے نے پایا ای نئیں

اِک لکھ تے چوی ہزار وِچوں رب نے اِک نئیں گھلّیا حضور ورگا

اَزلی حُسن و جمال دے وچہ سچے اِک وی نقش نئیں ڈھلیا حضور ورگا

تُوں تے اوہدے نعلین دی خاک وی نئیں بن دا پھردا ایں جَھلّیا حضور ورگا

اِک وی شاہی نئیں صائم حضور ورگی اِک وی سکّہ نئیں چلیا حضور ورگا

صائم مکدی گل مکادیواں ایسا شان تے کسے نے پایا ای نئیں

والعصر دا پڑھ کے فرمان ویکھو

شاناں والا زمانہ حضور دا اے

اُچّا سب توں گھرانا حضور دا اے

سب توں سوہنا یرانہ حضور دا اے

مومن ہر اک دیوانہ حضور دا اے

فرشتہ ہر اِک پروانہ حضور دا اے
درِ اقدس شاہانہ حضور دا اے
میرا دل نذرانہ حضور دا اے
جاری جگ تے ترانہ حضور دا اے
حیدرؔ جنّت دی چابی اے کول اُس دے
ربّ دا ہر اِک خزانہ حضور دا اے
صاؔئم مکدی گل مکادیواں ایسا شان تے کسے نے پایا ای نئیں

نبیاں دا سردار نبی اے
اُمّت دا غمخوار نبی اے
عاشقاں دا دِلدار نبی اے
کرم نبی تے پیار نبی اے
اللہ دا شہکار نبی اے
نور نبی انوار نبی اے
کردا ختم آزار نبی اے
ونڈ دا چین قرار نبی اے
حیدرؔ سی معراج دی راتیں
عرشوں جاندا پار نبی اے
صاؔئم مکدی گل مکادیواں ایسا شان تے کسے نے پایا ای نئیں

سوہنے آقا صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم دا نور

دوستو بھراوٗ! میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم دی ذاتِ اقدس ایسی پیاری ذات اے کہ جدوں کجھ وی نئیں سی تے میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم سن جدوں کجھ وی نئیں ہووے گا اودوں وی میرے سوہنے آقا صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم دا نور چمک رہیا ہووے گا۔

ایس لئی کہ اللہ تعالیٰ نے سب توں پہلاں میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم دے نور نوں بنایا تے آپ نوں آخر وچ بھیجیا۔

میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم دا نور اوس ویلے وی چمکاں ماردا سی جدوں ویلہ وی نئیں سی۔ جدوں وقت وی نئیں سی

جدوں گھڑی نئیں سی

جدوں سماں نئیں سی

جدوں دن سی ناں رات سی

نہ سورج سی نہ اوہدی روشنی

نہ چن سی نہ اوہدی چاننی

نہ پہاڑ سن نہ اوہناں دی اُچیائی

نہ سمندر سی نہ اوہناں دا پانی

نہ اسمان سی نہ اوہدی لمبائی

نہ زمین سی نہ اوہدی بنوائی

نہ جنت سی نہ اوہدی ستھرائی

نہ جہنم سی نہ اوہدی گہرائی

نہ فرشتے سن نہ اوہناں دی اُڈیائی

اوہدوں کجھ وی نئیں سی تے اللہ تعالیٰ نے اپنے سوہنے نبی ﷺ دا نُور اپنے نور وِچوں بنایا جہدا ذکر قرآن پاک وِچوں ملدا اے

قَدْ جَآءَ كُمْ مِّنَ اللّٰهِ نُوْرٌ

ایسے نُور دا ذکر تفسیراں وِچ تے حدیث دیاں کتاباں وِچ ملدا اے میرے آقا ﷺ دا نُور سب توں پہلاں بنیاں۔ علامہ صائم چشتی رحمۃ اللہ علیہ لکھدے نیں۔

سب توں اول نور نبی دا اللہ پاک بنایا
اپنا عکس مکمل کر کے رحمت نال سجایا
نہ سن حالی بنے فرشتے نہ جنت نہ حور
آقا...... سب توں اوّل نور

قطب ستارے اندر جہڑے نور نے ڈیرا لایا
ایسے نور چوں کُل خلقت نوں پیدا رب فرمایا
رحمت دی آغوش چہ رکھیا نور سی ایہہ مستور
ماہی...... سب توں اوّل نور

ایہو نُور سی آدم سی پیشانی وچہ سجایا
ایسے نُور نوں سجدہ ہے سی ملکاں توں کروایا
ایسے نُور دی عظمت رب نوں ہر تھاں سی منظور
سوہنا...... سب توں اوّل نور

ایہو نور ازل دا صائم جد دھرتی تے آقا
جاء کم من اللہ نور اللہ نے فرمایا
ایسے نور دے صدقے صائم بنے نے کیف سرور
آقا...... سب توں اوّل نور

آقا صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم دا نُور کدوں بنیا

دوستو ! آپ دا نور کیہڑے وقت بنایا......وقت توں پہلے
کیہڑے ٹیم بنایا......ٹیم توں پہلے
کیہڑے سمے بنایا...... سمے توں پہلاں
کیہڑے زمانے بنایا......زمانے توں پہلاں
کیہڑے حال چ بنایا......حال توں پہلاں

بلکہ !

زمین توں پہلاں
اسمان توں پہلاں

مکین توں پہلاں

مکان توں پہلاں

ایتھوں پہلاں

اوتھوں پہلاں

خشکی توں پہلاں

دریاواں توں پہلاں

پہاڑاں توں پہلاں

جناں توں پہلاں

انساناں توں پہلاں

فرشتیاں توں پہلاں

سورج توں پہلاں

چند توں پہلاں

تاریاں توں پہلاں

سیاریاں توں پہلاں

سب توں پہلاں حضور دا نُور بنیاں نُور احمد دا حمد پکار دا سی
ایسے نُور چوں بنے سی ملک سارے، ایہو نُور ای اصل سنسار دا سی
ایسے نُور نے جنّت نُوں حُسن دِتا، ایہو نُور ای عالم شدگار دا سی
ایسے نُور وچوں لوح و قلم بن گئے، ایہو نُور ای عرش سنوار دا سی

اصلِ آدم حضور دی ذات ہیسی ، باپ بھاویں آدم رب دے یار دا سی
جس دم آدم دی ہوئی تخلیق متھے نُور ایہو ای چمکاں مار دا سی
حضرت شیث نوں ملیا سی نُور یارو، تاہیوں جبرائیل صحیفے اُتار دا سی
معِد ، مضر، عدنان دی شان اُچی ، نور جہاں دے وچ سرکار دا سی
کعب لوئی ، قیدار مناف سوہنے، نُور جہاں وچ عربی دلدار دا سی
حضرت عامر نوں ملیا سی نُور جسدم ،عبد المطلب لقب جس سرکار دا سی
رب نے شان وکھائی جہان تائیں، ہویا خاتمہ ابرھہ مکّار دا سی
ایسے نُور دے ہوئے فِر دو ٹکڑے، جیہڑا نُور شاہِ ابرار دا سی
کول آیا اِک عبداللہ سرکار تائیں، دُوجا علی دے باپ نوں تار دا سی
رحمِ پاک جد آمنہ پاک دے وچ ، نُور آیا فِر سوہنی سرکار دا سی
ظاہر آمنہ پاک تے غیب ہویا، جیہڑا غیب ربّ کردگار دا سی
ہوئے ظاہر عجائب غرائب نالے، ایہو نُور ای گھر نوں انوار دا سی

حیدرؔ خرج مٹی نُور جملہ
بی بی آمنہ پاک سرکار دا سی

اوہ نُورِ قدیم حضور صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم نیں

دوستو !

جے میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم نہ ہندے تے کجھ وی نئیں سی ہونا۔

جس نُور دا تھاں تھاں چانناں
اوہ نُورِ قدیم حضور نیں
اللہ دیاں سبھے نعمتاں
کردے تقسیم حضور نیں
سب نبی نے چاکر جنیں دے
اوہ نبی عظیم حضور نیں
کوثر تے کُل بہشت نوں
کردے تقسیم حضور نیں
ہے عین عرب مکھ رب دا
رب دی تفہیم حضور نیں
احمد بے میم حضور نیں
احسن تقویم حضور نیں
صائمؔ سب آلِ پاک دی
وجہِ تکریم حضور نیں

ہن اُڈیک مکدی اے تے تہاڈے سامنے محفل دی جان ثناء خوان
جنہاں دی آواز کوئل دی کوک توں وی سریلی اے تشریف لیاوندے نیں

چہرا حضور صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم دا

دوستو !

اللہ تعالیٰ نے قرآن پاک دے اندر ارشاد فرمایا! وَالضُّحیٰ اے محبوبا ! مینوں تیرے چہرے دی قسم ایں۔

دوستو! کیسا سوہنا مکھڑا سرکار دا اے کہ قرآن پاک دے وچ جہدیاں اللہ پاک قسماں کھاندا اے۔ سچّی گل تے ایہہ وے کہ جہڑا سوہنا محبوبِ پاک دا چہرہ مبارک اے ایہڈا سوہنا دُنیا وچ کوئی نئیں آیا۔

جہنے وی سوہنے دا مکھڑا تکیا اوہ دلوں جان توں آقا توں قربان ہوگیا،

حضرت کعب بن مالک رضی اللہ عنہ فرماوندے نے کہ جدوں سرکارِ مدینہ صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم مسکراوندے تے چہرے مبارک چوں نُور دیاں لاٹاں نکل دیاں۔ سُبحان اللہ

(خصائص کبریٰ ج 1 ص 27)

تے حضرت ابوہریرہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ فرماوندے نے کہ جدوں میں سوہنے دے مکھڑے ول ویکھدا ساں تے مینوں اِنج محسوس ہندا کہ جویں آقا صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم دے چہرے چوں سورج طلوع ہو رہیا اے۔

(مشکوٰۃ شریف ص 518)

(ترمذی شریف ج 2 ص 205)

سارے جگ نُوں روشنی ونڈ دا ہے سرکار دا چہرا
سارے سوہنیاں نالوں سوہنا رب دے یار دا چہرا
کِتے کہیا والقمر خُدا نے کِتے ضُحیٰ فرمایا
مرکز ہر اِک نُور دا بنیا ماہ انوار دا چہرا
بھکھ لہہ جاندی ویکھدیاں یارو حُسن جمال نُورانی
مومناں سچیاں عاشقاں دے ہے سینے ٹھار دا چہرا
لکھاں ہین حجاب نُورانی اُسدے چہرے اُتے
رب لُکایا دُنیا کولوں اپنے یار دا چہرا
غیراں نُوں نئیں ویکھن دِتا رب نے رُوپ کمالی
اپنے حُسن دے آئینے وچ تکیا یار دا چہرا
یوسف ورگے سوہنے بہہ گئے پھڑ کے اپنے دِل نُوں
ویکھیا سی جس ویلے مدنی شاہ اسوار دا چہرا
مصر چ عورتاں اُنگلاں کٹیاں تک یوسف کنعانی
سر کٹواوندے ویکھے عاشق تک دلدار دا چہرا
ساجدؔ اَو ادنیٰ دے قُرب حضوری دے وچ کلیاں
رب سوہنے نے تکیا سی اپنے شہکار دا چہرا
صائمؔ خُدائے پاک نے خُود سی اُتاریا
اپنی ہی صورت پاک تے نقشہ حضور دا

سوہنے دیاں زُلفاں

دوستو ! قرآن پاک وچ اللہ نے اپنے محبوب دے چہرے دی دی قسم اُٹھائی تے جیہڑا وی سرکار دیاں زُلفاں دا قیدی ہووے اوہ فیر کِتے ہور نئیں گیا صحابہ کرام فرماوندے نے کہ جدوں سوہنے آقا ﷺ زیتون دا تیل استعمال فرماوندے تے اپنیاں عنبر بار زُلفاں نوں کنگھی کردے تے زُلفاں چوں نُوردی لاٹ نکل دی۔

(شمائل ترمذی ص 25)

عزیز دوستو! سرکار ﷺ دیاں زُلفاں دی شان کون بیان کرسکدا اے کہ جہاں دا احترام واجب ای نئیں بلکہ فرض اے۔

ایہہ اوہ زُلفاں نے جہاں دی خوشبو دے صدقے جنّت نُوں خوشبو ملی۔ سرکار دیاں زُلفاں دی شان پڑھنی ایں تے قرآن پاک دا مطالعہ کرو اللہ تعالیٰ کِتے وَالَّیْلِ اِذَا سَجٰی فرمار ہیا اے کِتے وَالَّیْلِ اِذَا یَغْشٰھَا فرمار ہیا اے۔

بنی الف حبیب مرے دی میم مروڑیاں زُلفاں
اودھر مڑ گیا کعبہ جدھر یار نے موڑیاں زُلفاں
وچ قرآن بنا کے سطراں رب نے جوڑیاں زُلفاں
مینہہ رحمت دا ورھیا سوہنے جدوں نچوڑیاں زُلفاں

کنگھی نال حبیب مرے نے جدوں سجائیاں زُلفاں
اُسدے پیراں دے وچ حُوراں آن وچھائیاں زُلفاں
مینہہ خوشبو دا ورھیا سوہنے جد لہرائیاں زُلفاں
چِر گئے دل عُشاق دے صائم جد کترائیاں زُلفاں
نُور و نُور جبین سجن نُور و نُور نے زُلفاں
رب والّیل کہیا جد دِتیاں کھول حضور نے زُلفاں
اُسدی زُلف دا صدقہ پائیاں ہراِک حُور نے زُلفاں
صائم اِک اِک سطر قُرآنی وچ مستور نے زُلفاں
واہ سُبحان حبیب مرے دیاں چھلّے دار نے زُلفاں
کدی کدائیں گلشن مہکن سدا بہار نے زُلفاں
مہکیا عالم چھنڈیاں صائم جد سرکار نے زُلفاں
جگ شکار ہویا جد واہیاں میر شکار نے زُلفاں
سب جگ ولیا یار مرے دیاں چھلیاں والیاں زُلفاں
بچے رات قدر دی آکے کالیاں کالیاں زُلفاں
قسماں کھادیاں رب نے اُس دیاں ویکھ نرالیاں زُلفاں
ہجر اُہدے وچ بھلیاں بھلیاں گل وچہ پالیاں زُلفاں
یار مرے دیاں سوہنیاں پیاریاں پیاریاں زُلفاں
یار مرے دی زُلف توں سارے جگ دیاں واریاں زُلفاں
رات پئی جد رُخ دے اُتے اوس کھلاریاں زُلفاں
ہوگئی فجر حبیب نے صائم جدوں سنواریاں زُلفاں

سوہنے آقا صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم دا حُسن

سجنوں تے بیلیو!

ساڈا عقیدہ اے کہ اللہ دے سارے نبی وی سوہنے نے تے اللہ دے سارے ولی وی سوہنے نیں۔ جدوں سوہنیاں دی گل کریئے حضرت یوسف علیہ السلام دی وی گل ہندی اے۔

پر رب دی سونہہ ساری مخلوق دا حسن و جمال اکٹھا کرلئو تے فیر وی میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم دے حسن و جمال دا مقابلہ نہیں ہوسکدا کیوں کہ جنہوں وی حُسن ملیا اے میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم دے حُسن دا صدقہ ملیا اے

صاحبزادہ محمد لطیف ساجد صاحب لکھدے نیں

نبی دے حُسن جمال دیاں کیا باتاں نیں
آمنہ پاک دے لال دیاں کیا باتاں نیں
جس دے حُسن تے یوسف ورگے عاشق نے
اُس سوہنے لجپال دیاں کیا باتاں نیں

نبیاں دا سلطان ہے سوہنا

نبیاں دا سلطان ہے سوہنا
محبوب یزدان ہے سوہنا

کُل عالم دی شان ہے سوہنا
ہر شے دا عنوان ہے سوہنا
ساڈا مان تران ہے سوہنا
بخشش دا سامان ہے سوہنا
اللہ دی بُرہان ہے سوہنا
جلوۂ جانان ہے سوہنا
ساریاں توں ذیشان ہے سوہنا
سب کجھ کردا دان ہے سوہنا
رحمت رب رحمان ہے سوہنا
ساجدؔ مُکدی گل مُکاواں
ساڈا دین ایمان ہے سوہنا

ہر سُو جلوہ پاک نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دا

ہر تھاں چرچا پاک نبی دا
ہر سُو جلوہ پاک نبی دا
عرش نے اپنا متھا ٹیکیا
تک کے تلوا پاک نبی دا
حوراں نے معراج دی راتیں
گایا سہرا پاک نبی دا

خُلق اوہدے توں واری جاواں
مِٹھا لہجہ پاک نبی دا
دو جگ دا اے مولا آقا
رب ہے مولا پاک نبی دا
جس تے نظر سی کیتی اوہو
ہوگیا شیدا پاک نبی دا
سُورج چن تے ہر اِک تارا
کلمہ پڑھدا پاک نبی دا
چن سورج دے نالوں حیدرؓ
سوہنا چہرا پاک نبی دا

سدا بہارا اے حسن نبی دا

سدا بہارا اے حُسن نبی دا جہنوں زوال ناں کوئی
شاناں دے وچ پاک نبی دے رلیا نال ناں کوئی
آمنہ پاک جیہا ماں کسے وی جنیا لال ناں کوئی
صائمؔ کملی والے ورگا شاہ لجپال ناں کوئی
پاک نبی دے عاشقاں وچوں ہور بلال ناں کوئی
پالیا جویں سی پاک علی نوں سک دا پال ناں کوئی

سوہنے ورگے نبیاں نوں وی ملے کمال ناں کوئی
ساڈی کیتی جیویں آقا کرے سنبھال ناں کوئی
ہووے جو ناں نبی دے ہتھ وچ ایسا مال ناں کوئی
سارے نبیاں وچوں اِک وی تری مثال ناں کوئی
حضرت یوسف کول وی ایسا پاک جمال ناں کوئی
باجھوں تیرے پاک حبیبا میرا حال ناں کوئی
عملاں ولوں حیدرؔ ورگا ہور کنگال ناں کوئی

کیونکہ کہ!

نازاں والے سب ناز انداز بھُلّے جدوں ویکھیا حُسن و جمال اوہدا
نبی اُمتی بنن نُوں پئے ترسن ہر کمال تے حاوی کمال اوہدا
اَبدی زندگی ملی اے رب ولوں ہے گواہ اَج وی وال وال اوہدا
ساجدؔ سوہنے دی گل تے اِک پاسے
سوہنا دُنیا توں کالا بلال اوہدا

نبی دے حُسن جمال دیاں کیا باتاں نیں
آمنہ پاک دے لال دیاں کیا باتاں نیں
جسدے حُسن تے یوسف ورگے عاشق نے
اُس سوہنے لجپال دیاں کیا باتاں نیں

ہر شے وے سرکار صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دا صدقہ

دوستو تے بیلیو! اِک دن مینوں اِک صاحب کہن لگے کہ تُسی اے محفلاں کیوں کردے او، ایناں خرچہ کاہدے لئی کردے او، کیہ ایہدا تاہنوں سوال ہوناں ایں؟ سوال تے ہوناں ایں نماز دا۔

میں آکھیا بھائی جی! اسی نماز دے منکر نہیں۔ الحمد للہ نمازاں پڑھدے ہاں پر ساڈا عقیدہ ایہہ وی قرآن وحدیث دے مطابق اے کہ جے نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دی محبت نہیں تے کوئی چنگا عمل وی رب نوں قبول نہیں۔

میں آکھیا مولوی صاحب! آ تینوں دساں اسیں محفلاں کیوں کرنے آں۔ اسیں دُرود وسلام کیوں پڑھنے آں۔ اسیں قرآن پاک دی تلاوت کیوں کرنے آں۔ ایہہ سارے چنگے کم نے پر ایہہ سارے کم کرنے دی اِک وجہ ہوروی اے۔ جہدا توں انکار نہیں کرسکدا۔

کہ سانوں سب کجھ سوہنے آقا علیہ الصلوٰۃ والسلام دے کولوں ملیا اے۔

نماز کِنے دسی؟ مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے۔

روزے کِنے دسے؟ مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے۔

میرے اللہ نے تے سانوں قرآن وی ڈریکٹ نہیں دِتا بلکہ جبریل امین علیہ السلام نوں فرمایا! جبریل میرے سوہنے مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نوں قرآن

دے کے آ۔ تے میری مخلوق نوں دس دے کہ جہنوں قرآن چاہی دا، کتوں ہوروں نہیں ملناں میرے سوہنے محبوب (ﷺ) کولوں ملناں ایں۔

جے سوہنے آقا نہ ہُندے

دوستو ! جے سوہنے آقاناں ہندے ناں سانوں نماز ملدی۔

ناں روزہ ملدا۔

نہ حج ملدا۔

نہ زکوٰۃ دا پتہ چل سکدا۔

نہ طواف دا پتہ لگ دا۔

نہ شریعت ملدی۔

نہ طریقت ملدی۔

نہ معرفت ملدی۔

نہ حقیقت ملدی۔

نہ سچ دا پتہ چلدا۔

نہ نعمتاں ملدیاں۔

نہ دین ملدا۔

نہ اسلام ملدا۔

نہ ایمان ملدا۔

نہ قرآن ملدا۔

نہ رحمان ملدا۔

نہ حلال دا پتہ لگدا۔

نہ حرام دا پتہ لگدا۔

نہ رحمت ملدی۔

نہ برکت ملدی۔

نہ شان و شوکت ملدی۔

خدا دی سونہہ ! جے میرے آقا علیہ الصلوٰۃ والسلام نہ ہندے تے سانوں کجھ وی نہیں سی ملناں تے جنہوں جہدے کولوں ملدا اے جے اوہ حلالی اے تے اوہدا ذکر کردا اے۔

ایسے لئی اسی محفلاں سجاوندے آں۔ آقا دے گیت گاوندے آں آمد دی خوشی مناوندے آں تے سوہنے رب دا شکر ادا کردے آں کہ جہنے سانوں اپنا محبوب عطا فرمایا اے محبوب دا شکر ادا کردے آں جہنے سانوں رب دا پتہ دسیا اے۔

سب دا آقا کملی والا

پنجابی دا اِک کلام پیش کر کے اگلے نعت خوان نوں دعوت دے رہیا۔

سب دا آقا کملی والا
سب دا مولا کملی والا
ہر اِک غیب حضور نوں جانے
سب توں سوہنا کملی والا
کجھ ناں ہندا دھرتی اُتے
جے نہ آوندا کملی والا
اپنے پیٹ تے پتھر بنھ کے
جگ رجاوندا کملی والا
چن دے ول اشارا کر کے
کول بلاوندا کملی والا
رب دی رحمت رب دی صورت
رب دا نقشہ کملی والا
صائمؔ ویکھیا رب نوں اوہنے
جس نے ویکھیا کملی والا

میرے آقا ﷺ فرماندے نے مَنْ رَاٰنِیْ فَقَدْ رَاَ الْحَق۔ جہنے میںنوں ویکھیا اوہنے رب نوں ویکھیا۔

صائمؔ ویکھیا رب نوں اوہنے
جہنے ویکھیا کملی والا

سرکار صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دا اختیار

دوستو ! اللہ تعالیٰ نے ساری کائنات بنا کے ایس کائنات دا مالک اپنے محبوب نوں بنا دِتا اے حضور ﷺ ساری کائنات دے مالک وی نے تے مختار وی نے ۔ ساری کائنات حضور ﷺ دے تحت اے میرے آقا ﷺ جو وی چاہندے نے اوہ ہو جاندا اے۔

بخاری شریف دی روایت اے، اِک واری نماز دا ٹائم ہویا تے پانی نئیں سی ہے تھوڑا جیہا پانی اِک چھوٹے جیہے بھانڈے دے وچ سی میرے آقا نے پوچھیا ! پانی ہے وے۔ صحابہ نے عرض کیتی یارسول اللہ! پانی تے بہت تھوڑا اے۔

آقا ﷺ نے فرمایا ! لیاؤ۔ اوہ بھانڈا حضور ﷺ دی خدمت وچ پیش کیتا گیا۔ میرے آقا ﷺ نے اپنا ہتھ مبارک لایا تے پانی ایہناں ودھ گیا کہ سارے صحابیاں نے اوس پانی دے نال وضو کرلیا۔

(بخاری شریف جلد 1 ص 605)

حضرت انس دی ایس روایت جہڑی بخاری شریف دے اندر موجود اے۔ پتہ چلیا کہ سوہنے آقا ﷺ دی ایہہ شان وے کہ آپ جو چاہندے نے انج ای ہو جاندا اے۔

ایسے طرح اِک روایت اے کہ سوہنے آقا ﷺ نے دودھ دا اِک

پیالہ ستر صحابیاں نے پیتا تے سارے ای رج گئے۔ ایس لئی کہ ساڈے آقا ﷺ صاحبِ اختیار نے۔

(خصائص کبریٰ جلد دوم ص 48)

محبوب دی شان

کجھ لوگ کہندے نے کہ حضور دے چاہون نال کجھ نئیں ہندا جبکہ حقیقت ایہہ وے کہ آقا جو وی چاہندے نے اوہ ہو جاندا اے۔ سرکار ﷺ دے اختیارات دے حوالے نال اِک بڑا خُوبصورت کلام پیش کرداں محبت دے نال سُنو !

صدقے جاواں محبوب دی شان اُتوں جیہڑا ایتھے وی جلوہ فرما سکدا
طیبہ وچ بھاویں ڈیرا اوس دا اے فیصل آباد وی سوہنا اے آ سکدا
سوہنے رب بنایا مختار اُس نوں شاہ نوکر دے تائیں بنا سکدا
جے اوہ چاہوے محبوب کریم میرا گنہگار نوں جنت پہنچا سکدا
وچ خواب دے عاشقاں صادقاں نوں اپنا چہرا اے پاک وکھا سکدا
عشق ہووے سیوطی امام والا دید جاگدیاں سوہنا کرا سکدا
کشتی پھسی طوفان دے وچ ہووے بابا زہرادا کنڈے لا سکدا
مجرم ربدا ہووے گنہگار وڈا چاہوے آقا تے اوہنوں بخشا سکدا
دل تھیں عاشق پکارے جو نبی تائیں میرا نبی سوہنا فوراً آسکدا
دِتی رب نے شان حضور تائیں لامکان تے سوہنا جا سکدا

نہیں کوئی نبی نوں لوڑ جبریل دی اے اوتھے جا سکدا اتھے آسکدا

اِکو پل وچ سورج دے وانگ سوہنا ساری دُنیا نوں نور وکھا سکدا

مولا علی دی عصر نماز خاطر واپس سورج نوں سوہنا بلا سکدا

انھی اُکھ والا جے کوئی آجاوے اوہدی اُکھ وچ نور ہے پا سکدا

جے اوہ چاہوے تے چن نوں توڑ سکدا پتھر پانی دے اُتے ترا سکدا

آوے سید رفاعی دے در اُتے قبر وچوں ہے ہتھ ملا سکدا

قحط سالی دے دور دے وچ سوہنا کر کے اشارا اے بدل وسا سکدا

ہتھ لاوے جے لکڑی دی چھڑی تائیں ٹوپ وانگ اے اوہنوں چمکا سکدا

سہ کوہاں توں دامس دی عرض سُن کے قیدی دامس نوں قیدوں چھڑا سکدا

حیدرؔ کلی مختار حبیب میرا جو وی چاہوے اوہ کر کے وکھا سکدا

وچ پنگھوڑے چن عربی چا اُنگلی پاک اُٹھاوے

ایدھر اودھر چن اسمانی ساجدؔ پھر دا جاوے

کیوں کہ حضورﷺ صاحب اختیار نے آپ جو چاہون اوہ کرسکدے نے آپ دی حکومت صرف زمین تے ای نئیں بلکہ اسماناں تے وی اے۔ ایسے لئی تے حضور نے فرمایا سی ! میرے دو وزیر زمین تے نے تے دو وزیر اسمان تے نے۔

دوستو ! وزیر اوہدے ای ہُندے نے جہدی حکومت ہووے تے حکم اوہوای ہُندا اے جہدے کول اختیار ہووے۔ پتہ چلیا میرے تے تیرے آقاﷺ سارے اختیارات دے مالک نے۔

معراج دا واقعہ

معراج نامہ

سجنوں تے بھراؤ! اج دی ایہہ مبارک رات سرکارِ مدینہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دی معراج دی رات اے اج دی رات اللہ تعالیٰ نے حضرت جبریل امین علیہ السلام نوں سرکار مدینہ صلی اللہ علیہ آلہ وسلم دے کول بھیجیا کہ سوہنے محبوب نوں جا کے میرا سلام کہیں نالے کہیں کہ یارسول اللہ اللہ تعالیٰ اج تہاڈے دیدار کا مشتاق اے میرے ولوں کہیں کے اسیں چوہندے آں کہ اج تہانوں اپنیاں نشانیاں وی وکھائیے تے نالے اپنا دیدار وی کرائیے۔

دوستو! اج دی اے رات ساڈے لئی بڑی مبارک رات اے ایس رات دی اک خصوصیت اے دیہہ کہ اس رات ساڈے آقا عرشاں تے تشریف لے کے گئے۔

اس رات نبی پاک نے جنت دا مشاہدہ کیتا۔

اس رات نبی پاک نے رب دیاں نشانیاں ویکھیاں۔

اس رات نبی پاک عرشاں توں وی اُتے تشریف لے کے گئے۔

اس رات نبی پاک نوں مقامِ حضوری ملیا۔

اس رات نبی پاک نے اپنے سِر دیاں اکھاں نال سوہنے رب دا

دیدار کیتا۔

تے ایسے ای رات ساڈے واسطے نمازاں دا تحفہ وی آیا۔

ایسے ای رات قیامت والے دن دے معاملات تے مشورہ وی ہویا تے گنہگار اُمت دی مغفرت واسطے گفتگو وی ہوئی۔

دوستو تے بیلیو! ہن میں تہاڈے ساہمنے شعراں وچ سرکار دے معراج دی گل پیش کرداں محبت دے نال سنو۔

رجب ستائی رات اے
اُمت دی بن گئی بات اے
رب نے بلایا یار نوں
محبوب نوں دلدار نوں
جبریل نوں رب نے کہیا
سدرہ نوں چھڈ کے چ جا
تلیاں تے لب رکھ کے کہویں
میرا سنیہڑا جا دویں
میرے مٹھل منٹھار نوں
سوہنے نبی دلدار نوں
آجا حبیبا کول ہُن
آجا توں میرے ڈھول ہُن

تینوں بُلایا سَیر لئی
ایہہ تھاں نئیں سجناں غیر لئی
خلقے فلک تیرے لئی
خادم مَلک تیرے لئی
حوراں نے کھڑیاں راہ وچ
رضوان تیری چاہ وچ
جنت ہے چمکاں مار دی
بھکھی ترے دیدار دی
کہندے نے تارے سوہنیا
کر لے نظارے سوہنیا
ہر پاسے کھنڈیا نور اے
راہ تک دی ہر اِک حور اے
قُدسی سلامی واسطے
آگئے غلامی واسطے
کردے اُڈیکاں تیریاں
ناں لاویں دلبر دیریاں
جبریل سُن حکمِ خدا
سدرہ توں فوراً ٹُر پیا

بُراق جنت چوں لیا
سدّھا سی مکے وِچ گیا
تلیاں تے لا کافوری لب
دِتا سی مُڑ پیغامِ رب
اَج سون دی ناں رات اے
کر دی اُڈیکاں ذات اے
ایہہ وصل دی آئی گھڑی
چھیتی کرو پیارے نبی
پیغام آیا اے چلو
رب نے بلایا اے چلو
عرشاں تے جشنِ نعت اے
اَج دور سب ظلمات اے
تارے نے کرناں ڈوہلدے
قدسی نے بانہواں کھولدے
جبریل دی ایہہ سُن کے گل
آقا کہیا رُک پل دی پل
تازہ وضو میں کر لواں
رحمت تھیں جھولی بھر لواں

آئی روایت ہور وی
ہے ایہہ حکایت ہور وی
کوثر دے مٹکے چائے سی
قدسی زمیں تے آئے سی
دے کے سلامی عرض اوہ
وسدے سی اپنی غرض اوہ
آقا غسل فرما لئو وَ
ایہہ نوری کپڑے پا لئو و
مازاغ اکھیاں والیا
ایہہ سارا اے حکمِ خدا
دولہا نہاون لگیا
رحمت دا دریا وگیا
جد نہا لیا سرکار نے
سوہنے نبی مختار نے
کپڑے سی پائے نور دے
پینڈے سی کرنے دُور دے
قدسی بڑے اوہ شاد سی
دیندے مبارکباد سی

خدمت کریں منظور اَج
کرناں ناں آقا دُور اَج
جبریل نے مُڑ آکھیا
اے سارے جگ دے راکھیا
کر لے طواف اے سوہنیا
اے دلبرا من موہنیا
دو نفل کر لئو ادا
اُمت دے لئی کر لئو دعا
براق آیا نور دا
پینڈا مکاوں دور دا
سوہنے مہار اوہدی پھڑی
براق سی کیتی اڑی
براق کیتا ناز سی
اُس دا عجب انداز سی
جبریل اوہنوں ڈک دا
توں کیوں ناں رب توں جھک دا
براق توں نئیں جان دا
رُتبہ نبی ذیشان دا

اللہ دا ایہہ مطلوب اے
ہر خوب توں ایہہ خوب اے
ایہو اے مالک عرش دا
ایہو اے تارا عرش دا
ادبوں جھکا دے اپنا سر
براق رب دے غضبوں ڈر
جبریل جد سی جھنبیا
براق تھر تھر کنبیا
سب ناز نخرے بُھل گئے
اکھیاں چوں اتھرو ڈھل گئے
عرشاں دا دولہا بیٹھیا
رب دا پیارا بیٹھیا
جاندا اے دھوڑاں پٹ دا
میلاں نوں پچھے سٹ دا
براق توں رُک جا ذرا
جبریل نے سی آکھیا
مٹھی پئی رفتار سی
رُکیا اوہ آخر کار سی

براق توں آقا لہوؤ
دو نفل اس تھاں تے پڑھو
جبریل دی جد گل سنی
براق توں اُترے نبی
سی نفل فِر کیتے ادا
جبریل کولوں پچھیا
ایتھے رکن دا راز دس
گل ہُن مرے ہمراز دس
جبریل دسیا کھول کے
نوری لباں چوں بول کے
ایسی گھڑی اِک آوَنی
ہجرت تساں فرماوَنی
ایتھے تساں نے آوَناں
ایتھے ہے ڈیرا لاوَناں
اِس دا مدینہ ناں ایں
عرشاں توں اُچی تھاں ایں
براق تے مڑ بیٹھ کے
سوہنے نبی سفرے پئے

براق بجلی وانگ سی
لمّی اوہ بھردا لاہنگ سی
جھٹ پٹ مُکایا فاصلہ
بیت المقدس پہنچیا
بُراق توں اُترے نبی
ہرپاسے پھیلی روشنی
کالی ہنیری رات سی
رحمت دی وی برسات سی
سوہنا جدوں سی آگیا
ہرچیز نوں چمکا گیا
ہر پاسے کِھنڈیا نور سی
ظلمت ہوئی کافور سی
آدم توں عیسیٰ تک نبی
اقصیٰ دے اندر آئے سی
کردے اوہ استقبال سی
خوش آمنہ دا لال سی
سدھیاں صفاں ہُن کر لئو
ایہہ ویکھ ہن منظر لئو

سب نے امامت من لئی
آقا دی رفعت من لئی
بن مقتدی سارے گئے
خوش ہو نبی پیارے گئے
پچھے کھڑے سی سب نبی
قدسی اوہناں دے نال سی
جس دی بڑی پرواز اے
اوہنوں وی اَج تے ناز اے
فِر اُس توں بعد آقا ٹُرے
براق اُتے بیٹھ کے
اِک پوڑی ڈِٹھی نور دی
اَسماناں ول جاندی پئی
براق ہَیسی جان دا
رستے نوں سی پہچان دا
ثُریا سی منزل ول اوہ
رُکیا ناں فِر اِک پل اوہ
کرۂ اَرضی چھڈ کے
پینڈا دوراڈا کڈھ کے

پہلے فلک تک پہنچیا
منزل تے اپنی ٹھہریا
جبریل اَگے آوندا
کنڈا پیا کھڑکاوندا
پچھیا سی اَگوں کون ایں
جو چاہندا اَگے اَون ایں
معراج دی اَج رات اے
خود منتظر اَج ذات اے
رب سدیا اے محبوب نوں
طالب نے خود مطلوب نوں
سوہنا محمد نال اے
تیرا وی جو لجپال اے
در کھول دے دیری ناں کر
کرناں اَساں اَگے سفر
دربان نے در کھولیا
اھلاً و سھلاً بولیا
فیر نال سی ادبوں کہیا
یا مصطفیٰ صلی علیٰ

فِر آکھیا جبریل اے
آقا ایہہ اسمٰعیل اے
ایتھوں دا اے دربان ایں
مَلکاں دے وچ پردھان ایں
کیتی کرم دی انتہا
سوہنے سلام اوہنوں کہیا
ایہہ نظرِ رحمت ویکھ کے
آقا دی شوکت ویکھ کے
ہویا بڑا حیران سی
پچھدا اوہ فِر دربان سی
معراج تے جو جا رہیا
جنہوں ہے رب نے سدیا
جبریل اوہنوں دسیا
ایہہ نیں محمد مصطفیٰ
ایہناں نوں سدیا رب اے
ایہناں دے صدقے سبھ اے
جد سُنیاں اسمٰعیل سی
ایہو تے ہے احمد نبی

اوہنے سی جھک ادبوں کہیا
یا مصطفیٰ صد مرحبا
براق فِر چلدا رہیا
عرشاں دی راہ مل دا رہیا
دوجا فلک فِر آگیا
سی کھل گیا در اوس دا
دوجے توں فِر تیجے فلک
پہنچے تے در کھولن مَلک
چوتھے توں پنجویں آگئے
رحمت دے بدل چھا گئے
چھیواں وی کیتا پار سی
ستواں وی کیتا پار سی
ہر پاسے دُھماں دُھمیاں
ہرپاسے خبراں گُمیاں
سب توں نرالا آگیا
عرشاں دا دولہا آگیا
اَسمان جھمر پاؤندا
قدماں نوں چُمی جاؤندا۔

حوراں دے لب تے نعت اے
سب دی بنی اَج بات اے
آقا دے سہرے گاوندیاں
سوہنے دے نعرے لاوندیاں
یا مصطفیٰ یا مجتبیٰ
رضوان سی کہندا پیا
سرکار فِر اَگے ٹرے
ذکرِ خدا کر دے ہوئے
فِر ویکھیا سلطان نیں
سب انبیاء دی جان نیں
تخت اِک نورانی سی پیا
بیٹھے سی آدم دلربا
جبریل آقا نوں کہیا
ایہہ بابا آدم آپ دا
آدم نوں اوہنے دسیا
ایہہ نیئں حبیب کبریا
نام اے محمد مصطفیٰ
نور الہدیٰ شمس الضحیٰ

کیتا سلام اوہوں نبی
دتا جواب آدم نے وی
آدم دُعاواں دِتیاں
نالے عطاواں کیتاں
دوجے فلک تے پہنچ کے
ویکھے عجائب آپ نے
یحیٰی نبی اوتھے ملے
اہلاً و سہلاً آکھ کے
کیتا سلام آقا نے سی
دِتی دُعا اوہناں نے وی
فِر مل پئے عیسیٰ نبی
ہوئی سی دوہواں نوں خوشی
گل ہوئی عیسیٰ نال سی
سرکار پچھیا حال سی
گل پیار دی ہندی رہی
کجھ سن لئی کجھ آپ کہی
ویلا سہانا سی بڑا
دِتی سی عیسیٰ نے دعا

ادریس اَگے مِل گئے
دوناں دے دل سی کھل گئے
ہویا سلام آپس دے وچ
کیتا کلام آپس دے وچ
ادریس نے دِتی دُعا
سوہنا نبی خوش ہو گیا
اَگے ودھے جاں مصطفیٰ
یوسف نبی سی مِل پیا
جو حسن وچ مشہور اے
سوہنا ہویا مسرور اے
یوسف نے جد سی ویکھیا
سوہنا نبی شمس الضحیٰ
حسنِ محمد ویکھ کے
والنور احمد ویکھ کے
محبوب پیارا ویکھ کے
عرشاں دا تارا ویکھ کے
نوری تجلی ویکھ کے
نورٌ من اللہ ویکھ کے

ڈٹھا جاں پیکر نور دا
یوسف کہیا صد مرحبا
فر سفر جاری ہوگیا
اسمان تیجا آگیا
جبریل اگے ہو گیا
کنڈا سی کھڑکاندا پیا
کھلیا سی در اسمان دا
ہویا کرم رحمان دا
زیلون اِہدا دربان سی
اُچی نرالی شان سی
تیہہ لکھ فرشتہ رب نے
خادم بنائے سب نے
تسبی کرن سبحان دی
رحمت ملے رحمان دی
کیتا سلام آقا نے سی
ملیا جواب اگوں وی سی
صلوات پڑھ کے آپ تے
سجدے دے وچ مڑ ڈگ پئے

سجدے دے وچ تسبی سدا
اوہ ہر ملک ہے کر رہیا
جبریل سوہنے نوں کہیا
پیارے نبی یا مصطفیٰ
سجدے دی عظمت منگ لئو
اُمت لئی رحمت منگ لئو
سرکار نے کیتی دعا
اُمت لئی سجدہ مل گیا
فِر سید و سردار نے
اللہ دے اُس دلدار نے
اِک نوری کعبہ ویکھیا
ملکاں دا قبلہ ویکھیا
اوہ گھر سی سارا نور دا
کیتا نظارا نور دا
بیت معمور اے ناں اُہدا
اَسماناں اُتے تھاں اُہدا
ڈِٹھے فرشتے جا بجا
کردے جو سن ذکرِ خدا

سرکار ایہہ سب ویکھ کے
اودوں وی سن اَگے ودھے
اَگے اوہ تھاں وی ویکھیا
سدرہ مقامِ منتہیٰ
ایہوں نے کہندے اوہ جگہ
جتھے علم ہر پہنچدا
سدرہ مقامِ منتہیٰ
سی آ گیا جبریل دا
جبریل دا سی حوصلہ
سدرہ تے آکے مُک گیا
تھکیا سی پیکر نور دا
اپنی وفا تے جھور دا
جبریل نوں آکھے نبی
جبریل چل ہُن اَگے وی
سوہنا نبی فرماؤندا
اَگے توں کیوں نئیں جاؤندا
جبریل نے ہیسی کہیا
معراج دے اے دولہا

گل ایہو آقا ٹھیک اے
حد میری ایتھوں تیک اے
اِک پیر نئیں چا سکدا
ہُن اگے نئیں جا سکدا
اِک پیر جے اَگے دھراں
بچناں نئیں میرا نشاں
اَگے تُسیں کرناں سفر
تھک گئے نے اتھے میرے پر
جبریل وی جد رُک گیا
سوہنا نبی ٹُر دا رہیا
اِک تخت ہَیسی نور دا
سورج دے وانگوں چمک دا
اکھیاں نوں بھایا خوب سی
جد ویکھیا محبوب سی
سرکار اُس تے بیٹھ کے
سدرہ توں سی اَگے ٹُرے
رف رف سی اَگوں آ گیا
بنیاں سی جہڑا نور دا

رب دے نبی دلدار لئی
آگئی سواری نور دی
رف رف تے سوہنا بیٹھیا
عرشاں دا دولہا بیٹھیا
ایہہ تخت نوری اُڈ دا
عرشاں دے بیٹھاں پہنچیا
سی عرش تھلے آگئی
رف رف دی منزل آخری
جد ٹھہرے سوہنے مصطفیٰ
تے سی میکائیل آگیا
خدمت گذاری واسطے
آیا سواری واسطے
سی نوریاں دا پیشوا
خدمت نبی دی کر رہیا
وِتے وچھا جد اوس پر
رکھے قدم خیر البشر
فِر میکائیل اُڈ دا رہیا
منزل دے ول چل دا رہیا

دریا سی اَگے اَگ دے
ہر پاسے ویکھے وگدے
ایہہ اَگ دے دریا ویکھ کے
سرکار سی اَگے ودھے
اَگے سی پردے بے بہا
ظلمت دا تے کوئی نور دا
زردے تے مروارید دے
چاندی زمرّد دے بنے
لکھاں ای سی اَگے حجاب
پردے گذر کے بے حساب
اَگے کھڑا دربان سی
اُس دی عجب ای شان سی
فِر پردے ویکھے بے شمار
گنتی دے وِچ ستر ہزار
زنجیر وِچ ستر ہزار
بیسن فرشتے وِچ قطار
ستر ہزاراں میل دا
اِک دوجے وِچ سی فاصلہ

طے کیتا جد اے فاصلہ
سب کجھ سی تھلے رہ گیا
عرشاں دے تھلے پہنچ گئے
بس اوتھے کلے پہنچ گئے
اگے سی اِک نوری فضا
سوہنا سی کلا رہ گیا
فِر لامکاں دا راہ سی
ٹریا اوہ سب دا شاہ سی
آئی ندا ہُن سوہنیا
اگے قدم آپے ودھا
لنگھ کے حجابِ کبریا
سوہنا نبی اَگے گیا
فِر آئی اِک آواز سی
ہو اُدنُ مِنّی یا نبی
کجھ ہور نیڑے آ ذرا
محبوب نوں آکھے خدا
اِک اِک قدم وچ فاصلہ
طے کر رہیا سی مصطفٰی

جہاں زمیں توں اُس جگہ
سوہنا نبی کٹ دا رہیا
آواز اُدنُ منّی دی
سی ہزار وار آقا سنی
فِر سی مقام آیا دنیٰ
قرآن ہے دس دا پیا
منزل ایہہ نئیں سی آخری
ہونا سی اَقرب ہور وی
فتدلیٰ دی سیج آگئی
اَگے ودھے پیارے نبی
قوسین دا گھیرا پیا
ہویا مکمل دائرہ
جلوے وکھائے یار نوں
محبوب نوں دلدار نوں
مازاغ اَکھ دے نال سی
جلوے پئے تکدے نبی
کیویں ملے رَسراں گیئے
روتے نے سارے عقل دے

کتھے ملے کیویں ملے
پردے اُہدے اُتے رہے
سی ذات نے دِتی صدا
آجا حبیبا مرحبا
ایہہ قرب تیری شان ایں
کہندا پیا رحمان ایں
آجا حبیبا مَن نہ سنگ
جو منگناں ایں رَج رَج کے منگ
منگیں گا جو مِل جائے گا
اَج خاص اے کرنی عطا
رب دی ایہہ رحمت ویکھ کے
رب دی عنایت ویکھ کے
عرشِ علیٰ تے مصطفیٰ
رب دی ایہہ جد ویکھی عطا
رکھ دِتا سی سجدے چ سر
حمدِ الٰہی کیتی فِر
کیتی سی ایہو التجاء
بخشیں ایہہ اُمت یاخدا

یارب توں بخشیں مہر تھیں
اُمت مِری دے مذنبیں
بابِ اِجابت کھلیا
رحمت دا کوثر ڈُھلیا
مقبول ہاواں ہو گیاں
حاصل نگاہواں ہو گیاں
رب آکھیا دلدار نوں
خالق نے اپنے یار نوں
سجدے چوں سر نوں چا لئو
رحمت نوں جھولی پالئو
رُتبہ نبی نوں مل گیا
سوہنے نے رب نوں ویکھیا
ایسا قرب سی مل گیا
جو بس سی خاصہ آپ دا
ہے خاص رحمت مل گئی
اُمت نوں فرحت مل گئی
کناں زیادہ مل گیا
بخشش دا وعدہ مل گیا
کیا شان والی رات اے
ساجدؔ دی بن گئی بات اے

مدینہ سوہنا ایں

مدینہ پیارا اے

دوستو ! ثناء خوانِ رسول حاضری پیش کر رہے سَن نعت شریف دے وچ التجا سی کہ آقا ﷺ ساڈے تے کرم فرما کے ساہنوں وی اپنا سوہنا شہر وِکھا دیوے۔

سجنوں تے بیلیو! میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم نے فرمایا جنیاں رحمتاں مکے وچ نیں مدینے وچ اوہدے نالوں دُگنیاں رحمتاں نیں۔

میرے آقا ﷺ نے فرمایا! اسیں مدینے نوں حرم بنا دتا اے

حضور ﷺ نے فرمایا! جہڑا حج کرن آوے تے میرے شہر مدینے نہ آوے اوہدا حج ای قبول نئیں۔

دوستو! ایسے لئی محدثین کہندے نیں بیشک مکہ افضل اے۔

مکہ شان والا اے۔

مکہ مرتبے والا اے۔

مکہ مقام والا اے۔

مکہ درجے والا اے۔

مکے وچ آبِ زمزم اے۔

مکے وچ صفا تے مروہ اے۔

مکّے وچ حجرِ اسود اے۔

مکّے وچ کعبۃُ اللہ اے۔

پر مدینے دی شان مکے نالوں افضل وی اے تے اعلیٰ وی اے

کیوں کہ!

جے مکہ شریف دے اندر کعبہ اے تے مدینہ شریف دے اندر کعبے

دا وی کعبہ اے۔

سب نوں دیوے نُور مدینہ
عاشقاں لئی اے طور مدینہ
دُکھ ہے کردا دُور مدینہ
دیوے کیف سرور مدینہ
نُور تھیں ہے معمور مدینہ
خیر دوے بھرپور مدینہ
دُنیا وچہ مشہور مدینہ
حُوراں لئی اے حُور مدینہ
قلب کرے مخمور مدینہ
کردا اے مغفور مدینہ
جنّت والیو جنّت رکھو
سانوں ہے منظور مدینہ

برکت رحمت راحت ونڈے

رب ولوں مامور مدینہ

موموناں لئی اے دل توں نیڑے

خوکاں لئی اے دُور مدینہ

حیدرؔ دا دل کھول کے تک لے

ایتھوں نئیں ایں دُور مدینہ

خُدا دی رحمت مدینے وچ اے

میرے آقا تاجدارِ مدینہ صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم فرماؤندے نے میرے مدینے دے نال پیار کریا کرو۔ تے مدینے دے باسیاں نال وی پیار کریا کرو۔ حضور صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم فرماندے نے!

اَلْمَدِیْنَۃُ خَیْرٌ مِّنَ الْمَکَّۃ

یعنی مدینہ مکے نالوں افضل اے۔

تے کیوں نہ ہووے کہ مدینہ شریف اوہ بستی اے جتھے سرکارِ مدینہ صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم جلوہ گر نیں۔

خدا دی رحمت مدینے وچ اے

نبی دی برکت مدینے وچہ اے

کرم دا دھارا مدینے وچ اے

میرا سہارا مدینے وچ اے
جہاں دا مولا مدینے وچ اے
نبی دا جلوہ مدینے وچ اے
حسین فضا وی مدینے وچ اے
عطا ای عطا وی مدینے وچ اے
فضل کمالی مدینے وچ اے
سنہری جالی مدینے وچ اے
نبی دا در وی مدینے وچ اے
علی دا گھر وی مدینے وچ اے
نبی دا روضہ مدینے وچ اے
بقیع پیارا مدینے وچ اے
عرش دا تارا مدینے وچ اے
تے نور سارا مدینے وچ اے
خدا دا مظہر مدینے وچ اے
رسول سرور مدینے وچ اے

طیبہ دیاں گلیاں

علامہ صائم چشتی بارگاہِ رسالت وچہ عرض گذار ہندے نیں

کرم کرناں شہِ خوباں

وکھا طیبہ دیاں گلیاں

مرے غم دا بنیں درماں

مدینے دا کریں ساماں

کدی بولے میرا ناواں

تیرے در تے شہا آواں

ہے صائم تے ترا احساں

سرکار مدینہ ویکھ لواں

دوستو !

ہر عاشق دے دل دی صدا ایہوای اے کہ سوہنے آقا دا سوہنا شہر ویکھ لواں ۔ مدینہ کوئی عام شہر نہیں مدینہ شہراں دا سردار اے ۔ مدینہ عاشقاں دے دلاں دی بہار اے ۔ تے مدینے وچ ہر ویلے ورھدا انوار اے ۔ ایسے لئی اپنے دل دی صدا پیش کردا ہاں ۔

ہر ویلے عرضاں کردا ہاں سرکار مدینہ ویکھ لواں

لگدا اے جتھے اللہ دا دربار مدینہ ویکھ لواں

ناں عیش بہاراں منگدا ہاں ناں لمیاں عمراں منگدا ہاں

پھر کڈھ لئیں جان مرے مولا اِک وار مدینہ ویکھ لواں

پَے دَرداں دا مُل جاوے گا ہر اتھرو بن پُھل جاوے گا
لَے اپنے نال جے ہنجواں دے سَب ہار مدینہ ویکھ لواں

ودھ سب توں اَو گنہارا ہاں مُجرم تے پاپی بھارا ہاں
کملی دے تھلّے لُگ جاساں جے یار مدینہ ویکھ لواں

اللہ جے کرم فرما دیوے جے سُتّے لیکھ جگا دیوے
میں وار کے مدنی ماہی توں گھر بار مدینہ ویکھ لواں

میں جُھلا ہاں دِل جُھلاّ اے عملاں توں خالی پلاّ اے
ہو جان قُبول جے نعتاں دے اشعار مدینہ ویکھ لواں

آساں دا گُلشن کِھل جاوے سب صآئمؔ مقصد مِل جاوے
جے مَرن توں پہلاں رحمت دی گلزار مدینہ ویکھ لواں

مدینے دے وچ اے

کرم دا خزینہ مدینے دے وچ اے
خُدا دا نگینہ مدینے دے وچ اے

کوئی اُچی ساہ وی نہیں لے سکدا اوتھے
ادب دا قرینہ مدینے دے وچ اے

حسن پاک تے اوتھے زہرا بتول اے
تے نوحی سفینہ مدینے دے وچ اے

جے مرناں تے مرناں مدینے دے وچ اے
جے جیناں تے جیناں مدینے دے وچ اے
ہے جنّت وی جس دا طواف آکے کردی
اوہ جنت دا زینہ مدینے دے وچ اے
اے خشبوواں طیبہ دیاں دسدیاں نے
نبی دا پسینہ مدینے دے وچ اے

ایس لئی !

نُور ہر تھاں ای طیبہ چوں آوندا اے
رب دا مہرِ منیر مدینے وچ اے
ملک فلک توں آوندے سلامیاں لئی
نُور ازل دا طیبہ دے سینے وچ اے

کیوں کہ !

نسبت سوہنے دی یثرب نوں ہوئی حاصل سارے شہراں دا ہویا سردار طیبہ
کملی والے دے نُور دا ہے مرکز ونڈ دا جگ نُوں نُور انوار طیبہ
جسم پاک سرکار دا ہے جتھے ودھ کے عرش نالوں باوقار طیبہ
ساجدؔ سوہنے دا سوہنا دربار اتھے
عاشق تاں ویکھن بار بار طیبہ

محشر وچ کرم

ساڈے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم اتھے وی کرم فرماوندے نے قبر وچ وی کرم فرماون گے تے حشر وچ وی کرم فرماون گے۔ میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرماندے میں قیامت والے دن اپنے گنہگار اُمتیاں دی شفاعت کراں گا تے اوہناں نوں جنّت وچ داخل کراں گا۔

(ترمذی شریف باب المناقب)

اِک ہور روایت اے کہ میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا کہ قیامت دے دن میں شفاعت کراں گا تے سارے نبیاں دا امام ہوواں گا۔

(سنن دارمی حدیث نمبر ۴۸)

اللہ تعالیٰ قرآن پاک وچ فرماوندا اے!

کہ اے ساڈے سوہنے محبوب اسی تہانوں راضی کر دیاں گے۔

تے حدیث پاک وچ میرے آقا فرماندے نے۔ میں اودوں تک راضی نہیں ہونا جدوں تک میرے سارے اُمتی جنت وچ نہ چلے جاون۔

سجنوں ! سانوں اپنے آقا تے فخر اے۔

سانوں فخر اے کہ اسی مسلمان آں۔

سانوں فخر اے کہ اسی مومن آں۔

سانوں فخر اے کہ اسی لجپال نبی دے اُمتی آں۔

کہ جدوں قیامت دا دن ہووے گا نفسا نفسی دا عالم ہووے گا، مخلوق تھر تھر کنبدی ہووے گی۔

جدوں کوئی کسے دا ساتھی نہیں ہووے گا نبی وی کہن گے اذھبو الیٰ غیری۔ تے اوس موقعے تے صرف اِکو ذات ہووے گی جھدے اذن شفاعت دے نال کرم ہوناں ایں۔ اوہ میرے آقا حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نیں۔ روایات چ آوندا اے کہ حضور علیہ السلام اللہ دی بارگاہ وچ جان گے۔ میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم اپنے غلاماں دا سہارا بنن گے تے اپنے غلاماں نوں جنت عطا فرماؤن گے۔ ایسے گل نوں اشعار وچ اِنج بیان کیتا گیا اے!

دن حشر دا بھارا ہووے گا
ہر بندہ اُس دن رووے گا
محشر وچ گرمی ہووے گی
مخلوق خدا دی رووے گی
ہر بندہ اُس دن کہناں ایں
وچہ پیاس دے رو رو ہنبناں ایں

سر اُتے سورج ہوناں ایں
بندیاں نے بُک بُک روناں ایں
کِسے اوتھے کجھ ناں کہناں ایں
سب نبیاں وی چپ رہناں ایں
جد تکنے حشر دے رنگ سارے
معصوم وی ہونے دنگ سارے
رب غصے دے وچ ہووے گا
ہر بندہ اُس دم رووے گا
میرے آقا کرم کماون گے
رب کول او کلے جاون گے
اوہ عیب اساڈے ڈھکن گے
سر سجدے دے وچ رکھن گے
رب کہے گا سرنوں چک تے سہی
توں ساڈے ولے تک تے سہی

تے حضور علیہ السلام عرض کرن گے!

اے ربا اَج نہیں رُکنا میں
سر اپنا تانہہ نہیں چُکناں میں
رب فیر اِک گل فرماوے گا
سوہنے دی شان وکھاوے گا

تینوں دِتا تاج رسالت دا
لَے سوہنیا اِذن شفاعت دا
اے سوہنیا اُمت تیری اے
اے ساری جنت تیری اے
حیدرؑ اوہ رب دا ماہی اے
جہدی حشر دے دن وی شاہی اے

تے فیر میرے آقا اپنے گنہگار امتیاں نوں جنت وچ گھلن گے

دوستو تے بھراوُ!

سانوں چنگے عملاں تے ناز نئیں
سانوں نماز، روزے تے ناز نئیں
سانوں حج زکوٰۃ تے ناز نئیں
سانوں صدقہ خیرات تے فخر نئیں
سانوں عبادت ریاضت تے ناز نئیں

جے سانوں ناز اے تے اپنے آقا دی محبت تے ناز اے۔ اپنے آقا دی شفاعت تے ناز اے تے ایہ دعا اے کہ جیویں اسی سرکار دیاں محفلاں کردے آں، کل قیامت دے دن تے جنت وچ وی سرکار دیاں محفلاں سجایا کریئے آمین

پنجتن پاک دی شان

پنجتن پاک دی شان سبحان اللہ

دوستو ! پنجتن پاک دا ذکر ہو رہیا سی اللہ تعالیٰ نے اپنے نبی نوں تے نبی دی آل نوں وکھری شان عطا فرمائی۔ قرآن پاک پنجتن پاک دی شان بیان کردا اے۔

آیت تطہیر وی پنجتن پاک دی شان وچ نازل ہوئی۔

آیت مباہلہ وی پنجتن پاک دی شان وچ نازل ہوئی۔

آیت سخاوت وی پنجتن پاک دی شان وچ نازل ہوئی۔

آیت رضا وی پنجتن پاک دی شان وچ نازل ہوئی۔

آیت مودت وی پنجتن پاک دی شان وچ نازل ہوئی۔

پنجے پھل تطہیر دے باغ دے نے دو جگ دے نیں سردار پنجتن
پنجتن پاک دے نور تھیں بنے عالم ہر اک شے اندر جلوہ بار پنجتن
اکو نور اے پنجاں دے وچ جاری اکو گلشن دی نیں بہار پنجتن
ساجدؔ ورگے کمزوراں تے ماڑیاں تے
کردے کرم ہمیشہ سرکار پنجتن

دوستو ! جنت دے بوہے تے وی پنجتن پاک دے نام لکھے ہوئے نے۔ نوح علیہ السلام دی کشتی تے وی پنجتن پاک دے نام لکھے سن۔

آدم علیہ السلام نے وی پنجتن پاک دے وسیلے نال دُعا کیتی۔

محمد فاطمہ حسن حسین حیدر پنجے ای ہستیاں رب نوں پیاریاں نے
ایہناں پنجاں دی شان وچہ پاک آئیاں رب نے وچہ قرآن اتاریاں نے
ایہو ای پنجے مباہلے دے وچہ آئے کہیا مرحبا نوریاں ساریاں نے
ایہاں پنجاں دی مثل جمیل کوئی نئیں ایہناں پنجاں دے سر سرداریاں نے

پنجاں نال عشق میرا پنجاں نال پیار اے
پنجاں دا وظیفہ میرے دل دا قرار اے
پنجاں دے طفیل میرا جگ تے وقار اے
پنجاں توں جمیل میری جان دی نثار اے

پنجاں کولوں ولی سارے منگدے کمال نے
پنجاں دے دوارے سارے کردے سوال نے
اوکھے ویلے ساریاں دا رکھ دے خیال نے
پنجے ای جمیل میرے سخی لجپال نے

پنجاں وچہ رب وسے پنجاں چہ رسول اے
آیت تطہیر ہوئی پنجاں لئی نزول اے
پنجاں نال حب رکھو دین دا اصول اے
زندگی جمیل بناں پنجاں دے فضول اے

پنجاں دی غلامی تے صحابہ نوں وی ناز اے
رب دیندا پنجاں دے غلاماں نوں نواز اے
پنجاں تے درود بناں ہندی نہ نماز اے
پنجاں تے جمیل ظاہر حق والا راز اے

پنجتن پاک دا پرچم بُلند ازلوں سدا پنجتن دا ذکر بُلند رہناں
نعرہ علی دا لاؤنا اے گج وج کے مُلاں عاشقاں کدوں پابند رہناں
جشن صائم سرکار دا نئیں چھڈنا ایسے گل تے سدا پابند رہناں
پنجتن پاک دے صدقے تھیں اساں ساجدؔ
ہر میدان اندر فتح مند رہناں

اللہ دا شہکار نے پنجتن
نُورانی سرکار نے پنجتن
دو جگ دے سردار نے پنجتن
نورا تے انوار نے پنجتن
ساڈا تے ایمان نے پنجتن
درداں دا درمان نے پنجتن
بخشش دا سامان نے پنجتن
اللہ پاک دی شان نے پنجتن

دِل دے لئی فرحان نے پنجتن

مومن دی جند جان نے پنجتن

اصل دے وچ قُرآن نے پنجتن

سانوں کر دے وان نے پنجتن

کاسے کرن بھرپور ایہہ پنجتن

دیندے کیف سرور ایہہ پنجتن

غم کر دے سب دُور ایہہ پنجتن

اللہ پاک دا نُور ایہہ پنجتن

ونڈ دے نُور کمال نے پنجتن

ہر مومن دی ڈھال نے پنجتن

دو جگ دے لجپال نے پنجتن

ہر دم ساڈے نال نے پنجتن۔ ایسے لئی اسی پنجتن پاک دے گدا

واں تے ساہنوں پنجتن پاک ای عطا کر دے نے

پنجتن پاک دے سخی دربار نے پنج پنجاں سخیاں توں کاہدی اے سنگ مینوں

صدقہ پنجاں دا رب توں منگ لیناں میرے عشق نے دسیا اے ڈھنگ مینوں

پنجتن پاک دی حب دا ہاں طالب، ہور نئیں لوڑ تے کوئی اُمنگ مینوں

بے رنگ ساں کرم جمیل کر کے

دِتا پنجاں تے باراں نے رنگ مینوں

کہیا نبی نے اوس دا پیار جھوٹا رکھدا بغض جو میرے قبیلے دے نال
اہل بیت دے نال پیار کر کے راضی نبی نوں کرلوؤ ایس حیلے دے نال
مل جاندی اے من دی مراد ہر اک پنجتن پاک دے ذکر رسیلے دے نال
جو وی منگیں گا ملو جمیلؔ تینوں
اے پر پنجاں دے منگ وسیلے دے نال

بعض لوگ پنجتن پاک دے نال عداوت رکھدیاں ہویاں اُول فول گلاں کردے نے پر اوہناں عقل دے کوریاں نُوں ایس گل دا پتہ نئیں کہ جیہڑا پنجتن پاک دے نال دُشمنی کے پنجتن پاک دے بارے چ غلط عقیدہ رکھے رب اوہدا وہناں جہاناں چ اوہدا بیڑا غرق کر دیندا اے۔

دوستو ! پنجتن پاک نُوں کِسے مولوی نے شان نئیں دِتی بلکہ ایہناں دی شان اللہ تعالیٰ نے بلند کیتی۔

کدوں مُلاں دے بُغض تھیں گھٹ جانی شان رب نے ودھائی اے پنجتن دی
عرش فرش تے باغ جنان اندر ہُندی مدح سرائی اے پنجتن دی
آیتاں گھل کے رب قُرآن دے وچ عظمت آپ وکھائی اے پنجتن دی
ساجدؔ فقر دی سلطنت ملی اوہنوں
جہنے کیتی گدائی اے پنجتن دی

یارِ غار دی شان

یارِ غار صدیقِ اکبر رضی اللہ عنہ

رب دے سب توں سوہنے یار دے سب توں سوہنے یار دی گل کردے آں ۔کون صدیقِ اکبر رضی اللہ تعالیٰ عنہ جھاں دے بارے میرے نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا ! میں ابوبکر دے احسان دا بدلہ دُنیا وچ نئیں دِتا۔ابوبکر نوں ایہدے چنگے عملاں دا بدلہ قیامت والے دن ملے گا۔

حضرت ابوبکر دا نام

امام طبرانی رحمۃ اللہ علیہ حضرت مولا علی کرم اللہ وجہہ الکریم دا فرمان نقل کردے نے کہ مولا علی نے قسم کھا کے فرمایا ! کہ ابوبکر دا نام صدیق اَسمان توں آیا اے۔

(فتح الباری ج 3 ص 354)(زرقانی علی المواھب ج 1 ص 238)

(الصدیق از علامہ صائم چشتی ص 227)

نبی پاک صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا

حضرت انس رضی اللہ تعالیٰ عنہ توں روایت اے کہ میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے اک دفعہ حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ تعالیٰ عنہ توں

فرمایا ! اے ابوبکر تینوں اِک گل دساں۔

آپ نے عرض کیتی ! یارسول اللہ ضرور دسو۔

میرے آقا ﷺ نے فرمایا ! اے ابوبکر تیرا نام صدیق کسے ہور نے نئیں رکھیا میرے اللہ نے محبت دے نال تیرا ناں صدیق رکھیا اے۔

(کنزالعمال ج4ص344)

کون حضرت ابوبکر صدیق !

جیہڑے نبی پاک دا پیار نے۔

صدیق اسلام دا شہکار نے۔

صدیق سراپائے انوار نے۔

صدیق یارِ غار نے۔

صدیق مولا علی دے دلدار نے۔

صدیق صحابہ دے سردار نے۔

صدیق موناں دے دلاں دا چین وقرار نے۔

ابوبکر صدیق دی شان اُچی

دوستو ! جیہڑے لوگ حضرت سیدنا صدیق اکبر رضی اللہ تعالیٰ عنہ دے نال دُشمنی رکھدے نے اوہ پکے بے ایمان نے ۔آؤ حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ دی شان سُنو !

ابوبکر صدیق دی شان اُچی
جانشین رسولِ مختار دا اے
سب توں پہلاں ایمان لیا کے تے
بنیاں پہلا صحابی سرکار دا اے
اوہدی عظمت نوں کیویں بیان کریئے
ہر شے جیہڑا حضور توں وار دا اے
منے ساجدؔ جو اوس دی ناں عظمت
غلط سوچ تے بھیڑے کردار دا اے

کیوں کہ!

صدیق یارِ غار اے
سوہنے دا پہلا پیار اے
سرکار دا دلدار اے
اصحاب دا سردار اے
حیدر دا سوہنا یار اے
اوہ صاحبِ کردار اے
جو دشمنِ صدیق اے
سمجھو کہ اوہ زندیق اے
جو مانی ایں صدیق دا
اس دا عقیدہ ٹھیک اے

کیتی جو گل صدیق اے
پتھر دے اُتے لیک اے

کیوں کہ !

یارِ غار دی اُچی شان
یارِ غار توں میں قُربان
یارِ غار تھیں کر لے پیار
تاں بچناں تیرا ایمان
ابوبکر تھیں بُغض نہ رکھ
حق دی گل نُوں حق ای جان
نبی دے آکھن تے صدیق
سی چک آندا گھر دا سمان
سُتا نال اے وچ مزار
ملیا انج مقصودؔ فیضان

نبی پاک دے یار صدیق سوہنے جان یار دے اُتوں قربان کیتی
کم دین دے آیا سی مال اُس دا اُچی ہور وی رب نے شان کیتی
ٹھنڈے ٹھار ہوگئے سینے سنیاں دے جدوں شانِ صدیق بیان کیتی
ساجدؔ منکراں دا بھیڑا حال ہویا
پٹ پٹ کے جان ہلکان کیتی

سوہنے آقا دے سوہنے یار

جہاں نوں سوہنے آقا ﷺ دی سنگت ملی۔ جہاں نے دنے راتیں آقا ﷺ دے دیدار دا مزہ چکھیا اوہناں دے نصیباں دی بلندی کون جان سکدا اے۔ اسی الحمدللہ سُنی آں۔ اسی سرکار دی آل دے وی غلام آں تے صحابہ کرام دے وی نوکر آں۔

ساڈا عقیدہ اے جیہڑا آل نوں تاں منے تے صحابہ نوں مَن دا دعوٰی کرے اوہ وی گمراہ اے تے جیہڑا کہوے میں صحابہ نوں من واں تے آل نوں نہیں من دا۔ اوہ وی پکا بے ایمان اے۔

دوستو تے بھراؤ !

ہر سچا مسلمان صحابہ دا عاشق اے کیونکہ صحابہ کرام شاناں والے نیں

سرکار دے صحابہ سرکار دے یار نے۔

سرکار دے صحابہ سرکار دے پیارے نے۔

سرکار دے صحابہ ساڈے دلاں دا سرور نے

سرکار دے صحابہ نورٌ علیٰ نور نے۔

سرکار دے صحابہ اُچیاں شاناں والے نے۔

سرکار دے صحابہ آناں تے باناں والے نے۔

سرکار دے صحابہ مولا علی دے پیارے نے۔

سرکار دے صحابہ ساڈیاں اکھاں تے تارے نے۔

سرکار دے صحابہ سوہنے آقا توں قربان نے۔

سرکار دے صحابہ ساڈا حصہ ایمان نے۔

سرکار دے صحابہ ساڈے نورالعین نے۔

سرکار دے صحابہ ساڈیاں اکھاں دا چین نے۔

سرکار دے صحابہ اشداء علی الکفار نے۔

سرکار دے صحابہ ساڈے دلاں دا قرار نے۔

سرکار دے صحابہ آپس وچ نرم ملائم نے۔

سرکار دے صحابہ پنجتن پاک دے خادم نے۔

سرکار دے صحابہ ولیاں دے سردار نے۔

سرکار دے صحابہ میرے آقا دا شہکار نے۔

دوستو ! جیہڑے لوک سرکار دے صحابہ دے منکر نے اوہ کدے وی سچے مسلمان نہیں ہو سکدے۔

سرکار دے صحابہ دے نال اللہ پیار کردا اے۔

سرکار دے صحابہ دے نال مومنین پیار کردے نے۔

سرکار دے صحابہ دے نال اخیار پیار کردے نے۔

سرکار دے صحابہ دے نال ابرار پیار کردے نے۔

تاہیوں اسیں کہنے آں ساڈا عقیدہ اے!

پاک صحابہ شاناں والے
ابوبکر دی شان نرالی
پاک عمر دی شان نرالی
پاک عثمان دی شان نرالی
پاک بلال دی شان نرالی
اسی خادم پاک صحابہ دے
اسی گیت انہاں دے گاندے آں
جو دشمن پاک صحابہ دا
لکھ لعنت اُس تے پاندے آں
اصحاب نبی دے بندے نے
اصحاب دے منکر مندے نے
اصحاب دے عاشق چنگے نے
اصحاب دے دشمن گندے نے
اوہ شکلاں کیسیاں پیاریاں سن
جہناں نبی توں جاناں واریاں سن
جو نبی دی خاطر رُکدے رہے
جو دُنیا اُتے جھکدے رہے

جو عشق نبی وچ سُکدے رہے
حسنین نوں جیہڑے چکدے رہے
سر اوہناں دے سرداری اے
جہناں آلؑ توں جان وی واری اے
جہناں رحمت پائی سوہنے دی
جہناں برکت پائی سوہنے دی
کی شان اوہناں دی دساں میں
جہناں صحبت پائی سوہنے دی
جو دشمن پاک صحابہ دا
اوہنوں ملدا چین قرار نہیں
اوہ اُدھ وچکار ای ڈُب جاناں
اوہدا ہوناں بیڑا پار نہیں
میں حیدرؓ مُک دی گل آکھاں
سچ آکھیا حضرت صائمؔ نے
اوہ علی دا کجھ ناں لگدا اے
جنہوں نال صدیق دے پیار نہیں

تے ہُن تہاڈے سامنے محبت والی حاضری پیش کرن لئی تشریف لیاوندے نے۔

مولا علی علیہ السلام دی شان

شانِ مولا علی علیہ السلام

دوستو ! مولا علی علیہ السلام دا ذکر خیر ہو رہیا اے۔ ساڈا ایمان اے جتھے مولا علی دا ذکر ہووے اوتھے اللہ تعالیٰ اپنیاں خاص رحمتاں نازل فرماوندا اے۔ کیوں کہ علی عام نئیں ولیاں دا اِمام اے۔

علی دُور نئیں سراپا نور و علیٰ نور اے۔

علی صرف مسلمان نئیں بلکہ مسلماناں دی بخشش دا سامان اے۔

سجنوں دوستو! میرے سوہنے تے من موہنے آقا حضرت سیدنا محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرماوندے نے ''الذکر علیٌ عبادۃٌ'' کہ میرے سوہنے علی دا ذکر کرناں وی عبادت اے۔

دوستو ! مولا علی علیہ السلام دا ذکر مسلماناں نوں چنگا لگ دا اے۔

مولا علی دا ذکر کرنا صحابہ نوں پسندا اے۔

مولا علی دا ذکر اللہ دے نبیاں تے رسولاں نوں پسندا اے۔

مولا علی دا ذکر حضور انور صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نوں پسندا اے۔

مولا علی دا ذکر آسماناں دے فرشتیاں نوں پسندا اے۔

مولا علی دا ذکر سدرۃ المنتہیٰ تے حضرت جبریل نوں پسندا اے تے لامکان تے خود سوہنے خدا نوں پسندا اے۔

کون علی!

ولیاں دا تاجدار علی

صحابہ دا سردار علی

ولیاں دا سُلطان علی

اسلام دی بُرہان علی

حلالی دی پہچان علی

بولدا ہویا قُرآن علی

ساڈے دِل دا چین علی

مولائے ثقلین علی

زینتِ دارین علی

بابائے حسنین علی

کون علی !

جیہڑے اپنیاں ساریاں صفتاں وچ بے مثال نیں۔علی علم دے وچ وی بے مثال نے۔

علی کرم کرن وچ وی بے مثال نے۔

علی سخا وچ وی بے مثال نے۔

علی عطا وچ وی بے مثال نے۔

علی عبادت وچ وی بے مثال نے۔

علی طہارت وچ وی بے مثال نے۔

علی شرافت وِچ وی بے مثال نے۔

علی کرامت وِچ وی بے مثال نے۔

علی صداقت وِچ وی بے مثال نے۔

علی شجاعت وِچ وی بے مثال نے۔

کون علی !

جنہاں دے مقابلے چ اون والے پہلوان گھبرائے ہُندے سن جدوں خندق دا معرکہ ہویا تے کافراں دا اِک بہت وڈا پہلوان عمرو بن عبدِ وُد میدان وِچ آیا تے آن کے للکاریا ! او مسلمانو آؤ میرے مقابلے تے۔ جیہڑی جنّت دا تہانوں شوق اے آؤ او تھے پہنچا دیواں۔

دوستانِ محترم ! عمرو بن عبدِ ود دے بارے وچ تاریخ دان دَس دے نے کہ اوہ کلّا ہزار بندے اُتے بھاری سی۔ جدوں اوہنے مسلماناں نوں للکاریا تے کسے بندے وِچ جرأت نہ ہوئی کہ اوہ کہہ سکے ابنِ وُد دے نال مَیں مقابلہ کراں گا۔

دوستو ! اوس ویلے جے کوئی کھڑا ہویا تے اوہ رب دا شیر حیدرِ کرار سی۔ مولا علی علیہ السلام نے اوہدے نال جنگ کیتی تے اِکو وار دے نال ای اوہدے دو ٹکڑے کر دِتے۔

علی مشکل کشا اے

ساڈا سنیاں دا عقیدہ اے کہ مولا علی ورگا ردوجا ہور کوئی نئیں ہوسکدا

علی تاجدار ہل اتی اے

علی مرتضیٰ مشکل کشا اے

علی امامت دا سرتاج اے

علی موموناں دی معراج اے

علی باغِ رسالت دا پُھل اے

علی آسمان ولایت دا تارا اے

علی دکھیاں تے دردیاں دا سہارا اے

علی یوسف ورگا حسین ایں

علی نورانیت دا مہرِ مبین ایں

علی ساڈے دلاں دا چین ایں

علی والدِ حسن و حسین ایں

علی مصطفیٰ دا نور ایں

علی ساڈے دلاں دا سرور ایں

علی دا کم عطا ای عطا اے

علی مولا بحرِ سخا اے

علی مولا مشکل کشا اے
علی دا ذکر قرآن کر رہیا اے
ایسے لئی اسیں کہندے آں

ہر دل وچ وسدا علی علی

ہر دل وچ وسدا علی علی
راہ حق دا دس دا علی علی
ہے مرد بہادر علی علی
ہے توڑ دا خیبر علی علی
حسنین دا بابا علی علی
سب جگ دا مولا علی علی
ہتھ کٹیا جوڑے علی علی
تقدیراں موڑے علی علی
گل حق دی کر دا علی علی
نہیں کسے توں ڈر دا علی علی
دُکھ نگروں لاہوے علی علی
سُکھ جھولی پاوے علی علی
مسکین رجاوے علی علی
بھکھیاں نوں کھواوے علی علی

مدنی دا پیارا علی علی
ساجدؔ دا نعرہ علی علی

علی علی دا ورد پکا

دوستانِ محترم! مولا علی علیہ السلام دا ذکر سینیاں نوں ٹھاردا اے تے منکر سڑ کے سواہ ہو جاندے نے جدوں کوئی نعرۂ حیدری ماردا اے۔ حضور صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم دا فرمانِ عالی شان سماعت کرو۔ آقا علیہ الصلوٰۃ والسلام فرماؤندے نے۔

کوئی مومن علی دے نال نفرت نئیں کردا تے منافق علی دے نال پیار نئیں کردا۔

جیہڑے جیہڑے مومن نے میرے نال نعرے دا جواب دیو۔

نعرۂ حیدری یا علی

ساڈا سُنیاں دا بوہتا حق بن دا یومِ علی مناونا چاہی دا اے
منکر علی دا جتھے وی نظر آوے نعرہ علی دا لاونا چاہی دا اے

نعرۂ حیدری یا علی

سجنوں تے بیلیو! میرے آقا فرماندے نے کہ جے سارے اِنسان علی دی محبت وچ اکٹھے ہو جاندے تے سوہنا رب جہنم نوں پیدا ای ناں کردا۔

لَوِ اجْتَمَعَ النَّاسُ عَلٰی حُبِّ عَلِیِّ ابْنِ اَبِیْ طَالِبٍ

مَا خَلَقَ اللّٰہُ النَّارَ

(السبعین فضائل علی صفحہ ۸۴) (المعجم الصغیر صفحہ ۱۴۹)

(الصواعق المحرقہ صفحہ ۱۲۶)

اِک ہور روایت اے حضرت عبداللہ ابن عباس رضی اللہ عنہما فرماندے نے اِکواری میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم نے فرمایا ! علی دے نال پیار کرن والیاں نوں کہہ دیو جنّت وچ جان واسطے تیار ہو جان۔

(مسند الفردوس جلد دوم صفحہ ۳۵۸)

نعرۂ حیدری یا علی

ایسے لئی اسیں مولا علی علیہ السلام دے نال پیار کردے آں تے جیہے علی دے نال پیار کیتا سمجھو اوہدا بیڑا پار ہو گیا۔ حضرت معاذ بن جبل رضی اللہ تعالیٰ عنہ توں روایت اے رسولِ دوعالم صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم نے فرمایا !

اَلنَّظْرُ اِلٰی وَجْهِ عَلِیٍّ عِبَادَةٌ

کہ مولا علی دے سوہنے مکھڑے وَل ویکھنا وی عبادت اے۔

(کنز العمّال جلد سوم صفحہ ۱۱۹)

نعرۂ حیدری یا علی

دوستانِ محترم ! ایسے لئی سارے ای صحابہ کرام مولا علی دے ول پیار دے نال ویکھدے سَن مولا علی نوں تکناں وی عبادت اے تے مولا علی

داذکروی عبادت اے۔آؤ مولا علی دے ذکردی عبادت وچ شامل ہوجاؤ۔

نعرۂ حیدری یاعلی

جیہڑا وی علی علی دا وِرد پکاؤندا اے اوہنوں رب دیاں رحمتاں مل جاندیاں نے۔صاحبزادہ محمد لطیف ساجد چشتی صاحب سبق دیندے نے!

علی علی دا ورد پکا
رب دی رحمت جھولی پا
علی دا بن جا مست ملنگ
علی دا صدقہ رب توں منگ
علی ولی دے در توں کھا
علی علی دا ورد پکا
علی ولی دا مل لے در
علی دا گھر اے نبی دا گھر
علی نوں اپنے درد سُنا
علی علی دا ورد پکا
ولیاں دا سردار علی
ہے نور الانوار علی
علی توں منگ لے نور ضیاء
علی علی دا ورد پکا

نبی دا خاص وزیر علی
سب ولیاں دا پیر علی
علی دے نام دے نعرے لا
علی علی دا ورد پکا
علی خدا دا بندہ اے
کفر دے گل دا پھندہ اے
جے ہے علی نوں ملن دا چا
علی علی دا ورد پکا
علی ولی اسد اللہ اے
مکھ جس دا وجہ اللہ اے
علی نوں نبی نے کہیا بھرا
علی علی دا ورد پکا
مومن دی پہچان علی
حق دا اے عنوان علی
علی اے کعبے وچ آیا
علی علی دا ورد پکا

ہے صدیق دا یار علی
عمر دا اے دلدار علی
ناں ایویں توں رولا پا
علی علی دا ورد پکا
ہتھ کٹیا مڑ جوڑ دوے
رُخ طوفاناں دے موڑ دوے
ساجدؔ گیت علی دے گا
علی علی دا ورد پکا

پاک نبی دی جان علی

پاک نبی دی جان علی
نبی دا شیر جوان علی
مومن دی پہچان علی
کر دا سب نوں دان علی
ہے کلِ ایمان علی
ولیاں دا سلطان علی
عظمت دی بُرہان عَلی
ہے شاہِ مردان علی

محبوبِ سبحان علی
ہے ناطق قرآن علی
ڈک لیندا طوفان علی
ساجدؔ ڈر نہیں دوزخ دا
میرا ورد زبان علی

پیار علی دا رب توں منگ

پیار علی دا رب توں منگ
بن جا علی دا مست ملنگ
نعرہ حیدری گج کے لا
منکر نوں اَج کر دے تنگ
علی دا ذکر عبادت اے
علی دے ذکروں کدی ناں سنگ
جیہڑا منکر حیدر دا
کر اُس تھیں اعلانِ جنگ
علی دے کجھ ناں لگدے نے
جیہڑے پیندے چرس تے بھنگ

علی دے منکر کول نہ جا
ایہدے کولوں بچ کے لنگھ
اوہنے جنت جانا ایں
ملیا جیں نوں علی دا سنگ
علی دا دُشمن پھنیر سپ
رہندا نہیں جو مارنوں ڈنگ
وچ نماز خیرات کرے
جے آجاوے روٹیوں تنگ
علی دا وِرد پکائی جا
علی دی دل وچ رکھ اُمنگ
علی دے عاشق سُولی تے
ہتھیں جاناں ویندے ٹنگ
شربت قاتل نوں دیوے
دُشمن دا وی رکھے لنگ
جسدی ڈور علی دے ہتھ
اُچی سب توں رہوے پتنگ
منگتے نوں سوں اُوٹھ دیوے
آپ نہ کھاوے کئی کئی ڈنگ

ساجدؔ عاشق دس دے نے
علی نوں پیار کرن دے ڈھنگ

علی دے نام توں منکر سڑدے

علی دے نام توں منکر سڑ دے
علی علی نیں مومن کر دے
علی کرم ایں علی سخا اے
علی دھرم ایں علی وفا اے
علی دی جنت وچہ ضیا اے
علی نبی دا پاک بھرا اے
علی دے عاشق جگ وچہ تردے
علی علی نیں مومن کردے
علی اے داتا علی اے ملجا
علی اے ماویٰ علی اے اولیٰ
علی ولی اے علی اے مولا
علی نوں من جا مکا وے رولا
ولی علی دا پانی بھردے
علی علی نے مومن کردے

علی نوں منیاں ملے گی رحمت
علی نوں منیاں ملے گی راحت
علی نوں منیاں ملے گی برکت
علی نوں منیاں ملے گی جنت
علی دے نوکر کدے نہ مردے
علی علی نے مومن کردے
ملے نہ سانوں کیویں کنارا
علی دا ملیا اے جد سہارا
علی اے عرش علیٰ دا تارا
ہے فیض جگ وچہ علی دا سارا
علی دے کرم تھیں پلے بھر دے
علی علی نے مومن کردے

میں جدوی پکاراں علی علی

میں جد وی پکاراں علی علی
تے لیندا ساراں علی علی
ہے رب دا پیارا علی علی
جہدا سخی دوارا علی علی

ولیاں دا دلبر علی علی

زہرا ڈا شوہر علی علی

ہر شخص پکارے علی علی

اج کہہ دیو سارے علی علی

حسنین دا بابا علی علی

زینب دا بابا علی علی

جعفر دا بابا علی علی

کاظم دا بابا علی علی

مہدی دا بابا علی علی

غوثاں دا داتا علی علی

ولیاں دا آقا علی علی

قطباں دا مولا علی علی

ہے نور نبی دا علی علی

ہے خون نبی دا علی علی

ہے جسم نبی دا علی علی

ہے جان نبی دی علی علی

ہے شان نبی دی علی علی

ہے آن نبی دی علی علی

ہے فاتحِ خیبر علی علی
قاتلِ عنتر علی علی
ہے دین دا محسن علی علی
آقا دا معاون علی علی
اصحاب دا ساجن علی علی
آکھے ہر مومن علی علی
مرے دل دا چانن علی علی
جنت دا ضامن علی علی
اسلام دی طلعت علی علی
ہے شوکت و سطوت علی علی
ہے دین دی عظمت علی علی
توحید دی نزہت علی علی
ایمان دی نکہت علی علی
ارواح دی فرحت علی علی
یوسف دی رشاقت علی علی
اسلام دا چہرہ علی علی
ہے نور دا غازہ علی علی

مولا علی علیہ السلام دی شان سبحان اللہ

دوستو! روایتاں وچ اوندا اے کہ قرآن دے وچ ہر خشک و تر دا بیان ایں قرآن علم دا منبع اے تے قرآن دا سارا علم سورۃ فاتحہ وچ اے سورۃ فاتحہ دا سارا علم بسم اللہ شریف وچ اے بسم اللہ شریف دا سارا علم بسم اللہ دی با دے نقطے وچ اے

تے میرے مولا علی نے فرمایا اے لوکو! بیان لو "انا نقطۃ تحت الباء" ب دا نقطہ میں ہوں

نعرۂ حیدری یا علی

ایک ہور روایت اے میرے مولا علی نے فرمایا "انا قرآن ناطق" میں بولدا ہویا قرآن آں۔

نعرۂ حیدری یا علی

دوستو! جہدی اسی تلاوت کردے آں ایہہ وی قرآن ایں مولا علی وی قرآن نیں

ایہہ قرآن وی شان والا

اوہ قرآن وی شان والا

ایہہ قرآن وی عظمت والا

اوہ قرآن وی عظمت والا

ایہہ قرآن وی مرتبے والا

اوہ قرآن وی مرتبے والا

ایہہ قرآن غارِ حرا چ آیا

اوہ قرآن خانہ کعبہ چ آیا

ایہہ قرآن کتاباں دا سردارا ے

اوہ قرآن ولیاں دا سردارا ے

ایہہ قرآن وی علم ونڈ دا اے

اوہ قرآن وی علم ونڈ دا اے

ایہدی نسبت وی مصطفیٰ نال اے

اوہدی نسبت وی مصطفیٰ نال اے

ایہہ قرآن چپ اے

اوہ قرآن بولدا اے

ایہہ قرآن رسول اللہ دے سینے وچ آیا

اوہ قرآن رسول اللہ دی گوڈ وچ آیا

ایہہ قرآن کتابِ نور اے

اوہ قرآن مجسمۂ نور اے

ایس قرآن نوں کتابِ جلی کہندے نے

اوس قرآن نوں مولا علی کہندے نے

مولا علی دی شان سبحان اللہ
پیار علی تھی نبی ذیشان کردا
مسلمان ہر دم علی علی کردے
علی علی اے سارا جہان کردا
پڑھ کے ویکھ توں پاک قرآن یارا
چرچا علی دا اُچا یزدان کردا
کردے ہر دم تلاوت مولا علی حیدرؔ
شان علی دی بیان قرآن کردا
نعرۂ حیدری یا علی

علی مولا ۔۔ علی مولا

سوہنے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے ارشاد فرمایا !

من کنت مولاہ فعلیؑ مولاہ

اے لوکو! سُن لئو جہدا میں محمد مولا واں اوہدا علی وی مولا اے۔

حضرت عمر فاروق رضی اللہ تعالیٰ عنہ نے مولا علی نوں مبارک اِنج دِتی کہ یا علی! تہانوں مبارک ہووے کہ تُسی ساڈے مولا جے۔

ایس گل توں پتہ چلیا کہ حضرت عمر فاروق رضی اللہ تعالیٰ عنہ دی نظر وِچ مولا علی دا کیہ مقام سی۔

سجنوں تے دوستو ! ایہہ حقیقت اے کہ میرے مولا علی تمام مسلماناں دے مولا نیں۔ آپ سیدنا صدیق اکبر دے وی مولا نے تے حضرت عمر دے وی مولا نے۔ حضرت عثمان دے وی مولا نے تے حضرت بلال دے وی مولا نے۔ ہُن میں نعرہ لواواں گا تے تُسی ساریاں نے علی علی کہناں ایں۔

من کنت مولا علی علی
صدیق دا مولا علی علی
فاروق دا مولا علی علی
عثمان دا مولا علی علی
طلحہ دا مولا علی علی
مقداد دا مولا علی علی
سلمان دا مولا علی علی
بوذر دا مولا علی علی
عمار دا مولا علی علی
اصحاب دا مولا علی علی
اصحاب دا راجہ علی علی
آقا دا پیارا علی علی
اکھیاں دا تارا علی علی

حسنین دا بابا علی علی

زہرا دا شوہر علی علی

کعبے دا گوہر علی علی

ولیاں دا سکندر علی علی

سب کہن قلندر علی علی

اقطاب دا سرور علی علی

آقا دا دلبر علی علی

نعرۂ حیدری یا علی

ذکرِ علی نوں دل دا سرور سمجھاں
ذکرِ علی عبادت دی جان آکھاں
قولِ علی تفسیر قرآنِ ساری
ذاتِ علی نوں ناطقِ قرآن آکھاں
سارے ولیاں دا علی نوں پیر آکھاں
شانِ علی نوں نبی دی شان آکھاں
ساجدؔ علی نوں نبی دا کہواں نائب
مولا علی نوں حق دی برہان آکھاں

نعرۂ حیدری یا علی

نعرۂ حیدری یا علی

جنّت دے شہزادے

حسن و حُسین علیہما السّلام

دوستانِ محترم!

میرے آقا سید عالم، تاجدارِ ختمِ نبوت حضرت سیدنا محمد مصطفےٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دے پیارے شہزادے حسنین کریمین نے۔

امام حسن تے امام حسین نبی کریم دے پیارے نواسے نے۔

امام حسن تے امام حسین سلطنتِ شہادت دے تاجدار نے۔

امام حسن تے امام حسین جنتی جواناں دے سردار نے۔

امام حسن تے امام حسین گلشنِ اِمامت دی بہار نے۔

امام حسن تے امام حسین ولایت دے شہریار نے۔

امام حسن تے امام حسین رُخِ اِسلام دا شدگار نے۔

امام حسن تے امام حسین مولائے کائنات دے دِلدار نے۔

امام حسن تے امام حسین علیہما السلام دی شان عقلاں نالوں اُچی اے کہ میرے نبی کریم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے اپنے دوناں شہزادیاں دی شان بیان فرمائی میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرماوندے نے۔

اَلْحَسَنُ وَالْحُسَیْنُ سَیِّدَا الشَّبَابِ اَهْلِ الْجَنَّة

حسن تے حُسین جنّت دے جواناں دے سردار نے۔

میرے آقا نے فرمایا ! حسن تے حسین میرے دو پھل نے۔

حضور ﷺ نے فرمایا ! جیہڑا بندہ میرے نال پیار کردا اے اوہ میرے پیارے نواسیاں دے نال وی پیار کرے۔

دوستو ! ایسے لئی اہلسنت و جماعت دوناں شہزادیاں دے نال برابر پیار کردے نے۔اسیں دوناں وچ کوئی فرق نہیں رکھدے ساڈا عقیدہ اے۔

اِمام حسن وی شان والے نے۔
اِمام حسین وی شان والے نے۔
اِمام حسن وی آقا دا نُور نے۔
اِمام حسین وی آقا دا نُور نے۔
اِمام حسن وی صحابہ دے سردار نے۔
اِمام حسین وی صحابہ دے سردار نے۔
اِمام حسن وی ولیاں دے آقا نے۔
اِمام حسین وی ولیاں دے آقا نے۔
اِمام حسن دی محبت وی عین اِسلام ایں۔
اِمام حسین دی محبت وی عین اِسلام ایں۔
اِمام حسن دا دُشمن وی کافر اے۔
اِمام حسین دا دُشمن وی کافر اے۔

اِمام حسن وی رب دے پیارے نے۔

اِمام حُسین وی رب دے پیارے نے۔

حسن وی پیارا حسین پیارا
حسن ہے اعلیٰ حسین بالا
حسن کرم این حسین رحمت
حسن نرم این حسین فرحت
حسن نبی دی اے پاک صورت
حسین مولا علی دی سیرت
حسن ہے سردار جنتاں دا
حسین قاسم این برکتاں دا
حسن ہے مصدر بلندیاں دا
حسین مرکز ہے رفعتاں دا
حسن دا حسنِ کمال سوہنا
حسین ورگا نہ کوئی ہونا
حسن وی مولا اے موماں دا
حسین آقا اے مومناں دا
حسن نبی دی اے اکھ دا تارا
حسین رحمت دا اے اشارا

حسن دے ورگا جمیل کوئی نہیں
حسین ورگا شکیل کوئی نہیں
حسن ہے محبوب مصطفیٰؐ دا
حسین مطلوب مصطفیٰؐ دا
حسن وی ناز اے حسین ناز اے
حسین کیسی پڑھی نماز اے
حسن پیارا علی ولی دا
حسین تارا علی ولی دا
حسن شہیداں دا پاک سرور
حسین آقا حسین افسر
نبی دے گلشن دے پیارے گل نے
اے دونویں سوہنے نبی دے پھل نے
پیار کر کے دوہاں تھیں ویکھو
ملن گے حیدرؔ انعام لکھاں
حسن دے اُتے درود لکھاں
حسین اُتے سلام لکھاں

حسین حق اے یزید باطل

دوستو تے بھراوٗ ! اَج بعض لوگ ایسے وی ہے نے جیہڑے کہندے نے جی یزید وی چنگا سی۔ اوہدا کوئی جُرم نئیں سی۔ اوہ تے صحابی دا پُتر سی۔ اوہ تے امام حُسین نال پیار کردا سی۔ سچی گل ایہہ وے کہ ایسے لوگ نہ صرف جھوٹھے نے بلکہ اسلام دے دُشمن نیں۔ حقی گل ایہہ وے کہ امام حُسین علیہ السلام تے جنّت دے جواناں دے سردار نے جدوں کہ یزید اِسلام دا باغی۔ لعنتی، خبیث اے۔ یزید دوزخ دا بالن اے۔

دوستو ! آوٗ ہُن امام حُسین علیہ السلام دی تے یزید دی ونڈ کردے آں کہ حُسین کیہ سن تے یزید کیہ اے۔

حسین صبحِ ازل دا نور اے
یزید باطل اتے فتور اے
حسین قرآن دا سپارا
یزید ظلمت اتے خسارا
حسین، سوہنے نبی دا جانی
یزید ابلیس دا اے ثانی
حسین صبر و رضا دا پیکر
یزید کمتر یزید بدتر

حسین زہرا دے دل دی فرحت
یزید فتنہ یزید ظلمت
حسین حیدر دا ماہ پارا
یزید رُوڑی دا کچرا سارا
حسین سردار جنتاں دا
یزید راہی اے دوزخاں دا
حسین محبوبِ مصطفیٰ اے
یزید بے درد بے حیاء اے
حسین ہیرا حسین سچ اے
یزید پتھر یزید کچ اے
حسین دولہا شہادتاں دا
یزید پیکر خباثتاں دا
حسین جنت دے پاس ونڈے
یزید لئی جہنمی ڈنڈے
حسین کوثر دا پیارا ساقی
یزید سوہنے خدا دا شاکی
حسین راحت حسین رحمت
یزید لعنت یزید زحمت

حسین اسلام دا سپاہی
یزید ایمان دی تباہی
حسین لطف و عطا دا مرکز
حسین نور و ضیا دا مرکز
ایہہ گل میری بٹھا لئو دل وچ
حسین ساجدؔ وسا لئو دل وچ

نبی دا بدرِ منیر

دوستو ! کربلا دا میدان اے اِک پاسے نبی دا نواسہ اے تے دُوجے پاسے جدوں کے یزید لعین دا لشکر اے۔

اِک پاسے حسین اے۔اِک پاسے یزید اے۔

اِک پاسے رحمان اے،اِک پاسے شیطان اے۔

اِک پاسے نُور اے،اِک پاسے فتور اے۔

اِک پاسے جمیل اے،اِک پاسے ذلیل اے۔

نبی دا بدرِ منیر ایدھر
معاویہ دا شریر اودھر
علی ولی دا اے لال ایدھر
یزید پورا زوال اودھر

نبی دی اکھ دا اے نُور ایدھر
یزید ہے پرفتور اودھر
خُدا دے پیارے دی جان ایدھر
تے پورا پورا شیطان اودھر
نبی دے دل دی بہار ایدھر
جفا دا اے خار زار اودھر
حسین جگ دا امام ایدھر
یزید بے ننگ و نام اودھر
سلامتی دا پیام ایدھر
کدورتاں دا نظام اودھر
نبی دے گھر دا وقار ایدھر
خباثتاں دا شعار اودھر
ہے پورا حق دا شعور ایدھر
شقاوتاں تے فتور اودھر
خدا دا اعلیٰ سپاہی ایدھر
تے ہے جہنم دا راہی اودھر
جناب زہرا دا پیارا ایدھر
جہنماں دا شرارہ اودھر

نظامِ حق دا جمال ایدھر
کفر دی ساجدؔ ہے ڈھال اودھر

کرم حسین ایں عطا حسین ایں

مِرے نبی دی دُعا حسین ایں
علی دے گھر دی ضیا حسین ایں
کرم حسین ایں عطا حسین ایں
سخی حسین ایں سخا حسین ایں
وفا دی سوہنی ادا حسین ایں
مریضاں دے لئی شفا حسین ایں
ہر اِک دے غم دی دوا حسین ایں
قضا نوں تکدا رہیا حسین ایں
مکینِ دشتِ بلا حسین ایں
شہیدِ دینِ خدا حسین ایں
قتیلِ تیغِ جفا حسین ایں
امینِ صبر و رضا حسین ایں
غماں چوں کردا رہا حسین ایں
بہادراں چوں بڑا حسین ایں

کمالِ حسنِ وِلا حسین اِیں
جہان دا رہنما حسین اِیں
اماماں دا صلہ حسین اِیں
خدا تے ہویا فدا حسین اِیں
ہمیشہ زندہ رہوے گا ساجدؔ
فنا یزید اے بقا حسین اِیں

حسین مولا علی دا دلبر

حسین راہِ وفا دا راہی
حسین کول جنانِ شاہی
حسین دا نام حسن والا
حسین ارفع حسین اعلیٰ
حسین سوہنے نبی دا مظہر
حسین پیارے علی دا دلبر
حسین خلد و جناں دا دولہا
حسین سارے جہاں دا داتا
حسین رحمت دا نامہ بر اے
حسین رب دے قریب تر اے

حسین پیارے نبی دا پیارا
حسین دُکھیاں دا ہے سہارا
حسین دین اُتوں جان وارے
حسین دیں دا سفینہ تارے
حسین اسلام دا اے غازی
حسین ساجد اتے نمازی
حسین دلبر اے مصطفٰی دا
حسین رہبر رہِ ھدیٰ دا
حسین ساجدؔ نبی دا پھل اے
حسین دا بابا دینِ کل اے

دوستو !

حضرت سیدنا امام حُسین علیہ السلام دا ذکر صرف محرم شریف دے وچ ای نئیں بلکہ سارا سال کرنا چاہی دا اے۔ کیوں کہ اِمام حُسین علیہ السلام دا ذکر عشق والیاں دا سینہ ٹھاردا اے۔ اِمام حُسین علیہ السلام دا ذکر موموناں نُوں چنگا لگ دا اے۔ امام حُسین علیہ السلام دا ذکر دلاں نُوں بہار دیندا اے۔

سُنیاں دا عقیدہ

میرے آقا نے فرمایا

میرے آقا ﷺ فرماؤندے نے جیویں بنی اسرائیل دے بہتر فرقے سن میری اُمت دے تہتر فرقے ہون گے۔ اوہناں وچوں اِک فرقہ جنت وِچ جائے گا۔

دوستو ! جنّت دے وچ اوہو ای لوگ جان گے جیہڑے سرکارِ مدینہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دی شان دے قائل ہون گے۔

جیہڑے اہلِ بیت دی عظمت دے قائل ہون گے۔

جیہڑے صحابہ کرام دے عقیدت مند ہون گے۔

جیہڑے اللہ دے ولیاں نال پیار کرن والے ہون گے۔

جیہڑے داتا داتا دے نعرے لون والے ہون گے۔

جیہڑے فرید فرید دا وِرد پکاؤن گے۔

جیہڑے ہُو ہُو دیاں ضرباں لاؤن گے۔

تُسی دیکھ لئو ! اَج کوئی فرقہ نبی پاک دی گستاخی کر رہیا اے۔ کوئی نبی پاک دی آل دا منکر ہووے۔ کوئی سوہنے آقا دے صحابہ دی عظمت دا قائل نئیں تے کوئی ولیاں دا دُشمن ایں۔

دوسرے فرقیاں وچ وی صحیح العقیدہ لوگ ہو سکدے نے لیکن اوہناں دی تعداد آٹے چ لُون دے برابر اے۔ جدوں کہ سُنیاں وچ

اکثریت اوہناں لوکاں دی اے جیہڑے سچّے عقیدے والے نے ۔ تاہیوں تے جیہڑا فرقہ جیہڑی جماعت جنّت وچ جائے گی اوہناں وچ زیادہ لوگ اہلسنّت دے ای ہون گے۔ کیوں کہ سُنیاں دا عقیدہ سچّا اے۔ سُنیاں دا عقیدہ ٹھیک اے ۔ سُنیاں دا عقیدہ پکّا اے ۔ ایسے واسطے اسی ایہہ کہنے آں۔

سُنی آں اسیں سُنی آں
سُنی آں اسیں سُنی آں
اَسی نُورِ نبی دے قائل آں
اَسی مولا علی دے قائل آں
اَسی غوثِ جلی دے قائل آں
اَسی داتا سخی دے قائل آں
اسیں پاک صدیق نوں من دے ہاں
اسیں پاک عمر نوں من دے ہاں
اسی پاک عثمان نوں من دے ہاں
اسیں پاک بلال نوں من دے ہاں
جو دشمن پاک صحابہ دا
اوہ دشمن پاک علی دا اے
جو دشمن پاک علی دا اے

اوہ دشمن پاک نبی دا اے

جو دشمن پاک نبی دا اے

افسوس ہے اُس بے دیدے تے

توہین ہے جس وچہ سوہنے دی

لعنت ہے اوس عقیدے تے

جو باغی کملی والے دا

اوہ جرم کدی نئیں دھو سکدا

تے منکر پاک صحابہ دا

کدی سُنی نئیں جے ہو سکدا

اصحاب نبی دے پیارے نے

ایہہ اسماناں دے تارے نے

جو پکے ٹھکے سُنی نیں

اصحاب دے عاشق سارے نیں

اصحاب دی شان نرالی اے

اصحاب دا رُتبہ عالی اے

اصحاب دا منکر خالی اے

اصحاب دا عشق کمالی اے

ایسے لئی !

اسیں پنجاں نوں وی من دے ہاں
اسیں باراں نوں وی من دے ہاں
اسیں آل دے سچے خادم ہاں
اسیں چاراں نوں وی من دے ہاں
اسیں پاک قرآن نوں ہاں پڑھدے
اسیں عشق دی پوڑی ہاں چڑھدے
اسیں ولیاں کولوں نئیں سڑدے
اسیں کسے دے نال وی نئیں لڑدے
اسیں امن امان دے قائل آں
اسیں پاک قرآن دے قائل آں
اسیں دین ایمان دے قائل آں
اسیں نبی دی شان دے قائل آں
اسیں پاک میلاد مناوندے آں
اسیں گیت نبی دے گاوندے آں
محفل وی اسیں سجاوندے آں
آقا تے درود پہچاوندے آں
سانوں فخر ہے سُنی ہوون تے
سانوں فخر ہے سُنی ہوون تے

در چھڈ کے کملی والے دا

دوستو !

آج کجھ لوگ ایسے وی نے جیہڑے کہندے نے جی کِسے نُوں بُرا نہ کہوو۔ سارے ای ٹھیک نے جیہڑا میلاد کرلوے اوہ وی ٹھیک اے جیہڑا میلاد دے اُتے بدعت دے فتوے لاوے اوہ وی ٹھیک اے۔ جیہڑا یارسول اللہ کہوے اوہ وی ٹھیک اے جیہڑا یارسول اللہ کہن والے نُوں مشرک کہوے اوہ وی ٹھیک اے۔

جیہڑا علی نُوں مولا منّے اوہ وی ٹھیک اے۔ جیہڑا نہ منّے اوہ وی ٹھیک اے۔ جیہڑا آقا ﷺ تے سلام بھیجے اوہ وی ٹھیک اے۔ جیہڑا فتوے لاوے اوہ وی ٹھیک اے۔

دوستو ! جیہڑے لوگ ایسی تھکی گل کردے نے اوہ واقعی اسلام دی حقیقی رُوح توں واقف نئیں۔ آؤ میں تہاڈے ساہمنے عقیدے دے بارے وچ کجھ اشعار پیش کرداہاں۔ سماعت کرو۔

در چھڈ کے کملی والے دا
در غیر دے جانا ٹھیک نہیں
تھاں تھاں تے جھولی جا اَڈنی
ایہہ یار عقیدہ ٹھیک نہیں

دَر جتھے وِی نے ولیاں دے
ایہہ در نے کملی والے دے
اللہ دے نبیاں ولیاں نوں
دُونِ اللہ کہنا ٹھیک نہیں
اوہ غیر اللہ توں منگدا اے
جو منگدائے دُنیا داراں توں
چھڈ کھیہڑا دُنیا داراں دا
ایہناں توں منگنا ٹھیک نہیں
جے عشق نہیں دِل وچ سوہنے دا
کجھ کم نہیں دیناں عملاں نے
منگ عشق نبی دا رب کولوں
بِن عشق دے مرنا ٹھیک نہیں
منگ ربّ توں رستہ ولیاں دا
منگ رب توں سنگت ولیاں دی
مومن لئی جگ دا کوئی وی
اِس نالوں رستہ ٹھیک نہیں

مدنی دے پاک دوارے توں
در مِلدا اللہ سوہنے دا
در مَلّ مدنی دا اِس در توں
منہ لانبھے کرنا ٹھیک نہیں
اللہ دے کولوں ڈریا کر
میلاد نبی دا کریا کر
یا دَس صائم نوں کی چنگا
جے نعت سُنانا ٹھیک نہیں

کہہ دینا بدعت ٹھیک نئیں

دوستو !

اَج بعض لوگ جیہڑے اَن پڑھ تے جاہل ہون دے باوجود بحث مباحثے دا شوق رکھدے نے۔ ایہناں نُوں صرف اِک لفظ بدعت یاد اے۔ حالانکہ ایہناں نُوں بدعت دی تعریف وی نئیں آوندی۔ بدعت دیاں کِنیاں قسماں نے ایہہ وی پتہ نئیں ہندا تے کم ایہناں دا ایہہ ہندا اے کہ ہر چنگے کم نُوں بدعت کہہ کے اوس چنگے کم دی اہمیت گھٹاوَن دی کوشش کردے نے۔

کدی میلاد نوں بدعت کہندے نے۔
کدی معراج نوں بدعت کہندے نے۔

سوہنے دی محفل کر دو تے بدعت

جے ایصال ثواب کر لوو تے اوہ وی بدعت
کسے بھکھے نوں روٹی کھوا دیو تے بدعت۔

شب برأت نوں اللہ دا ذکر کر لو تے بدعت۔
یعنی ہر چنگے کم نوں بدعت کہن دا ٹھیکہ لیا اے پر۔

ہر خیر بھلائی نیکی نوں
کہہ دینا بدعت ٹھیک نئیں
کی لبھناں تینوں جج وِچوں
جے کملیا نیت ٹھیک نئیں
اللہ دے سچے ولیاں نوں
کیوں بتاں نال رلاوندا ایں
ولیاں تھیں ویر درست نہیں
رب نال بغاوت ٹھیک نئیں
ہے کدوں مناسب چڑ جانا
سُن نعت محمد عربی دی
جے عشق نہیں دل وچ سوہنے دا
فر کوئی عبادت ٹھیک نئیں
سوہنے دی محفل وچ آ کے

پڑھیے ناں درود جے سوہنے تے
محفل وچ آوناں چنگا اے
پر بُخل دی عادت ٹھیک نئیں

جو رب دے راہ نہ خرچ ہووے
جو مِل دا نہیں حقداراں نوں
جو دُور خدا توں کر دیندا
اوہ مال تے دولت ٹھیک نہیں

حبدار وِی بنئے حیدر دے
مندا وی بولئے یاراں نوں
بے ذوق تعلق ٹھیک نہیں
بے نُور محبت ٹھیک نہیں

جو نعت وی پڑھدے سوہنے دی
دُجیاں ناں بُغض وی رکھدے نے
صائم ایہہ راہ نہیں نیکاں دا
ایہہ رسمِ عداوت ٹھیک نئیں

اسیں نبی دے سچّے عاشق ہاں

اسیں نبی دے سچے عاشق ہاں اَسی نبی دی بزم سجاندے آں
ساڈے وَلے سوہنا آیا اے تاہیوں تے خُوشی مناندے آں
اسیں جھنڈیاں مرچاں لا لا کے کیاں نوں مرچاں لاندے آں
سرکار دے پاک میلاد اُتے اپنے گھر بار سجاندے آں
کیاں دے دل ہل جاندے نے جدوں نبی دَے نعرے لاندے آں
محبوب دے نغمے گاوندے ہاں جھدا کھاندے ہاں اُہدا گاندے آں
رنگ منکر دا اُڈ جاندا اے جدوں محفل اسی جماندے آں
اسیں نبی دے سچے عاشق ہاں اسی نبی دی بزم سجاندے آں

اسیں نعتاں پڑھ پڑھ کے ساجدؔ
لکھ نعمتاں رب توں پاندے آں

سرکار دے نعرے مار دے آں

سوہنے دیاں نعتاں پڑھ پڑھ کے اسیں اپنے سینے ٹھار دے آں
حبدار نبی دی آل دے ہاں اسیں خادم یارِ غار دے آں
صدیق دی سنت سمجھ اسیں مال آقا اُتوں وار دے آں
ہر ویلے جتھوں ملدا اے اسیں منگتے اس دربار دے آں

سرکار دا جشن مناوندے ہاں سرکار دے نعرے مار دے آں
اسیں سچے مسلک والے ہاں اسیں پکے قول قرار دے آں
سانوں فخر اے ساجدؔ اِس گل تے
اَسی عاشق رب دے یار دے آں

اسیں نبی دے در دے منگتے آں

اسیں نبی دے در دے منگتے آں اسیں غیراں کولوں منگ دے نئیں
ساڈے تے رنگ صحابہ دا اسیں تھاں تھاں دے رنگ رنگدے نئیں
اسیں پنجتن پاک دے مانی آں اسیں غیر دا بوہا لنگھ دے نئیں
ساڈی نظر سنہری جالی تے اسیں واقف ہیر تے جھنگ دے نئیں
سانوں عشق دی طاقت لبھی اے تاہیوں تے منکر کھنگ دے نئیں
اسیں عاشق دے نال ملدے آں غیراں نوں ایویں انگ دے نئیں
اَسیں مست ملنگ نبی دے آں شوقین چرس تے بھنگ دے نئیں
اسیں ساجدؔ اَمن دے قائل آں اسیں اپنیاں تائیں ڈنگ دے نئیں

دوستو تے بیلیو ! سچے عقیدے تے چلنا سب توں ضروری اے ایس لئی کہ عقیدہ ٹھیک ہووے گا تے ایمان مکمل ہووے گا۔ ایس لئی بدعقیدہ لوکاں توں بچیا کرو تے سچے عقیدے والیاں دے کول بیٹھیا کرو۔ قبر وچ تے حشر وچ وی سچا عقیدہ ای کم آوے گا تے سچا عقیدہ ایہو ای جہدے وچ نبی پاک دی محبت ہووے۔ نبی پاک دی آل دی محبت ہووے، صحابہ کرام تے اللہ دے ولیاں دی محبت ہووے۔

عشق دی گل سُناواں

عشق دی گل

اَج ہر کوئی عشق دی گل کردا اے پر ایس گل ول دھیان نہیں کردے کہ عشق دیاں اینیاں گنجلاں نے جہناں نوں کھول دیاں بڑے لوک قبراں وچ جا کے سوں گے تے عشق ہوراں دا راز راز ای رہیا۔ پر اے گل حقی اے کہ جہناں نے عشق دی دولت کھٹ لئی اوہ لوک قبراں وچ وی جا کے جیوندے نے۔

سجنوں! عشق دی گل عشق والیاں نوں چنگی لگدی اے۔
عشق دی گل محبت والیاں نوں چنگی لگدی اے۔
عشق دی گل ایمان والیاں نوں چنگی لگدی اے۔
عشق دی گل اللہ والیاں نوں چنگی لگدی اے۔
عشق دی گل دل نوں قرار دیندی اے۔
عشق دی گل روح نوں بہار دیندی اے۔
عشق دی گل ایمان نوں نکھار دیندی اے۔
عشق دی گل دلاں نوں سنوار دیندی اے۔

عشق دی گل پچھنی اے تے کسے ایسے بندے کولوں پچھوں جیہڑا آپ عاشق ہووے یا عشق دی منزل دا مسافر ہووے۔ آؤ عاشقاں دی

زبانی عشق دی گل سنو۔

ایس عشق دی اُلٹی چال

حضرت بابا بلھے شاہ قصوری رحمۃ اللہ علیہ فرماؤندے نے۔

ایس عشق دی اُلٹی چال
ایس عشق دی اُلٹی چال
صابر تائیں جد نیوں لایا
ویکھو پیا نے کی دکھلایا
رگ رگ اندر کِرم چلایا
زور آور دی گل محال
ایس عشق دی اُلٹی چال
زکریا نے جد پایا قہارا
جسدم وجیا عشق نقارا
دھریا سر تے تِکھا آرا
کیتا ایہڈا ویکھ زوال
ایس عشق دی اُلٹی چال
جدوں یحییٰ نے پائی جھاتی
رمز عشق دی لائی کاتی

جلوہ دِتا اپنا فِر ذاتی
تن خنجر تھیں کیتا لال
ایس عشق دی اُلٹی چال

آپ اشارہ اکھ دا کیتا
تاں مدھوا منصور نے پیتا
سُولی چڑھ کے درشن کیتا
ہویا فر سی عشق کمال
ایس عشق دی اُلٹی چال

بلھے شاہ ہُن چپ چنگیری
کر ناں اتھے ایڈ دلیری
گل نہیں رہ گئی تیری میری
چھڈ دے سارے وہم خیال
ایس عشق دی اُلٹی چال

تے عاشقاں دا سلطان پیر باہو فرماؤندا اے! کہ جے توں عاشق بنناں چاہوناں ایں تے فتوے لواون لئی تیار ہو جا۔

عاشق ایں تے عشق کما دل رکھیں وانگ پہاڑاں ہُو
سَے سَے بدیاں لکھ اُلاہمے جانی باغ بہاراں ہُو
چاہڑ سُولی منصور نوں دِتا جو واقف کُل اسراراں ہُو
سجدیوں سر ناں چاہیے باہُو بھاویں کافر کہن ہزاراں ہُو

تے بابا بلھے شاہ کہندے نے۔

جاں میں سبق عشق دا پڑھیا

عشق دی نویوں نویں بہار
جاں میں سبق عشق دا پڑھیا
مسجد کولوں جیورا ڈریا
جاں میں رمز عشق دی پائی
اندر باہر ہوئی صفائی
عمر گوائی وچ مسیتی
اندر بھریا نال پلیتی
کدے نماز توحید ناں نیتی
ہُن کی کرناں شور پکار
عشق دی نویوں نویں بہار
ہُن کیوں ایویں بھاویں جھیڑا
مُکھا ہُندا چپ بتھیرا
عشق کر دیندا مار و مار
عشق دی نویوں نویں بہار

خواجہ غلام فرید فرماندے نے عشق کی اے۔

عشق اساڈا دین ایمان
کنت کنزا عشق گواہی
پہلوں حب خود ذات گوں آہی
عشق ہے ہادی پریم نگر دا
عشق ہے رہبر راہ فقر دا
عشق اساڈا دین ایمان

عشقا تینوں لکھ سلام

تے شاعرِ اسلام محمد جمیل چشتی عشق دی گل انج کردے نیں

عقل توں اُچا تیرا مقام
عشقا تینوں لکھ سلام
ازل توں بالا تیرا بول
توں ایں لج تے توں ایں ڈول
سچیاں نوں توں رکھناں کول
جھوٹیاں نوں کردیں بدنام
عشقا تینوں لکھ سلام
توں ایں عشقا حضرت آدم
توں ایں بڑا عظیم تے اعظم

سب کونین ہے تیری خادم
ہر اِک تھاں تے ترا قیام
ہر اِک وقت تے ویلا تیرا
لگیا جگ وچ میلا تیرا
ونجلی تیری بیلا تیرا
تیری صبح تے تیری شام
توں داتا توں پیر فرید
توں ایں غوث دی آس اُمید
توں ہر واعظ دی ہیں تمہید
سب دے لب تے تیرا نام
تیری دُھم زمانے اندر
توں ایں لعل شہباز قلندر
توں ایں نور دا پاک سمندر
دلاں دی دھونا میل تمام
حسن تیرے تے ہر کوئی بُھلا
بھیت تیرا نہیں کسے توں کُھلا
تیری تال تے نچیا بلھا
ہوگے معاف قصور تمام

خاک نوں دیناں ایں کر اکسیر
ہتھ وچ تیرے ہر تقدیر
توں ہیں میرا کامل پیر
فیض تیرا ہے جگ تے عام
اُچے ہون اونہاں دے جھنڈے
اوہو ای لگدے ترکے کنڈھے
عشق استاد جہناں نوں چنڈے
اوہ نہیں ہندے کدی ناکام
نال عقل دے تیری جنگ
توں نہ ویکھیں روپ تے رنگ
کیتا نال بلال دے سنگ
جامی نوں توں دتے جام
یار دی خاطر وارے دند
کر کے گیوں توں لماں پندھ
ماں دے حکم دا رہیوں پابند
دساں کی میں تیرا مقام
بانگ جے تیرا بلال نہ پڑھدا
روز حشر تک دن نہ چڑھ دا

فجر نہ کوئی وی مومن پڑھ دا
بڑے نرالے تیرے غلام
مصر بازار چہ کھول کے ہٹی
یوسف دا مُل پا کے آئی
حُسن دی دولت کرلئی کٹھی
کردِتا توں حُسن نیلام
تُوں ہیں نبی دا جشن میلاد
توں ہیں پاک نبی دی یاد
عاشق تیتھوں لین امداد
تیرے تے لکھ درود سلام
عرش تے تیری گئی نعلین
تیریاں قدماں ہیٹھ کونین
سب کجھ وار کے کہیا حُسین
توں ہیں رب دا خاص انعام
توں سیداں توں صدقے منگے
توں سر نیزیاں اُتے ٹنگے
سید پاک لہو وچ رنگے
نیزیاں تے چڑھ کرن کلام

لاڈلے شیر جلی دی خاطر
وقت نوں روکیا ولی دی خاطر
سورج موڑیا علی دی خاطر
ویلے دی ہتھ تیرے لگام
توں عاشق تے توں محبوب
توں طالب تے توں مطلوب
توں کاتب تے توں مکتوب
توں ایں وحی تے توں الہام
توں یاحی یا قیوم
توں ہیں دوجگ دا مقسوم
توں ہیں چوداں پاک معصوم
توں ہیں باراں پاک امام
توں ہیں نور دی پاک قندیل
توں ہیں حُسن دا آپ وکیل
توں ایں حق دا حُسن جمیل
توں ہیں الف میم تے لام
عشقا تینوں لکھ سلام

تیری شان چہ لکھاں کوئی شعر میں وی اِک دن آیا مینوں خیال عشقا
تیری شان دے لبھے ناں لفظ مینوں بڑی کیتی پرچول تے جھال عشقا
میری سوچ تے میری اپروچ کوئی نہیں لکھاں کیویں میں تیرے کمال عشقا
میری سوچ جمیلؔ جواب دے گئی
بڑا سوچیا عقل دے نال عشقا

روگ روگ دی رَٹ نہ لا ایویں عشق روگ تے نئیں ہے شفا بندیا
کہہ گئے روگ ٹوں کری جاناں ناں توں عشق دی شان گھٹا بندیا
عشق ساریاں روگاں نوں کٹ دیندا عشق ہے اوہ پاک دوا بندیا
عشق بناں جمیلؔ کوئی زندگی نئیں
اللہ سب نوں کرے عطا بندیا

کٹے عاشقاں پیار دے چلے جتھے عشق پیار دی اوہ گوڑی چھاں بندیا
پھُل، کھڑ، پینڈے گلشن مہک جاندے ڈیرا عشق لوندا جیہڑی تھاں بندیا
بھیڑا عشق نوں کدی نہ آکھ بیٹھیں اُچا عشق دا ای بڑا ناں بندیا
عشق رب نے آپ جمیلؔ کیتا
اُچا رُتبہ ہے عشق دا تاں بندیا

کیہ میں عشق دی گل سُناواں

کیہ میں عشق دی گل سُناواں
ایہدے چالے ویکھی جاواں
ایہدی ہر اِک چال نرالی
ایہدا جاوے وار ناں خالی
گیتاں دے اِس جھگے ساڑے
منہ زوراں نوں اندر تاڑے
اَدھی راتیں آن جگاوے
اکھیاں نوں ایہہ رونا پاوے
ایہدے روپ نے لکھ ہزاراں
ایہدا نقشہ کنج اُتاراں
جہیدی وی راہ اِس نے ملّی
کدی وی اُس دی واہ نہ چلّی
جیس نوں کدی وکھالا دیوے
اُس دا کڈھ دوالا دیوے

جیس کسے نال ہَس کے بولے
اوہنوں فِر کنڈیاں تے تولے
سکھ دا ساہ ایہہ لین نئیں دیندا
دل دی گل ایہہ کہن نئیں دیندا
کُتیاں دے ایہہ پیر چماوے
خوشیاں ساریاں چُلھے ڈاہوے
جھات ایہہ جس تے پا دیندا اے
مست ملنگ بنا دیندا اے
شاہواں نوں ایہہ محلوں کڈھے
کلّی دا ایہہ ککھ ناں چھڈے
جس اُتے رنگ اپنا چاڑھے
ساری عمر اوہ مارے ہاڑے
سکھ ایہہ لاگے ہون ناں دیوے
پیراں اُتے کھلون ناں دیوے
بڑے بڑے ایہہ کارے کردا
ظلم ایہہ ڈاھڈے بھارے کردا
سمجھاں عقلاں کھوہ لیندا اے
جاناں تائیں کوہ لیندا اے

یاری جس دے نال اے لاوندا
اوہنوں اپنا آپ بھلاوندا
خوشیاں اون ناں دیندا لاگے
بنھ لیندا اے کچے دھاگے
پھل کھوہ لیندا خار ہے دیندا
جیوندیاں جی ایہہ مار ہے دیندا
پُت دی دھون تے چھری رکھاوے
بل دی پچھ چ چھال لواوے
کیڑے چک زخماں تے دھر دا
صبر دے نال اے سب کجھ جر دا
جیہڑا اِس نوں یار بناوندا
ہڈیاں کھورے رت سکاوندا
شاہواں کولوں خُوک چراوے
بندی خانے نبی پچاوے
سر سرمد دے ہتھ تے رکھدا
لذّت ہے تلوار دی چکھدا
اکھیں ویکھ کے موہرا چٹے
ہتے بوہتا پین جے وٹے

وچ بازار وِکا چھڈّ دا اے
اَٹی مُل لوا چھڈ دا اے
ایہدے کولوں سبق جو پڑھ دا
اوہو ای سُولی اُتے چڑھ دا
ہیرے گھٹے دے وچ رولے
کیہڑا ایہدی رمز نوں کھولے
کچے گھڑے تے سوہنیاں ٹھیلے
یار دے ہون ناں دیوے میلے
جیہڑا ایہدی گل سُن لیندا
اوہنوں کجھ وی کہن ناں دیندا
ایہہ ہے ایسا روگی کردا
کن پڑوا کے جوگی کردا
سسیاں تھل وچ مار مکاوندا
شتر سوار گراہے پاوندا
کنڈیاں اتے پھل دھروندا
نازک جثے اگ تے لُوہندا
سولی چاہڑے کھل لہاوے
سکھ کھووے دکھ جھولی پاوے

یار دے کول جے یار بٹھاوے
اڈی اتے سپ لڑاوے
بھار ایہہ بھارے پا دیندا اے
کربل وچ پہنچا دیندا اے
پوریاں ہون نئیں دیندا غرضاں
لا چھڈ دا اے وکھریاں مرضاں
ایہنے کیتا جگ مستانہ
ایہدا عرشوں پار فسانہ
ساجدؔ کی کی گل سناواں
عشق دے کارے ویکھی جاواں

عقل تے عشق

عقل اِک دن عشق نُوں کہن لگی وگڑے دیواں میں کم سنوار عشقا
ایس دُنیا دے دھندے چلاونے لئی مینوں خلقیا پروردگار عشقا
دامن میرے توں جہدا وی ہے خالی اوہنوں آکھدے لوک بیکار عشقا
میرے نال مقابلہ کیہ تیرا میرے دم دے نال بہار عشقا
میرے صدقے زمانے دے سائنس داناں توپاں ٹینک تے بم تیار کیتے
راہواں دسیاں میں انسان تائیں اس انسان دے دے کم ہزار کیتے
میرے ویکھ کرشمے جو مینوں راہبر من دا اے کدی بُھل دا نئیں

میرے باجھ زمانے وچ کوئی عقدہ کسے بے شعورے توں کھل دا نئیں
میں ہاں ربدی اِک انمول نعمت میرے باجھ کوئی سودا وی تل دا نئیں
جگہ کوئی زمانے تے دس ایسی جھنڈا جس تھاویں میرا جھل دا نئیں
کئی مائی دے لعل اس دُنیا تے میں تے ادنیٰ توں اعلیٰ عظیم کیتے
افلاطون بقراط بوعلی سینا تے لُقمان جہے پیدا حکیم کیتے
عالم حافظ تے لکھاں بنائے قاری تے اَن گنت وزیر سلطان بن گئے
رتی بھر وی جہاں نُوں ملی آں میں ایس دنیا دی جند جان بن گئے
دامن جہدا وی میرے توں ہے خالی اُہدے دم اندر جانی دم کوئی نئیں
ناصرؔ قدر نئیں کردا جو میری اُہدا ایس زمانے وچ کم کوئی نئیں

جواب عشق

عشق آکھیا مُفت نُوں کریں جھگڑے گلّاں نال نہ بَن ہُشیار عقلے
فانی دھندے اس فانی جہان دے نیں میرے لافانی کاروبار عقلے
جیہڑی منزل تے اپڑیا میں جھلیئے تیرے کولوں اوہ اُچا بازار عقلے
میرے باجھ نئیں ملدا رب بھاویں کوئی مر جائے ٹکراں مار عقلے
ایٹم بنا کے منیاں ایں خوش کتنا بُھا انسان ہوسی
جدوں چلیا بم تے فیر ویکھیں تیری وجہ توں کیہ نقصان ہوسی
جے میں ناں ہُندا کجھ نئیں سی ایس دُنیا دی نہ ای بہار ہُندی
نہ ای مار دا چھال خلیل رب دا نہ ای چنا وی اِک گلزار ہُندی
میں لاہوت دیاں منزلاں طے کرنا ختم تیری اے جتھے رفتار ہُندی
جتھے ڈیرا میں لادیاں اس تھاویں توں جُنیاں چک فرار ہُندی

تینوں مان ایں فوج تے اسلحیاں تے میں تے کر قربان پر وار دیناں
فرق تیرے تے میرے وچ بہت سارا میں تے یار لئی سب کجھ وار دیناں
تیری دوڑ اے جھلیئے چن تیکر تے میں عرش عظیم توں پار جاناں
راضی یار جے ہووے تے سونہہ ربدی خاطر یار دی وِک بازار جاناں
کربلا اندر آل وار کے تے اہلِ جنّت دا بن سردار جاناں
توں تے ٹینکاں تے توپاں تے مان کیتا لڑ میں تے بن ہتھیار جاناں
کدی خالد تے کدی محمود بن کے جڑا منکراں دیاں ہلا دیناں
اَگے فوج تے پچھے دریا ہووے تے میں کشتیاں نُوں اَگاں لا دیناں
رکھ سانبھ کے توں سارے توپ خانے میں تے ایناں جنجالاں تے تھکدا نئیں
باطل واسطے میں فاروق بن کے وخت پا دیناں کدی اُکدا نئیں
جے میں آواں بلال دے رُوپ اندر لیٹاں اُگ تے غیر نوں جھکدا نئیں
جیہے میرے میخانے چوں گھٹ پیتی نشہ عمر ساری اوہدا مُکدا نئیں
آرے ہیٹھ وی سی نہ ذرا کیتی اپنے لباں نوں سیتا تے میں سیتا
شربت قاتلاں تائیں پلا کے تے جام زہر دا پیتا تے میں پیتا
ترے ولے ہے جے نمرود جھلیے ادھر آ میرے ابراہیم نوں ویکھ
جیکر ہے فرعون تے مان تینوں میرے پاسے وی موسیٰ کلیم نوں ویکھ
جاویں چھڈ میدان نہ نیزے اُتے پڑھدا سید قرآن حکیم نُوں ویکھ
جیکر چن تے جا انسان بیٹھا اے پار عرش توں دُرِ یتیم نُوں ویکھ
جنی دیر نہ گل دا پتہ ہووے ایویں جوڑ نہ جھوٹھ دے جوڑیئے نی
ناصرؔ عقل نوں کہہ دے عقل کر جا جا عقلے عقل دیئے تھوڑیئے نی

راز دی گل

گل ہے! اِس وچ پا یئے تے گل پیندی گل لاہ گلوں اِکو گل کریئے

اِکو گل کیہدی اے۔

اِکو گل رب دی اے۔

اِکو اِی گل رسول دی اے۔

اِکو اِی گل اصحاب دی اے۔

اِکو اِی گل آل دی اے۔

اِکو اِک گل ولیاں دی اے۔

اِکو اِی گل غوثاں دی اے۔

اِکو اِی گل قطباں دی اے۔

اِکو اِی گل قلندراں دی اے۔

ایہہ کیہڑی گل اے غور فرماؤ۔

آؤ اللہ کولوں پچھدے آں کہ رسول دی گل کیہڑی اے۔

اللہ فرماؤندا اے میرا سوہنا کولوں گل ای نہیں کردا۔ اوہ تے اوہو ای گل کردا اے جیہڑی میری گل ہووے۔

عرض کیتی ! یا اللہ دس تیری گل کیہڑی اے۔

فرمایا! میری اوہوای گل اے جیہڑی میرے محبوب دی گل اے

ایہہ گل اے نورِ وحدت دی
ایہہ گل اے رب دی رحمت دی
اِس گل وچ راز ہزاراں نے
اِس گل وچ عرشی ساراں نے
اِس گل نوں جیہڑا دس دا اے
کدی روندا اے کدی ہسدا اے
کی دساں ایہدی کہانی ایں
دو جگ توں گل پرانی ایں

دوستو تے بھراؤ کہن نوں گلاں بہت زیادہ نے پر ایہہ گل حقی اے کہ ساریاں گلاں دا نچوڑ کڈھو تے اکوای گل بن دی اے

کئی لوکی اعتراض کر دے نیں کہ شریعت دی گل ہور اے طریقت دی گل ہور اے معرفت دی گل ہور اے حقیقت دی گل ہور اے ایہہ گل درست نہیں شریعت دی گل کدی طریقت توں جدا نئیں تے طریقت دی گل کدی شریعت توں جدا نئیں۔

شرع اصل وراثت فقیر دی اے غیر شرع نہیں ہُندی فقیر دی گل
فقر حاذق حکیم علیم ہُندا لے کے ازل توں جانے اَخیر دی گل
تیر نکل کمان جو جائے جیہڑا اوہنوں موڑ دیندی میرے پیر دی گل
رب دی قسم جمیل نہ رب موڑے میرے پیر کامل دستگیر دی گل

دل وچ دلدار

سجنوں تے دوستو ! دلدار دی گل دل والیاں نوں ای چنگی لگدی اے۔ حدیث پاک وچ مومن دے دل نوں رب دا عرش کہیا گیا اے۔ اللہ پاک نے دل اک ایسی شے بنائی جہدے راز شطان توں وی اوہلے رکھیا۔ ایسے لئی حضرت سلطان باہو رحمتہ اللہ علیہ فرماوندے نے۔

دل دریا سمندروں ڈوہنگے کون دِلاں دیاں جانے ھُو
وچے ای ویہڑے وچے ای جھیڑے وچے ای منج مہانے ھُو

یعنی جیویں سمندر ڈوہنگا اے اونویں ای دل وی ڈوہنگا اے۔

جیویں سمندر وچ بے شمار چیزاں ہندیاں نے۔

اونویں ای دل وچ وی بے شمار چیزں ہندیاں نے۔

جیویں سمندر دی حقیقت دا پتہ نئیں۔

اونویں ای دل دی حقیقت دا پتہ نئیں۔

جیویں سمندر ہر چیز اپنے اندر سالیندا اے۔

اونویں ای دل وی اپنے اندر راز سنبھال لیندا اے۔

ایسے واسطے دل نوں سمندر دے نال تشبیہہ دِتی جاندی اے۔

دوستو تے بھراوٗ ! دل دل وچ وی فرق اے۔ دل چنگیاں دا وی

ہُندا اے تے دل ماڑیاں دا وی ہُندا اے۔

دل ایمان والیاں کول وی اے تے بے ایماناں کول وی اے۔

دل صدیق کول وی اے تے ابوجہل کول وی۔

دل مولا حُسین کول وی اے تے یزید شطان کول وی۔

دل اللہ والیاں کول وی اے تے وَیریاں کول وی۔

پر اوہ دل شان والا اے جہدے وچ کملی والا وس دا اے۔

اوہ دل عظمت والا اے جہدے اندر حُسین وس دا اے۔

اوہ دل شان والا اے جہدے اندر غوثِ جیلانی وس دا اے۔

اوہ دل شان والا اے جہدے اندر بابا فرید وس دا اے۔

اوہ دل شان والا اے جیہڑا پیر باہو دے نال بجیا ہویا اے۔

اوہ دل شان والا اے جیہڑا اولیاں دے ذکر نال بجیا ہویا اے۔

دوستو ! دل دی گل بڑے بڑے لوکاں نے کیتی۔

دانشمند کہندے نے دل معرفت دا خزانہ ایں۔

اولیاء کہندے نے دل رب دا عرش اے۔

اِک چنگی سوچ والے نے دل دے بارے وچ ایہہ آکھیا کہ دل ہُندا الیفٹ تے آتے ایہدی گل رایٹ ہُندی اے۔ دل دا تعارف سُنتاں جے تے آؤ تہانوں شعراں وچ دساں کہ دل وچ کیہ اے تے دل آپ کیہ اے ؟

دِل وچ جگ اے تے دل چہ جہان ایں
دِل وچ رُوح اے تے دل وچہ جان ایں
دِل وچ دُکھ اے تے دل وچہ سُکھ اے
دِل وچ نعمتاں نے دل وچہ بھکھ اے
دِل وچ اَکھ اے تے دل وچ آن ایں
دِل وچ دین ایں تے دل چ ایمان ایں
دِل وچ رنگ اے تے دل چ ترنگ اے
دِل وچ یاد اے تے دل چ اُمنگ اے
دِل وچ بغض اے تے دل چ پیار اے
دِل وچ پُھل اے تے دل وچ خار اے
دِل وچ کیف اے تے دل چ سرور اے
دِل چ ہنیرا اے تے دل وچ نور اے
دِل وچ سوچاں نے تے دل چ خیال اے
دِل وچ خوشی اے تے دل چ ملال اے
دِل وچ دوستی اے دِل وچ کینہ ایں
دِل وچ پانی ایں تے دِل چ سفینہ ایں
دِل وچ حاضر اے تے دِل وچ غیب اے
دِل وچ سیدھ اے تے دِل وچ ریب اے

دِل وچ جھوٹھ اے تے دِل وچ سچ اے
دِل وچ پک اے تے دِل وچ کچ اے
دِل وچ عیب اے تے دِل چ ثواب اے
دِل وچ لفظ نے تے دل چہ کتاب اے
دِل وچ غم اے تے دل وچ چاء اے
دِل وچ دشمنی ایں دل چ دُعا اے
دِل وچ بحر اے تے دِل وچ لہر اے
دِل وچ عاشقی اے دِل وچ قہر اے
دِل وچ ظلمتاں نے دِل وچ لو اے
چنگے دل وچ یارو ہندی خشبو اے
دِل وچ رات اے تے دِل چ سویرا اے
دِل وچ چانن اے تے دِل چ ہنیرا اے
دِل وچ یاری اے تے دِل وچ ویر اے
دِل وچ اپنا ایں دِل وچ غیر اے
دِل وچ چنبا اے تے دِل وچ کلی اے
دِل وچ نبی اے تے دِل وچ علی اے
دِل وچ سکھ اے تے دِل وچ چین اے
دِل وچ حَسن ایں تے دِل چ حُسین اے

دِل وچ ہیرا اے تے دل چ عقیق اے
دِل وچ عمر اے تے دل چ صدیق اے
دِل وچ رُعب اے تے دِل وچ شان ایں
دِل چ صحابیاں دی شان عثمان ایں
دل وچ نبی ساجدؔ دل وچ ولی اے
دل وچ مصطفےٰ دا ویر مولا علی اے

تے جیہڑے دلاں وچ رب ہووے
رب دا رسول ہووے
نبی دی آل ہووے
اوس دل وچ کدی ظلمت نئیں آسکدی

کیونکہ جہاں دلاں وچ آقا تشریف لے آون جیہڑے دل سوہنے محبوب دی جلوہ گاہ بن جاون جیہڑے دلاں دے اُتے نام محمد لکھیا ہووے اوہ دل رب دے نور نال سج جاندے۔

پاک نبی دے نام دے صدقے ملے قرار دلاں نوں
ذکر نبی دا یارو سن کے ہو جئے پیار دلاں نوں
اپنے یار دی ہندی ہردم یارو سار دلاں نوں
غم مک جاون جے مل جاوے اج غم خوار دلاں نوں
عاشق بن کے آل نبی دا لو نکھار دلاں نوں

پنجتن پاک دا ذکر کرو تے دیو بہار دلاں نوں
گل معراج دی سن کے عرشوں کر لئو پار دلاں نوں
ایسے ذکر دے صدقے سجنوں اج لئو تار دلاں نوں
لا کے ھو حق ھو دیاں ضرباں لوؤ شنگار دلاں نوں
جہناں وچ نہیں آقا وسدے ایسے مار دلاں نوں
طیبہ پاک دا جے مل جاوے دے دیو خار دلاں نوں
جے مل جاوے دل دا جانی تے دلدار دلاں نوں
پاک نبی دے اُتوں حیدرؓ دے دیو وار دلاں نوں

اَکھ کردی اے عجب نظارے

سجنوں تے بیلیو

اَکھ کر دی اے عجب نظارے
اَکھ دے جایئے وارے وارے
جسم لئی سارا نور ہے اَکھ وچ
سارا کیف سرور ہے اَکھ وچ
اَکھ دے نال جہان ہے سارا
اَکھ ہے تک دی سجن پیارا
جدوں کسے نال لگدی اَکھ اے
دل نوں جاندی ٹھگدی اَکھ اے
ہجر دے اندر روندی اَکھ اے
ہنجو ہار پروندی اَکھ اے
سب کجھ دل نوں کہندی اَکھ اے
درد جدائیاں سہندی اَکھ اے
پھُلاں بھری بہار نوں تک دی
اپنے سوہنے یار نوں تک دی
سجن دشمن تاڑ دی اَکھ اے

ڈیگ دی پتھر پاڑ دی اَکھ اے

ڈب دی اَکھ اے تار دی اَکھ اے

دوے حیاتی ، مار دی اَکھ اے

کھٹر دی اَکھ اے پھر دی اَکھ اے

ہنجو بن بن کِر دی اَکھ اے

یار دا نقش سنبھال دی اَکھ اے

واقف یار دی چال دی اَکھ اے

اپنے پچھے لاوندی اَکھ اے

مست ملنگ بناوندی اَکھ اے

دِل وچ نور اُتار دی اَکھ اے

شیشے وانگ نکھار دی اَکھ اے

عشق دا واقف کر دی اَکھ اے

سڑ دی اَکھ اے ٹھر دی اَکھ اے

ہجر وچھوڑے جھل دی اَکھ اے

راہ سجناں دا مَل دی اَکھ اے

کدی تے وکھوں جھکدی اَکھ اے

کدھرے جان کے تک دی اَکھ اے

ایمانوں تھڑکاوندی اَکھ اے

نویں سیاپے پاؤندی اکھ اے
آپے بُھل بُھل جاندی اکھ اے
جان کے ٹھیڈے کھاندی اکھ اے
لبھدی اے ٹول دی اکھ اے
دِل دی باری کھول دی اکھ اے
گھور دی اکھ اے گھیر دی اکھ اے
دل نُوں یارو پھیر دی اکھ اے
روک دی اکھ اے رڑکدی اکھ اے
تڑفدی اکھ اے پھڑکدی اکھ اے
دُکھدی اکھ اے رڑکدی اکھ اے
رو رو یار مناؤندی اکھ اے
جاگدی اے تے جگاؤندی اکھ اے
وَسدی اکھ اے وِسدی اکھ اے
بھر دی اکھ اے رِسدی اکھ اے
فیر ای ساجدؔ کِھل دی اکھ اے
جد اکھیاں نال مِلدی اکھ اے

ولیاں دی شان

اللہ دے ولی

قُرآن وچہ اللہ تعالیٰ اپنے ولیاں دی شان بیان کردا اے ارشاد اے۔

اَلَآ اِنَّ اَوۡلِیَآءَ اللّٰہِ لَا خَوۡفٌ عَلَیۡہِمۡ وَلَا ہُمۡ یَحۡزَنُوۡنَ

یعنی اللہ دے ولیاں دی اِک نشانی ایہہ وی اے کہ اوہناں نوں ناں تے غم ہندا اے تے ناں ای کوئی دُکھ ہُندا اے۔

دوستو تے بھراوٗ! اللہ دے ولیاں دی بڑی شان بڑی اُچی تے سُچی اے۔ اللہ نے اپنے ولیاں نوں اختیار عطا فرمائے نے کہ اوہ جو وی چاہندے نے اُنج ای ہو جاندا اے۔

اللہ تعالیٰ اپنے بندیاں دی رضا دے مطابق فیصلے فرماوندا اے کیوں کہ اولیاء اللہ، اللہ دے پیارے ہُندے نے۔

☆ اولیاء اللہ اللہ دے دوست ہُندے نے۔

☆ اولیاء اللہ اللہ دے محبّن ہُندے نے۔

☆ اولیاء اللہ اُچیاں شاناں والے ہُندے نے۔

☆ اولیاء اللہ دے کول طہارت وی ہُندی اے تے صداقت وی۔

☆ اولیاءاللہ دے کول سیادت وی ہُندی اے تے سعادت وی

☆ اولیاءاللہ دے کول ملاحت وی ہُندی اے تے شفاقت وی

☆ اولیاءاللہ دے کول نظافت وی ہُندی اے تے رحمت وی۔

☆ اولیاءاللہ دے کول رفعت وی ہُندی اے تے کرامت وی۔

اولیاءاللہ نوں اللہ تعالیٰ دا ایسا قُرب حاصل ہُندا اے کہ اوہ جدوں چاہون اللہ تعالیٰ دے نال ہمکلامی دا شرف حاصل کر دے نے۔

صفات دا مظہر

بخاری شریف دی حدیث پاک اے۔ حدیث قُدسی وچ اللہ تعالیٰ ارشاد فرماؤندا اے کہ جدوں میرے مَنن والا میرے نال پیار کرن والا میرے سوہنے محبوب دے نال پیار کرن والا نمازاں دے وسیلے دے نال تے نفلاں دے وسیلے دے نال میرا قُرب حاصل کر لیندا اے تے فیر اوہ میرا بندہ میری صفات دا مظہر بن جاندا اے۔

سجنوں تے بیلیو! حدیث پاک دے لفظ نے کہ میں رب اوہدے ہتھ بن جاناں جیہاں نال اوہ کم کردا اے۔ اوہدے پیر بن جاناں جیہاں نال اوہ چل دا اے۔ اوہدیاں اکھاں بن جاناں جیہاں نال اوہ ویکھ دا اے اوہدے کن بن جاناں جیہاں نال اوہ سُن دا اے۔ یعنی اوہنوں میں ایسی طاقت عطا فرما دیناں کہ اوہ میریاں صفتاں دا مظہر بن

جاندا اے۔

ہتھ اوہدے ہُندے نے طاقت میری ہُندی اے۔

پیر اوہدے ہُندے نے پاور میری ہُندی اے۔

اَکھاں اوہدیاں ہُندیاں نے بصارت میری ہُندی اے۔

کن اوہدے ہُندے نے سماعت میری ہُندی اے۔

رب دے پیارے یار ولی نے

دوستو ! تے جیہڑے اللہ دے ولی نوں اللہ تعالیٰ اپنی عطا دے نال اپنی قُدرت دا مظاہر بنا دیوے تے اوس ولی دی رُوحانی طاقت دا کون اندازہ کر سکدا اے۔ ایسے لئی قرآن پاک وچ حضرت سلیمان علیہ السلام دے وزیر حضرت آصف بن برخیا رضی اللہ تعالیٰ عنہ دا واقعہ تحریر اے کہ اوہناں نے اَکھاں میٹ کے دوبارہ کھولن توں وی پہلاں کئی سو میل دُور پیا ہویا تخت لے آندا۔

قُرآن پاک دا ایہہ واقعہ پڑھ کے ساڈا اللہ دے پیارے ولیاں دی کرامت تے عظمت تے یقین ہو جاندا اے۔

اللہ دے ولی اپنی رُوحانی طاقت دے نال کرامت دے وسیلے دے نال ایسے کم وی کر سکدے نے جیہڑے عوام الناس واسطے محال ہون۔ آؤ ولیاں دی شان سُنو !

رب دے پیارے یار ولی نے
پاک نبی دا پیار ولی نے
اللہ دے شہکار ولی نے
حیدر دتے حب دار ولی نے
رتبہ جگ دے وچوں عالی
ولیاں دی اے شان نرالی
نظر ولی نے جس تے کردے
اُس دی خالی جھولی بھردے
بیڑے اوہناں دے نے تردے
جیہڑے میراں میراں کردے
ولیاں دے جو در تے آوئے
منگیاں مراداں لے کے جاوے
ولی اللہ دے کرم کماون
سب دیاں جھولیاں بھردے جاون
ڈگدیاں نوں اے سینے لاون
بھکھیاں تائیں سدا رجاون
جس تے نظر ایہہ پا دیندے نے
کنڈھے اُتے لا دیندے نے

ولیاں کول سعادت ہندی
ولیاں کول صداقت ہندی
ولیاں کول طہارت ہندی
ولیاں کول کرامت ہندی
نویں نصیب بنا چھڈے نے
تقدیراں بدلا چھڈ دے نے
رب دے سارے یار نے زندہ
ولیاں دے کردار نے زندہ
نالے پاک مزار نے زندہ
ایہناں دے دربار نے زندہ
درباراں توں فیض لٹاندے
نور، خزانے ونڈی جاندے
برکت ولیاں دی اے اعلیٰ
رفعت ولیاں دی اے اعلیٰ
شفقت ولیاں دی اے اعلیٰ
نسبت ولیاں دی اے اعلیٰ
حیدرؔ جہڑے نسبت رکھدے
اوہ نے عشق دی لذت چکھدے

اللہ والیاں دی گل

حضراتِ محترم ! اللہ دے پیارے ولی ظاہری طور تے وفات پاؤن توں بعد وی نہ صرف زندہ ہُندے نے بلکہ اپنے منن والیاں تے کرم فرماؤندے نے۔

اللہ والے کرم کماون

اَج بعض لوکی ایہہ گل وی کردے نے کہ جی تُسی قبراں تے کاہدے لئی جاندے او ؟ قبراں تے جانان تے اہلِ قبور دے وسیلے نال دُعا کرنا ناجائز اے۔

دوستو ! ایسے لوگ دراصل مطالعہ نہیں کردے جے ایہہ لوگ علم حاصل کرن تے کدی ایسی گل نہ کرن۔ آؤ۔ امام شافعی رضی اللہ تعالیٰ عنہ دی گل سنو کہ آپ کیہ کردے سی۔

امام شافعی امام اعظم دی قبر تے حاضر ہُندے اوہناں نوں سلام عرض کردے تے اپنیاں دُعاواں وچ اوہناں دا وسیلہ پیش کردے۔

(تاریخ خطیب بغدادی جلد اول ص 123)

شاہ عبدالعزیز محدث دہلوی رحمۃ اللہ علیہ فتاویٰ عزیزی وچ لکھدے نے۔

کہ نیک لوکاں نُوں اللہ تعالیٰ دے ولیاں نُوں وسیلہ بنا کے دُعا کرنا بالاتفاق جائز اے۔

(فتاویٰ عزیزی جلد دوم ص 108)

شاہ ولی اللہ محدث دہلوی رحمۃ اللہ علیہ لکھدے نے !

کہ اک بندہ سی جہدا نام نور العلی سی ۔ اوہ بہت زیادہ بیمار ہو گیا جدوں سارے علاج کرا لئے ٹھیک نہ ہو یا تے اوہنے اپنے والد صاحب نوں آکھیا کہ تُسی اجمیر شریف جاؤ حضرت خواجہ معین الدین چشتی اجمیری رحمۃ اللہ علیہ دے حضور نیاز واسطے ایہہ چادر تے کجھ پیسے لے جاؤ تے میرے ولوں حاضری وی دوؤ تے میرے لئی دربار شریف تے کھلو کے دُعا وی کریو۔ نور العلی صاحب دے والد صاحب اجمیر شریف پہنچے حاضری دِتی تے اپنے پُتر دی گزارش پیش کیتی ۔ تے قبر مبارک دے وچوں آواز آئی کہ اے میرے مَن والے کُوں جیہڑی نیاز لے کے آیاں ایں اسی قبول فرمائی۔ تے نور العلی صاحب صحت یاب ہو گئے۔

(انفاس العارفین ص 69)

دوستو ! پتہ چلیا اللہ والے وصال توں بعد وی زندہ ہندے نے۔

امام یوسف بن اسماعیل نبھانی رحمۃ اللہ علیہ جامع کرامات اولیاء وچ تے مولوی اشرف تھانوی جمال الاولیا وچ لکھدے نے۔

محمد بن کبیر حکمی رحمۃ اللہ علیہ اللہ تعالیٰ دے بڑے پیارے ولی سن

اِک دفعہ اوہناں دامَن والا اوہناں دی قبر شریف تے حاضر ہویا عرض کیتی حضور میں تہاڈے کول ملاقات کرن واسطے آیاں۔

امام نبھانی لکھدے نے۔ محمد بن کبیر حکمی اپنی قبر وچوں باہر تشریف لیائے تے اپنے مَن والے نُوں دیدار وی کروایا تے گلاں وی کیتیاں۔

(جامع کراماتِ اولیاء جلد اول صفحہ 840)

شیخ علی ہیتی رحمۃ اللہ علیہ جیہڑے میرے غوث پاک دے خلیفہ ُ اول سَن فرماوندے نے۔ اک واری میں اپنے مرشد پاک حضور غوثِ جیلانی رضی اللہ تعالیٰ عنہ دے نال حضرت امام احمد بن حنبل رضی اللہ تعالیٰ عنہ دے مزار شریف تے حاضر ہویا۔ میں ویکھیا امام احمد بن حنبل رضی اللہ عنہ اپنی قبر شریف دے وچوں باہر تشریف لیائے تے غوث پاک دے نال معانقہ کیتا۔

(قلائدالجواہر صفحہ 141)

کیوں کہ! اللہ والے اپنیاں قبراں وچہ زندہ ہُندے نے اللہ والیاں دی شان سوچاں نالوں اُچی اے کہ!

اللہ والے کرم کماون
ڈِگیاں تائیں سینے لاون
جیہڑے ایہناں کول نے جاندے
اپنے مَن دے مقصد پاون

آپ تے رکھدے روزے یارو
بھکھیاں تائیں سدا رجاون
ہر دم اللہ اللہ کردے
ہر دم گیت نبی دے گاون
کنڈھے اُتے لا چھڈ دے نے
جس تے نظر کرم دی پاون
ولیاں نوں رب طاقت دِتی
مردے ٹھوکر نال جگاون
تقدیراں بدلا نے چھڈ دے
جس دم آئی اُتے آون
ولیاں کولوں کجھ نہیں لکیا
عرشوں پار دی گل سناون
بے حالاں نوں حال نے دیندے
چوراں نوں ایہہ قطب بناون
ولیاں نوں رب شان اے دِتی
کرسکدے نے جو وی چاہون
ولیاں نال جو لگ جاندے نے
اوہ سب اُچے رُتبے پاون

جھوٹ دے نیڑے ولی نہیں اوندے

جو فرماون سچ فرماون
جیہڑے منکر ولیاں دے نے
رب دے کولوں قہر کھاون
حیدرؔ سچی گل سناواں
ولیاں والے بخشے جاون

کیوں کہ!

جو وی چاہوناں ایں ولیاں توں منگ جا کے
بوہے ولیاں دے کدی نہیں نانہہ ہندی
شان ولیاں دی تول ناں نال عقلاں
شان ولیاں دی عقلاں توں تانہہ ہندی
عالم کڈا وی ہووے پر عارفاں توں
اوہدی شان لکھاں درجے تھانہہ ہندی

کیوں کہ عالم چ تے عارف چ فرق اے عارف لازمی عالم ہندا اے پر ضروری نہیں کہ عالم عارف وی ہووے۔

عالم کڈا وی ہووے پر عارفاں توں
اوہدی شان لکھاں درجے تھانہہ ہندی
پُل صراط دا اوہنوں نہیں ڈر صائمؔ
ہتھ ولی دے جہدی وی بانہہ ہندی

نظماں

سب توں شان کمالی اوہدی

سب توں شان کمالی اوہدی
خلقت کُل سوالی اوہدی
پھلاں دے وچ لالی اوہدی
ذاکر ڈالی ڈالی اوہدی
اوہدے جیہا ناں کدرے کوئی
اوّل آخر افضل اوئی
دو جگ خلقت کملی ہوئی
ہتھ وچ کھنڈی موہڑے لوئی
اوہدے کرم تھیں سب سنسار اے
اوہدے دم دے نال بہار اے
جگ دا اوہدے نال شنگار اے
اوہدی پھلاں وچ مہکار اے
نُور حقانی ظاہر آیا
جیہڑا وحدت وچ سمایا
بے سمجھاں نے راز نہ پایا
ہر جا اُس نے ڈیرا لایا

رحمت دا سِر سہرا لا کے
سوہنا آیا رُوپ وٹا کے
کملی وچ کُل حُسن چھپا کے
رنگ لایا وچ جگ دے آکے
سوہنی اوہدی شکل نورانی
خلقیا نہ کوئی اُسدا ثانی
اوہ میرا اے دلبر جانی
خلقت ساری ہوئی دیوانی
اوّل آخر اوہدی خاطر
طیب طاہر اوہدی خاطر
باطن ظاہر اوہدی خاطر
ہر شے صابرؔ اوہدی خاطر
اُس دی مثل مثال نہ کوئی
کِسے دا ایڈ جمال نہ کوئی
اَکمل جہیا کمال نہ کوئی
اُس ورگا لجپال نہ کوئی
چمکن جیہڑے چن تے تارے
اوہدے نُور دے نے چمکارے

اوہدے نُوروں عالم سارے
ہرتھاں اُسدے نُور نظارے
اُسدے دم دے نال بہاراں
اُسدیاں پھلاں وچ مہکاراں
حُسن اوہدے دیاں سب چمکاراں
مُڑھکے نال بکھرن گلزاراں
صورت یار دی ویکھ نہ رجّاں
اِک اِک دید تے سو لکھ حجّاں
ایہہ در چھڈ کے کِت وَل بھجّاں
صابرؔ سوہنے دے ہتھ لجّاں
آمنہ دے گھر سوہنا آیا
جس دے نُور نے جگ چمکایا
کُفر شرک جس آن مُکایا
رحمت دا جس مینہہ برسایا
حُوراں نبی نُوں ویکھن آون
پاک نبی دے سہرے گاون
رب دے نُور دی دید اوہ پاون
صلِ علیٰ دے گیت سُناون

عرشاں فرشاں خُوشی منائی
جھڑی ہے اوہدی رحمت لائی
اُس نے اُچی شان ہے پائی
اوہ مالک تے اُہدی خُدائی
اُس دے نُور نے چانن لایا
جس دی خاطر کُن فرمایا
سرداراں دا سرتاج آیا
صابرؔ سر سجدے وچ پایا
اُس دی آن تے شان کمالی
سب جگ اُس دا یار سوالی

محمد پاک دا رُتبہ بڑا اے

محمد عرشِ اعلیٰ دا اے راہی
محمد دی زمانے تے ہے شاہی
محمد مصطفٰے نُورِ خُدا اے
محمد پاک دا رُتبہ بڑا اے
محمد دی زمانے تے عطا اے
محمد پاک شاہِ دوسرا اے
محمد سید و سردارِ عالم
محمد رب دی ہر نعمت دے قاسم
محمد مالک کعبہ و زم زم
محمد دے زمانے سارے کادم
محمد پاک ہے رب دا پیارا
محمد پاک دا سب نوں سہارا
محمد دا کرم جگ تے ہے سارا
محمد پاک عرشاں دا اے تارا
محمد ابتدا دی ابتدا اے
محمد انتہا دی انتہا اے

محمد صاحب شمس الضحیٰ اے
محمد پاک ای بدر الدجیٰ اے
محمد پاک دا اُچا گھرانہ
محمد پاک دا گدا سارا زمانہ
محمد واسطے ہر اِک خزانہ
محمد دا جہاں سارا دیوانہ
محمد پاک دی کملی اے کالی
محمد دا گدا رہندا نئیں خالی
محمد پاک دا رُتبہ اے عالی
محمد پاک نے خلقت ہے پالی
محمد دا وظیفہ کر تُوں حیدرؔ
محمد نام ہے اعلیٰ و برتر

اُس دی جگ توں شان نرالی

اُس دی جگ توں شان نرالی
موہڈے اُتے کملی کالی
سارا جگ اے اوہدا سوالی
بھردا سوہنا جھولی خالی
جہڑا اے عالم دا والی
ساری خلقت اُس نے پالی
گلشن وحدت دا اے مالی
سوچ توں جس دی شان تعلّی
لج اساڈی اوہنے پالی
جاری اُس دا فیض کمالی
کردا ساڈی اے رکھوالی
سُکیاں نوں دیوے ہریالی
سورج توں ودھ چمکاں مارے
اُس دے روضے پاک دی جالی
سب کجھ اُس دے ساہمنے بنیاں
ہر شے اوہنے ویکھی بھالی
اُس دیاں نعتاں پڑھدا حیدر
پتہ پتہ ڈالی ڈالی

رحمت نال شفاعت سچ دی

سوہنے نال ہے برکت سچ دی
عصمت نال طہارت سچ دی
رحمت نال شفاعت سچ دی
ولیاں نال کرامت سچ دی
کثرت نال ہے وحدت سچ دی
دُرود دے نال عبادت سچ دی
ابو بکر دے نال صداقت سچ دی
عمر دے نال عدالت، سچ دی
عثماں نال سخاوت سچ دی
علی دے نال شجاعت سچ دی
حسن دے نال سیادت سچ دی
حُسین دے نال شہادت سچ دی
آل دے نال سعادت سچ دی
اَمر دے نال اے قُدرت سچ دی
حیدرؔ سچی گل میں آکھاں
آقا نال ہے جنّت سچ دی

کرم ہے کیتا حبیب پیارے

کرم ہے کیتا حبیب پیارے
ملے نے رحمت دے تد سہارے

ہے ملی جنت اساں نوں اُس دم
نبی نے کیتے جدوں اشارے

کی سانوں جایئے اُنہاں دے در تے
جہناں دا کم اے کہ لاوناں لارے

اسیں آں آلِ نبی دے خادم
اساڈے ہوئے وزے نیارے

نجف کربلا تے بقیع پاک ویکھو
ملے نے کیسے حسین دوارے

کراں مصطفیٰ دا جدوں ذکر حیدرؑ
تے محفل چ لگدا کہ جیویں بہار اے

نبی پاک دا اے ہر اِک یار سوہنا

اُچی شان ایں نبی دے پیاریاں دی، نبی پاک دا اے ہر اِک یار سوہنا
ابوبکر تے عُمر فاروق سوہنا ، ہے عثمان تے حیدر کرار سوہنا
اُڈ دا پھر دا اے جنت دے وچ اج وی ، عاشق نبی دا جعفر طیار سوہنا
ابو طالب تے حضرت عباس سوہنے ، ہے امیر حمزہ جانثار سوہنا
حضرت طلحہ تے حضرت زبیر سوہنے ، بو عبیدہ ہے والا تبار سوہنا
حضرت سعد بن ابی وقاص سوہنا ، حضرت سعید عالی وقار سوہنا
ابنِ عوف اے عبدالرحمٰن سوہنا ، ہے بلال سوہنا عاشق زار سوہنا
ہے خبیب تے حضرتؓ سلمان سوہنے ، ابو ذر دُرِ تابدار سوہنا
حضرت ابو ایوب تے ہوئی رحمت ، بنیا مصطفےٰ دا خدمت گار سوہنا
بُوہریرہ نوں علم دی ملی دولت ، پلا بھریا سی سوہنی سرکار سوہنا
حضرت انس تے ابنِ عباس سوہنے، خبراں دین والا کعب احبار سوہنا
نبی پاک نُوں نعت سناون والا ، ہے حسان شاعر بُردبار سوہنا
جان جنھے حضور توں وار دِتی ، ہے صدیق اکبر یارِ غار سوہنا
حضرت جابر ، عکاشہ مقداد سوہنے ، خالد ابنِ ولید جرار سوہنا

کتنیاں عاشقاں دی کراں گل ساجدؔ
سوہنے نبی دا ہر اِک شہکار سوہنا

نبی دا روشن قمر حسین ایں

نبی دا روشن قمر حسین ایں
علی دا نوری پسر حسین ایں
حسن دا جانِ جگر حسین ایں
عظیم تے معتبر حسین ایں
علیمِ ہر خشک و تر حسین ایں
کلیمِ خیر البشر حسین ایں
فہیم و صاحب نظر حسین ایں
خبیرِ ہر اِک خبر حسین ایں
جہان دا راہبر حسین ایں
کسے دا رکھ دا نہ ڈر حسین ایں
خدائی لئی سینہ سپر حسین ایں
محبتاں دا نگر حسین ایں
کوئی کی دے گا شان ساجد
بڑا ای عالی قدر حسین ایں

چنگا لگ دا اے

محفل دا اے نور خزانہ چنگا لگ دا اے
بخشش دا اے خاص بہانہ چنگا لگ دا اے
رب دے یار دا پاک ترانہ چنگا لگ دا اے
پندرہ صدیاں پہل زمانہ چنگا لگ دا اے
آقا دا ہر اِکّ مستانہ چنگا لگ دا اے
اُس دا عاشق تے دیوانہ چنگا لگ دا اے
پاک نبی دا پاک یرانہ چنگا لگ دا اے
طیبہ دا دربار شہانہ چنگا لگ دا اے
محفل والا ایہہ نذرانہ چنگا لگ دا اے
لالچ دے بن ایہہ نذرانہ چنگا لگ دا اے
اصحابہ دا ہر پروانہ چنگا لگ دا اے
جس نے حیدرؔ کرم اے کیتا ہر دم میرے تے
پاک نبی دا پاک گھرانہ چنگا لگ دا اے

جشن میلاد نبی دا

ساری دُنیا دے وچ ہندا جشن میلادِ نبی دا
رب نے عرش دے اُتے کیتا جشن میلاد نبی دا
ہر اِک نعمت نالوں ودھیا جشن میلاد نبی دا
رب دی رحمت دا اے سایہ جشن میلاد نبی دا
ہر اِک محفل نالوں سوہنا جشن میلاد نبی دا
خلق توں وی سی پہلے ہویا جشن میلاد نبی دا
تاہیوں مومن آکھے ودھیا جشن میلاد نبی دا
سبھ مٹھیاں دے نالوں مٹھا جشن میلاد نبی دا
جامع ترمذی دے وچ آیا جشن میلاد نبی دا
سب نبیاں نے آپ منایا جشن میلاد نبی دا
ہر مومن دے دل وچ وسیا جشن میلاد نبی دا
منکر ہر اِک ویکھ کے نسیا جشن میلاد نبی دا
رب نے آپ بلند اے کیتا جشن میلاد نبی دا
حیدر ختم اے ہو نہیں سکدا جشن میلاد نبی دا

پاک نبی دی بزم سجاوناں

محفل دے وچ سجنوں اوناں واہ وا چنگا کم ایں
پاک نبی دی بزم سجاوناں سوہنا چنگا کم ایں
دل وچ نبی دا پیار وساوناں پیارا چنگا کم ایں
آقا دا میلاد کرواناں یارا چنگا کم ایں
نبی تے پاک درود پچاوناں سوکھا چنگا کم ایں
رب دے یار دا جشن مناوناں کیسا چنگا کم ایں
وچ سلام قیام کھلوناں ودھیا چنگا کم ایں
پاک حسین دے غم وچ روناں ڈھاڈا چنگا کم ایں
علی علی دے نعرے لاوناں چنگا چنگا کم ایں
اتھرواں دے نال دل نوں دھوناں ہویا چنگا کم ایں
گیارہویں پاک دی کھیر پکاوناں مٹھا چنگا کم ایں
ولیاں دے لئی ختم دواوناں ہندا چنگا کم ایں
حیدرؔ گیت نبی دے گاوناں اعلیٰ چنگا کم ایں

چنگا کم نیک انسان وچوں بول دا

فلسفہ معراج سبحان وچوں بول دا
سخی دا اے ہتھ اوہدے دان وچوں بول دا

سچ بوذر سلمان وچوں بول دا
ولیاں دا فیض ملتان وچوں بول دا

رُتبہ نبی دا قرآن وچوں بول دا
کُفر جدوں بول دا شیطان وچوں بول دا

چنگا کم نیک انسان وچوں بول دا
جلوہ خدائی ایمان وچوں بول دا

راز نئیں کدی وی راز دان وچوں بول دا
رحم صدا یارو مہربان وچوں بول دا

چن تے زمین دا مکالمہ

اِک دن چن زمین نُوں کہن لگا
ذرا ویکھ مُحوں میری بارار اڑیئے
حُسین مینوں زمانے توں وکھ ملیا
ریساں کر دی کُل کائنات اڑیئے
زیور باہجھ اسمان اُتے سجداں ہاں
میری ذات انوکھی اے ذات اڑیئے
میری روشنی دا فیض ہے سارا
میری وجہ توں چمکدی رات اڑیئے
میری گرد ستارے طواف کردے
کردا تاریاں دے اُتے راج ہاں میں
مینوں اللہ نے ایسا کمال دِتا
اُتے فلک دے نُور دا تاج ہاں میں
مینوں ویکھ کے لوک مناؤن عیداں
میں ہاں ہر اِک صاحب ایمان دا چن
کدی چڑھاں تے حج نوں جان لوکی
کدی رجب تے کدی شعبان دا چن

میرے نال مہینے تے دن چلدے
میں آں بے شک سارے جہان دا چن
مینوں اللہ نے دِتی اے شان ایسی
مینوں آکھدے لوک آسمان دا چن
ڈیوٹی جیہڑی لگائی اے رب سچے
پوری دُنیا واں کدی وسار دا نئیں
پھلاں باجھ نئیں سجدے جیویں گلشن
میرے باجھ کوئی مزہ سنسار دا نئیں

زمین دا جواب

دِتا زمیں جواب نہ پا رولا میری سمجھیا نئیں توں شان چناں
میرے سینے نُوں پھول کے ویکھ تے سہی ہوجان گے راز عیاں خیاں
میری گود وچ لیٹے نے سوہنہ رب دی داتا صاحب تے باہو سلطان چناں
گنج شکر دا ویکھ دربار آکے ویکھ چشتی پیر پٹھان چناں
سیون اندر قلندر دے ویکھ جلوے ادھر خواجہ اجمیر دی گلی نُوں ویکھ
جھدے حکم دا ٹوں ایں محتاج جھلیا آ بغداد اندر غوث جلی نُوں ویکھ
اِک لکھ تے کئی ہزار مرسل میرے اُتے تشریف لیاوندے رہے
پورے تن سو سال صفی اللہ میرے دامن وچ آنسو وگاوندے رہے

اللہ پاک دا خاص پیغام لے کے نبیاں ول جبریل سی آوندے رہے

میرے سینے تے شہنشاہ عالماں دے دائی حلیمہ دا اِجڑ چراوندے رہے

عمر ورگا منصف ویکھیا میں شاناں رب جس نوں لازوال دِتیاں

تیغ علی دی چلدی میں ویکھی بانگاں میرے تے عاشق بلال دِتیاں

آ تینوں مدینے وچ لے چلاں

مسکن جیہڑا عربی تاجدار دا اے

ذرّہ ذرّہ مدینے دی نگری دا

آفتاب وانگوں لاٹاں مار دا اے

جیہڑے سورج نوں روشنی توں منگناں ایں

فیض اوہنوں وی ایس دربار دا اے

میری گود وچ اوہ چن لیٹیا اے

طالب رب وی جہدے دیدار دا اے

میری گود وِچ لیٹیا اوہ ناصؔر

جیہے تینوں اشارے تھیں توڑیا سی

جدھر سوہنے دا پھریا رُخ انور

کعبہ اودھر نوں مولا نے موڑیا سی

دل دے وچ دلدار ہے وس دا

دل دے وچ دلدار ہے وس دا
تاہیوں تے گھر بار ہے وس دا
دوجگ توں آزاد اے ہندا
جیہڑا اوہدی زلف چ پھس دا
نعت نبی دی سُن کے منکر
وانگ شیطان دے ویکھو نس دا
عاشق ویکھ لگام ذکر دی
نفس دے گھوڑے اُتے کھس دا
چن سی توڑیا پاک نبی نے
ایہہ کم کسے دے نہیں جے وس دا
ہر دم نعت نبی دی پڑھنی
ایہو کم اے یارو چس دا
شان نبی دی وچ قرآن ایں
رب ساتوں اے حیدرؔ دس دا

لئیے نام جدوں آقا دا

پکی عشق دی گنڈھ ہوجاوے
دن تے رات دی ونڈ ہو جاوے
آجاوے اسلام جے ایتھے
سارا ختم پکھنڈ ہو جاوے
اوہدے پیر دی جُتی بن کے
ہنڈ جاویں جے ہنڈ ہو جاوے
لئیے نام جدوں آقا دا
منہ وی مٹھا کھنڈ ہو جاوے
سوہنا آپ اُٹھا لیندا اے
جس دی بھاری پنڈ ہو جاوے
آقا دا اِک اتھرو تک کے
دوزخ دے وچ ٹھنڈ ہو جاوے
جد میلاد دا ہوکا دیئے
آپے اکٹھا فنڈ ہو جاوے
کنڈ زمین تے لگدی ناصرؔ
جے سوہنے نوں کنڈ ہو جاوے

اوہ ہستی فقط سید الانبیاء اے

کوئی مصطفٰے بن کے آوے تے مناں
زمین اُتے چن لاہ وکھاوے تے مناں
کوئی مغرب چوں سورج چڑھاوے تے مناں
یا پتھرا نُوں کلمہ پڑھاوے تے مناں
کوئی ہے جو ہیرے نُوں لا دیوے گھٹے
کوئی ہے جس دے آکھن تے گوہ بول اُٹھے
کوئی ہے دشمناں لئی کرے جو دُعاواں
کوئی ہے جیہڑا دُھپ چوں اُگا دیوے چھاواں
کوئی ہے ٹال چھڈے جو سر توں بلاواں
کوئی ہے جیہڑا آکھے میں آ بخشواواں
کوئی ہے جس دے قدماں اچ ہووے خزینہ
بنا دیوے یثرب نُوں آکے مدینہ
جو سکیاں کھجوراں اُگاوے اوہ کون ایں
جو کعبے نُوں کعبہ بناوے اوہ کون ایں
جو کھا کے زخم مُسکراوے اوہ کون ایں
جو قطرے چوں دریا وگاوے اوہ کون ایں
کوئی ہے جیہڑا پل اچ خُدا کول جاوے
کوئی ہے جو پنجاواں دیاں پنج پڑھاوے

کوئی ہے جس دا عُمر وی ہے بھکاری
کوئی ہے لاوے عثمان جہدے نال یاری
کوئی ہے جس دی براق بنے سواری
کوئی ہے جس دے ناں وچ وی ہووے خماری
کوئی ہے جس دے ناں دا کرے جگ وظیفہ
کوئی ہے جس دا صدیق ہووے خلیفہ
کوئی ہے جس دی قرآن تقریر ہووے
کوئی ہے جس دی اخلاق شمشیر ہووے
کوئی ہے جس دی یاداں اچ تاثیر ہووے
کوئی ہے دوہترا جس دا شبیر ہووے
اوہ کون ایں جہدے گھر دا رحمت وی جی اے
علی اے بھرا فاطمہ جس دی دھی اے
کوئی ہے جس دی مولا کوئی گل نہ موڑے
کوئی ہے جیہڑا ٹٹیاں دلاں تائیں جوڑے
کوئی ہے جس دا نعرہ وی زنجیر توڑے
کوئی ہے جیہڑا رب کول پچا کے چھوڑے
متفقہ ناصرؔ ایہہ سب دی صدا اے
اوہ ہستی فقط سید الانبیاء اے

کسے نوں ایں گل ٹھکے دار چنگی لگدی

کِسے نُوں ایں گل ٹھکے دار چنگی لگدی
کِسے نُوں ایں کُونجاں والی ڈار چنگی لگدی
کسے تائیں نویں کوٹھی کار چنگی لگدی
کسے تائیں کوک ٹھنڈی ٹھار چنگی لگدی
کِسے نُوں ایں چین دی دیوار چنگی لگدی
کِسے نُوں ایں تکھی تلوار چنگی لگدی
کِسے نُوں ایں بحث تکرار چنگی لگدی
کِسے نُوں ایں گوٹے والی تار چنگی لگدی
کِسے نُوں ایں کھیوڑے دی اے غار چنگی لگدی
کِسے نُوں پیار وچ مار چنگی لگدی
کِسے نُوں ایں جِت کے وی ہار چنگی لگدی
حیدرؔ اسیں جتاں نوں کہندیاں ایں سُنیاں
سانوں تے مدینے دی بہار چنگی لگدی

طیبہ وچ اے

چین طیبہ وچ اے قرار طیبہ وچ اے
عاشقاں نوں ملدا پیار طیبہ وچ اے
ختم ہندا دل دا آزار طیبہ وچ اے
رب دا پیارا دلدار طیبہ وچ اے
ٹھیک ہندا دوستو بیمار طیبہ وچ اے
خلد والا حسن و نکھار طیبہ وچ اے
پورے سال سجنوں بہار طیبہ وچ اے
جالیاں سنہری دربار طیبہ وچ اے
رب دا نورانی شہکار طیبہ وچ اے
سوہنے آقا جی دا گھر بار طیبہ وچ اے
پھلاں نالوں سوہنا یار و خار طیبہ وچ اے
طوبیٰ نالوں ودھ کے شدگار طیبہ وچ اے
حیدرؔ اتھے اون والا خالی کدی گیا نہیں
سائلاں دی لگ دی قطار طیبہ وچ اے

ہر اِک نعمت سوہنا ونڈے

ہر اِک نعمت سوہنا ونڈے
اُس دے جھولن ہر تھاں جھنڈے
جہڑا دشمن پاک نبی دا
اوہدے سر وچ وجدے ڈنڈے
جہڑے نیں گستاخ نبی دے
اوہ غدار نیں گندے انڈے
قبر دے اندر گستاخاں نوں
کیڑیاں وانگوں ربّ ہے چھنڈے
سنیاں دا اے مسلک سچا
باقی نیں انگریزی لنڈے
سانوں ملدی کھیر ختم دی
نجدیاں تائیں ملدے گنڈھے

نقابت دا طریقہ

تلاوت دی دعوت

اَج دی ایہہ محفل تلاوت دے نال شروع ہندی اے۔قرآن پاک دی تلاوت کرن واسطے ساڈے کول بڑے سوہنے لہجے والے قاریٔ قرآن تشریف فرما نے۔ میری مراد حضرت جناب قاری غلام مصطفٰے نعیمی صاحب نے۔

جدوں قاری صاحب اپنے مٹھے لہجے دے نال قرآن پاک دی تلاوت کردے نے تے سُنن والے قرآن پاک دی تلاوت دے سُرور وچ ڈُب جاندے نے کیوں کہ قرآن پاک دی تلاوت جدوں پیار نال کیتی جاندی اے۔قُرآن پاک دی تلاوت جدوں محبّت دے نال کیتی جاندی اے تے اوہدا ذوق ای وکھرا ہُندا اے۔قاری صاحب نوں ایہناں لفظاں دے نال دعودے رہیاواں کہ !

ایہہ قاری قرآن دے نُور دے نال معمورا اے۔
عشق رسول وچ مخمورا اے۔
ولیاں دا نظر منظورا اے۔
تلاوت دے لئی ماموراے۔
ایہدے چہرے تے وسدا نور اے۔
تے ایہہ پوری دُنیا وچ مشہورا اے۔

اَج محفل سجاون تے تلاوت دے نال محفل شروع کرن دے لئی تشریف لیا رہے نے قاریاں دی زینت، ساڈے دلاں دی ٹھنڈ جناب قاری غلام مصطفٰے نعیمی صاحب۔

تلاوت توں بعد

دوستو تلاوت ہو رہی سی۔ ہر پاسے اِک نُور چھایا سی، ساری محفل تلاوت دے ذوق وچ ڈُبی سی کیوں کہ قرآن اک ایسی سوہنی کتاب اے کہ ایہدا اِک اِک لفظ سدھا دلاں وچ اُتر جاندا اے۔

قرآن روشنی دا باب اے۔
قُرآن پڑھنا ثواب اے۔
قُرآن اُم الکتاب اے۔
قُرآن کتابِ آداب اے۔
قُرآن زینتِ دارین اے۔
مومن دے دل دا چین اے۔
تے انج وی کہہ سکدے آں۔
قُرآن دیندا نُور اے۔
تے جلویاں دا طور اے۔
قُرآن ایں رحمت کردا۔
قُرآن ای پلّے بھردا۔
قُرآن اعلیٰ جگ توں۔
قُرآن بالا جگ توں
پڑھدا کوئی جد قُرآن ایں
مِل جاندی اُس نوں شان ایں۔

دوستو ! تلاوت ہو رہی سی بڑا مزا آیا ہُن نعت خوانی ول آوندے

آں۔

تعارف محمد احمد مجتبیٰ

نعت پڑھن نال کیہ حاصل ہندا اے ساعت کرو۔

پاک نبی دی نعت دے صدقے مِلدا نُور دِلاں نُوں
جِسدم نعتاں پڑھیئے مِلدا کیف سُرور دِلاں نُوں

ہُن تشریف لیاوندے نے جناب لالہ محمد احمد مجتبیٰ صاحب تے آقا دی بارگاہ وِچ عقیدتاں دے پھل نچھاور کردے نے۔

ایہناں دا تعارف ایہناں لفظاں وچ بیان کراں گا کہ
مجتبیٰ صاحب دا انداز بڑا حسین ایں۔
ایہناں دا لہجہ بڑا پیارا اے۔
ایہناں دا تلفظ بڑا درست اے۔
ایہناں دا سٹائل بڑا دلکش اے تے جدوں مجتبیٰ صاحب اپنے معصومانہ انداز دے نال سوہنے آقا دِکے نعت پڑھدے نے تے سُنن والیاں سانوں اپنے انداز دے ذوقِ صحرا وچ گُم کرلیندے نے۔ بلا تاخیر تشریف لیاوندے۔ سوہنی آواز دے مالک جناب محمد احمد مجتبیٰ صاحب۔

تعارف محمد حقی اللہ

کملی والا آقا نُور من اللہ اے۔
سوہنے دا سوہنا رنگ صبغۃ اللہ اے
سوہنے دی زبان لسان اللہ اے۔
سوہنے دا مکھڑا وجہ اللہ اے۔

سوہنے دی سوہنی اکھ عین اللہ اے۔

سوہنے دا سوہنا ہتھ ید اللہ اے۔

ہُن جیہڑے نعت خوان نُوں دعوت دے رہیاں

ایہہ ثنا خوانِ رسول اللہ اے۔

غلامِ حبیب اللہ اے۔

تے نام دے لحاظ دے نال جناب ھی اللہ اے۔

تشریف لیاوندے نے اُچی لمی مٹھی تے سوہنی آواز رکھن والے ثنا خوان جناب محمد ھی اللہ صاحب تے اپنے سوہنے انداز نال ساڈے نوں حضور دی نعت دے نور نال منور کر دے نے۔

محمد محمود مغل دا تعارف

ہُن تہاڈے ساہمنے اِ بہت ای سُریلا نعت خوان پیش کر رہیا جہدا انداز منفرد وی اے تے سُریلا وی۔

جہدا انداز پُرسوز وی اے تے رسیلا وی۔ جدوں ایہہ اپنی سوہنی آواز دے نال نعت پڑھدا اے تے ساری محفل وچہ وکھرا ماحول بن جاندا اے۔

دوستو ! سب توں سوہنا وظیفہ کملی والے اُتے درود اے۔

جتھے آقا دا ذکر ہووے اوتھے برکتاں دا ورود اے۔

سوہنے آقا دا ذکر لا حد تے لا محدود اے۔

ہر پاسے آقا دا جلوہ شہود اے۔

ہُن جیہڑے نعت خوان نُوں دعوت دِتی جا رہی اے۔

ایہہ عاشقِ محبوبِ ودودا اے۔
ایہدی آواز خوبصورتی دی نمودا اے۔
تے نام ایہدا محمد محمودا اے۔
تشریف لیاندے نے جناب محمد محمود احمد مغل صاحب تے اپنی سوہنی آواز نال نعت پیش کر کے محفل نوں چار چند لاندے نے۔

محمد ریحان رضا قادری

دوستو ! نعت پڑھنا کوئی عام گل نئیں،
نعت اوہوای پڑھ سکدا اے جیہڑا رب نوں پسند ہووے پر شرط ایہہ وے کہ نعت خلوص دے نال پڑھی جاوے۔
نعت محبت نال پڑھی جاوے۔
نعت پیار نال پڑھی جاوے۔
نعت دل دی گہرانال تے سچے جذبے نال پڑھی جاوے تے ہُن تہاڈے سامنے اِک ایسے نعت خوان نوں پیش کر رہیاں کہ جدوں ایہہ نعت پڑھدے نے تے خاص طور تے پنجابی رُباعیاں پڑھدے نے تے ساری محفل جھوم جاندی اے۔ تے ہُن بِلا تاخیر ساڈی محفل دی شان۔ ساڈی محفل دی جان جناب محمد ریحان قادری صاحب

محمد نواز سلطانی

سرکار دے نورا ثبوت آیت قرآنی ایں۔

حضور دی محبت ای سچی مسلمانی ایں۔
ساری مخلوق کملی والے آقا دی دیوانی ایں۔
ہُن جیہڑے ثنا خوان دی واری اے
ایہدا دل بڑا ای نورانی ایں۔
نسبت ایہدی قادری سلطانی ایں۔
تے نام دے لحاظ نال محمد نواز سلطانی ایں۔
تشریف لیاندے نے نویں لاہور توں تشریف لیائے مہمان نعت خوان جناب محمد نواز سلطانی صاحب تے بارگاہِ حبیبِ خدا وچ نعتاں دے پھل نچھاور کردے نے۔

محمد مرغوب احمد ہمدانی

دوستو ! ہُن تہاڈے سامنے پاکستان ٹیلی ویژن دی اِک بڑی معتبر آواز پیش کر رہیاں۔ جہاں دا نام جناب الحاج مرغوب احمد ہمدانی ایں۔ حکومتِ پاکستان نے ایہناں نوں صدارتی ایوارڈ نال وی نوازیا اے پوری دُنیا وچ ایہناں دی خوبصورت آواز گونج رئی اے۔

دوستو تے بزرگو ! جس نعت خوان نُوں دعوت دے رہیاں۔
ایہہ نعت خوان ساڈا محبوب اے۔
ایہدی آواز خوب توں وی خوب اے۔
ایہہ ثنا خوانِ شافع ذنوب اے۔
تے نام ایہناں دا الحاج الحافظ محمد مرغوب اے۔
تشریف لیاندے نے عالمی شہرت یافتہ جناب الحاج محمد مرغوب

احمد ہمدانی صاحب۔

دوستو تے بھراؤ ! اج دی ایہہ نُورانی، رُوحانی محفل ذوق دے اوس مقام تے پہنچ چکی اے کہ ہُن ایتھے اِک ایسا نعت خوان کلام پڑھے کہ جہدی آواز دیاں دُھماں ہر پاسے دُھمیاں ہون۔ تے الحمدللہ ساڈی ایس نورانی محفل وچ ایسے نعت خوان موجود نے۔

میری مراد عالمی شہرت یافتہ ثناخوان جناب الحاج اختر حُسین قریشی صاحب نیں۔

اختر قریشی نعت خواناں دے دلاں دی دھڑکن نیں۔

اختر قریشی محفلاں نُوں سجون والی آواز دے مالک نیں۔

اختر قریشی عاشقِ رسول وی نے تے عاشقاں دی ٹھنڈوی نیں۔

اختر قریشی نعت خواناں دے ستارے نے۔

کیوں کہ اختر دا معنٰی ای تارا اے تے تشریف لیاوندے نے محفل نوں سجون۔ اہلِ محفل نوں جکون ساڈی گل مدینہ طیبہ پچون جناب الحاج اختر حُسین قریشی۔

محمد سرور چشتی

دوستو ! ہُن تہاڈے سامنے اِک بڑی خُوبصورت تے پیار آواز والے ثناخوان نُوں پیش کر رہیا واں۔ جدوں ایہہ ثناخوان نعت شریف پڑھدے نے تے ساری محفل نعرہ رسالت دے نال گونج اُٹھدی اے۔

ایہناں نُوں اللہ تعالٰی نے بڑی مٹھی آواز دے نال نوازیا اے۔

ایہناں دا تعارف اِنج پیش کرداں کہ

ساڈا کملی والا محبوبِ داور اے۔
مولا علی ورگا نہ کوئی بہادر اے۔
حسن ورگا نہ کوئی پاک تے عابد اے۔
حُسین ورگا نہ کوئی بہادر اے۔
تے جہڑا ثنا خوان نعت شریف واسطے تشریف لیا رہیا اے۔
ایہہ سُر تے لے وچ ماہر اے۔
آواز پاروں جیویں ساحر اے۔
نام دے لحاظ دے نال محمد سرور اے۔
تشریف لیاؤندے نے جناب محمد سرور چشتی صاحب

شہباز قمر فریدی

حضراتِ گرامی! ہُن اوس شخص دی واری اے جہدا اسی سارے کافی وقت توں انتظار کر رہے ساں کہ کدوں ایہناں دی واری آؤندی اے۔
نام ایہناں دا سُن کے ساریاں نُوں ٹھنڈ پے جائے گی۔ تشریف لیا رہے نے!

سوہنی تے من موہنی آواز اے۔
خوبصورت تے اعلیٰ انداز اے۔
سانوں ہے ایہدے تے بڑا ناز اے۔
شہرت اعلیٰ تے اعلیٰ ایہدا اکاز اے۔
نام دے لحاظ نال محمد شہباز اے۔
تشریف لیاؤندے نے پاکپتن دی کوئل، بابا فرید دی بستی دے وسنیک جناب محمد شہباز قمر فریدی صاحب۔

حافظ محمد اکرام چشتی سیفی

حضرات گرامی ! سوہنے آقا تے درودوسلام ایں۔

سوہنے آقا دا ذکر ہر پاسے عام ایں۔
سوہنے آقا دی نعت ساڈا وظیفہ صبح وشام ایں۔
سرکار مدینہ دی نعت نوں حاصل دوام ایں۔
ہُن جیہڑے ثناخوان نوں پیش کرر ہیاواں۔
ایہہ میرے آقا دا سچا غلام ایں۔
ایہدے اُتے میرے آقا دا انعام ایں۔
تے نام دے لحاظ نال محمد اکرام ایں۔

تشریف لیاؤندے نے عظیم ثناخوانِ رسول گولڈ میڈلسٹ جناب حافظ قاری محمد اکرام مہروی چشتی سیفی صاحب تے سوہنے آقا دی سوہنی بارگاہ وچ نیاز مندی دے پھل پیش کردے نے۔

احمد علی حاکم

دوستو ! ہُن تہاڈے سامنے ایک ایسے نعت گوشاعر نُوں پیش کر رہیاواں جیہڑے آپ ای لکھدے نے آپ ای ترنم دے نال پڑھدے نے۔

ایہناں توں پہلوں جناب محمد علی ظہوری، جناب محمد اعظم چشتی، جناب عبدالستار نیازی صاحبان گذرے نے جیہڑے خود ای لکھدے سن تے ترنم دے نال خود ای پڑھدے سن۔ حاکم صاحب وی ایہناں دے پچھے پچھے اوسے ای طریقے نُوں اپنائے ہوئے نے۔

حاکم صاحب دی آواز وچ اللہ تعالیٰ نے بڑا سوز تے گداز رکھیا ہویا اے۔ حاکم صاحب جدوں ترنم دے نال نعت شریف پڑھدے نے تے سُنن والے اِنج محسوس کردے نے کہ جیویں مدینے دے باغ وچہ بلبل چہک رہی ہووے۔ حاکم صاحب دا تعارف اِنج پیش کیتا جاسکدا اے۔

سماعت فرماؤ!

ایہہ ثناخوانِ عاشقِ مولا علی اے۔

گلشنِ نعت دی مہکدی کلی اے۔

ایہدے اُتے نگاہِ ولی اے۔

ایہدی آواز بڑی بھلی اے۔

نام دے لحاظ نال احمد علی اے۔

آوندے نے جناب احمد علی حاکم صاحب۔

محمد یٰسین نقشبندی

حضرات محترم! جیہڑے ثناخوان نوں دعوت دین والا واں ایہناں دی آواز وچ گرام ایں تے دل وچ عشقِ رسول دی گرمی ایں۔

ایہناں دا نعت پڑھن دا انداز منفرد تے باکمال اے۔

دوستو! سوہنے آقا دا ذکر روشن تے مُبین اے۔

سارے دیناں توں اعلیٰ آقا دا دین اے۔

ہُن جیہڑا ثناخوان نعت شریف پیش کرن لئی آرہیا اے۔

ایہہ نعت خواناں دا شاہین اے۔

مبلغ دین اے بڑا ای ذہین اے۔

تے نام دے لحاظ نال محمد یٰسین اے۔

تشریف لیاؤندے نے جناب محمد یٰسین نقشبندی صاحب تے حضور دی بارگاہ وچ نذرانہ عقیدت پیش کردے نے۔

خلیل سلطان اشرفی

دوستانِ گرامی!

میرا سوہنا آقا نبیاں دا سلطان ایں

سرکار دی محبت عین ایمان ایں۔

سرکار دی نعت رب دا فیضان ایں۔

قُرآن پاک سوہنے دی نعت دا دیوان ایں

جس نعت خوان دی واری اے

اوہ ساڈا خاص مہمان ایں۔

ایہہ نعت خوان سوہنے آقا توں قربان ایں۔

تے ایہدا نام حافظ خلیل سُلطان ایں۔

تشریف لیا رہے نے۔ سوہنے تے پیارے انداز نال آقا دی نعت پڑھن والے جناب محمد خلیل سلطان اشرفی صاحب

محمد فضلِ میراں

ہُن تہاڈے سامنے اِک ایسی آواز پیش کر رہیا کہ جدوں ایہہ نعت شریف پڑھدے نے تے ہر بندہ بے اختیار ہو کے مدینہ شریف دی یاد وچ محو ہو جاندا اے۔

جناب محمد فضلِ میراں تے غوث پاک دا خاص فضل اے۔

ایہناں دا تعارف پیش کرر رہیاں۔
فضلِ میرں تے اللہ دی عطا اے
کہ ایہدے لباں تے یارسول اللہ دی صدا اے۔
ایہہ عاشق مولا علی مرتضیٰ اے۔

تشریف لیاؤندے نے جناب محمد فضل میراں صاحب تے امام الانبیاء دے حضور نعت شریف دا ہدیہ پیش کردے نے۔

قاری شاہد محمود

دوستانِ محترم ! ہُن تاخیرتوں بغیر تہاڈے سامنے ساہیوال توں تشریف لیائے ہوئے مہمان نعت خوان جناب قاری محمد شاہد صاحب نوں دعوت دے رہیاں۔

قاری شاہد صاحب جدوں کلام پڑھدے نے تے ساری محفل تے سحر طاری ہوجاندا اے۔

ساری محفل تے کیفیت طاری ہوجاندی اے۔
ساری محفل نورٌ علیٰ نور ہو جاندی اے۔
ساری محفل وجدان وچہ ڈب جاندی اے۔
ساری محفل وچہ ذوق دا سامان بن جاندا اے۔

اِک بندہ وچ آواز دا حُسن، سوہنا سٹائل، سوز تے گداز، رقت والی کیفیت، چنگی سلیکشن، ودھیا انداز، اِک جگہ تے اکٹھا کرو تے قاری شاہد محمود دی پڑھنت یاد آوندی اے تے ہُن قاری صاحب تہاڈے سامنے کلام پیش کرن گے تے انشاءاللہ تُسی ویکھناں ۔ کدی اللہ اللہ دیاں صداواں

اُچیاں ہون گیا۔ کدی نبی دے نعرے وجن گے۔ کدی علی علی دی پکار ہووے گی تے کدی مُرشد مُرشد دا چرچا ہووے گا۔ آ رہے نے جناب قاری شاہد محمود قادری صاحب۔

محمد یوسف میمن

کراچی وِچ بڑے بڑے سوہنے نعت خوان آئے جنہاں نے پوری دُنیا تے اپنی آواز دا جادو جگایا۔ اوہناں سوہنے نعت خواناں وچوں اِک ایسی آواز پیش کر رہیا واں کہ جنہاں دا انداز سب توں مختلف تے منفرد اے۔ بلکہ ایہناں دے اندازنوں سارے پاکستان وچ بڑے نعت خواناں نے کاپی کیتا تے اوہناں وی میمن صاحب دے انداز دے وسیلے نال شہرت حاصل کیتی۔

دوستو ! جناب الحاج محمد یوسف میمن صاحب کسے تعارف دے محتاج نہیں۔ ایہناں دا ناں اس ایہناں دا تعارف اے۔ ہر اِک ایہناں دی خصوصیت میں ایتھے ضرور دسنی چاہواں گا کہ ہر سُر تے لئے نُوں سمجھن والا بندہ میمن صاحب نُوں بڑے ذوق نال سماعت کردا اے۔ میمن صاحب پکیاں سُراں دے ماہر وی نیں تے ماسٹر وی نے۔

ایہناں دا تعارف لفظاں نال لفظ رَلا کے اِنج ہووے گا۔

سوہنے آقا توں قربان ساڈا تن من اے۔

ذکرِ مصطفےٰ نال روشن ساڈا آنگن اے۔

سوہنے آقا دا ہر پاسے چانن اے۔

جیہڑے نعت خوان نوں دعوتِ نعت اے۔

ایہہ ساڈا ساریاں دا ساجن اے۔
سوہنے دے ذکر نال مہکدا ایہدے دل دا گلشن اے۔
تے ایہناں دا نام جناب محمد یوسف میمن اے۔
تشریف لیاؤندے نے جناب الحاج محمد یوسف میمن صاحب آف کراچی۔ تے سوہنے آقا دے حضور سوہنے انداز وچ مدحت سرائی کردے نے۔

محمد وقاص الیاس

دوستو ! تشریف لیاؤندے نے اِس محفل دی جان، اِس محفل دی شان، سجیلے تے رسیلے ثنا خوان جناب محمد وقاص الیاس صاحب جدوں ایہہ ثنا خوان شعراں نُوں ترنم دیاں لڑیاں وچ پروندا اے تے نعتاں دا ایسا ہار تیار ہو جاندا اے جیہڑا محفل دے وچ بہار پیدا کر دیندا اے۔

ایہہ نعت خوان بڑا خاص اے۔
ایہنوں کملی والے دے دیدار دی آس اے۔
ایہدیاں سوچاں مدینے دی باس اے۔
انشاء اللہ ایہنوں جنت دا ملنا پاس اے۔
تے نام دے لحاظ دے نال محمد وقاص اے۔ تشریف لیاؤندے نے جناب محمد وقاص الیاس صاحب

الحاج محمد اویس رضا قادری

دوستو تے بھراؤ ! ہُن وقت وی ایہو ای چاہندا اے کہ ہُن الحاج محمد اویس رضا قادری صاحب دی سوہنی آواز وچ آقا دی نعت خوانی

ہووے۔

کراچی وی اِک ایسی معتبر آواز کہ جس آواز نے بڑیاں آوازاں تھلے کر دِتیاں۔

اویس رضا قادری کہ!

جہاں اِک جھلک ویکھن لئی لوک اپنیاں پلکاں وچھا کے انتظار کردے نے۔

اوہ اویس رضا قادری کہ جہاں دے انداز نوں ہزاراں لکھاں ثناخوان اپنا رہے نے۔

اوہ اویس رضا قادری جہاں نے نعت پڑھن دے انداز نوں اِک نواں رنگ دِتا۔

اوہ اویس رضا قادری ہر مسلماناں دے گھراں وچ ہر ویلے جہاں دی آواز گونج دی اے۔

اوہ اویس رضا قادری جہاں لوکاں نُوں گانیاں توں ہٹا کے تے سوہنے آقا دی نعت تے لا دِتا۔

اوہ اویس رضا قادری جیہڑے مقبولِ بارگاہِ رسالت نے۔

اوہ اویس رضا قادری جیہڑے نعت دے باغ دے مہکدے پُھل نے۔

اوہ اویس رضا قادری جہاں دی آواز وچ ریلیز ہون والی سی ڈی یا کیسٹ اگلے دن ای ساری دُنیا وچ مشہور ہو جاندی اے۔

بلکہ اِنج کہہ لئو کہ نعت خوان بڑے بڑے نے ایہدے چ کوئی شک نئیں پر اویس رضا قادری سب توں منفرد تے سوہنا نعت خوان ایں۔

تے ہُن ساڈے دِلاں نُوں گرماوَن تشریف لیا رہے نے عالمی شہرت یافتہ جناب الحاج محمد اویس رضا قادری صاحب آف کراچی

حافظ ظفر اقبال سعیدی

اِک ایسی آواز جہدے وِچ سارے لوازمات نے۔ ایہہ ثنا خوان سُر تے پُوری قدرت رکھدے نے۔ کلاسیکل، نیم کلاسیکل، فوق، سلو، فاسٹ ہر طراں دی طرز نُوں اچھے انداز نال پیش کردے نے۔ ایہناں دیاں بنایاں ہوئیاں طرزاں بڑے بڑے مشہور و معروف نعت خواناں نے پڑھیاں تے اپنا نام بنایا اے۔

محترم حافظ صاحب دا تعارف پیش کردے نے۔
ایہہ جانی سُر تال اے۔
ایہدی آواز بے مثال اے۔
ایہہ انداز باکمال اے۔
ایہہ عاشق نبی لجپال اے۔
ایسی محفل چہ ساڈے نال اے۔
نام دے لحاظ نال حافظ ظفر اِقبال اے۔
تشریف لیاوَندے نے۔ نعرے نال استقبال کرو۔
جناب حافظ ظفر اقبال سعیدی صاحب۔

محمد علی سجّن

دوستو ! ہُن اوس نعت خوان دی واری اے جہدی آواز بڑی ہی پیاری اے جدوں ایہہ نعت شریف پڑھدے نے تے گرہ وچ اشعار

پڑھدے نے تے سُنن والے مست ہو جاندے نے۔

میری مراد واجب الاحترام جناب محمد علی سجن صاحب نے۔
محمد علی نام ہووے تے اوہ سجن نہ ہووے تے کیہ ہووے۔
جناب محمد علی سجن دا تعارف ایہناں لفظاں نال پیش کراں گا۔
سوہنے آقا دے عشق دی اگ ایہدے اندر بلی اے۔
ایہدے تصور وچ نجف تے مدینے دی گلی اے۔
خاکِ کربلا ایہنے اپنے چہرے تے ملی اے۔
ایہہ عاشقِ حضرتِ مولا علی اے۔
گلشنِ نعت دی مہکدی کلی اے۔
تے نام دے لحاظ نال جناب محمد علی اے۔

تشریف لیاوندے نے جناب محمد علی سجن صاحب تے حضور دی بارگاہ وچ حاضری پیش کردے نے۔

محمد زبیر نقشبندی

حضراتِ گرامی ! ہُن تہاڈے ساہمنے اِک ایوارڈ یافتہ ثنا خوان پیش کر رہیاں ایہہ نعت خوان آپ وی پیارا اے تے ایہدی آواز وی بڑی پیاری اے تشریف لیاوندے نے فیصل آباد دی معروف آواز ثنا خوانِ رسول جناب محمد زبیر نقشبندی صاحب۔

چن نالوں سوہنا میرے آقا دا پیرا اے۔
عرشاں توں اگے آقا دی سیرا اے۔
سارے شہراں دا سردار آقا دا شہرا اے۔

ہُن جیہڑے نعت خوان نُوں دعوت دے رہیاں ایہنوں آقا دے دُشمناں دے نال وَیرا اے تے نام دے لحاظ دے نال محمد زبیر اے۔

سید تجمل حُسین گیلانی شاہ صاحب

حضرات بُلند اقبال ! ہُن فیصل آباد دی معتبر ترین آواز ایسی آواز جیہڑی اپنا کوئی ثانی نئیں رکھدی۔ میری مُراد ساڈے نہایت ای پیارے تے محبوب نعت خوان حضرت جناب صاحبزادہ سید تجمل حُسین گیلانی شاہ صاحب نے۔ جدوں شاہ صاحب اپنے خوبصورت انداز دے وچ اپنے ہی نانا جان دی مدحت سرائی کردے نے تے سُنن والیاں دے دِلاں وِچ کملی والے آقا دی یاد دے دیوے بل پَیندے نے۔

دوستو ! میرے سوہنے آقا سید الکونین نیں،

حضرت سیدنا صدیق اکبر ثانی اثنین نیں۔

حضرت عمرِ فاروق زینتِ دارین نیں۔

حضرت عثمان غنی ذوالنورین نیں۔

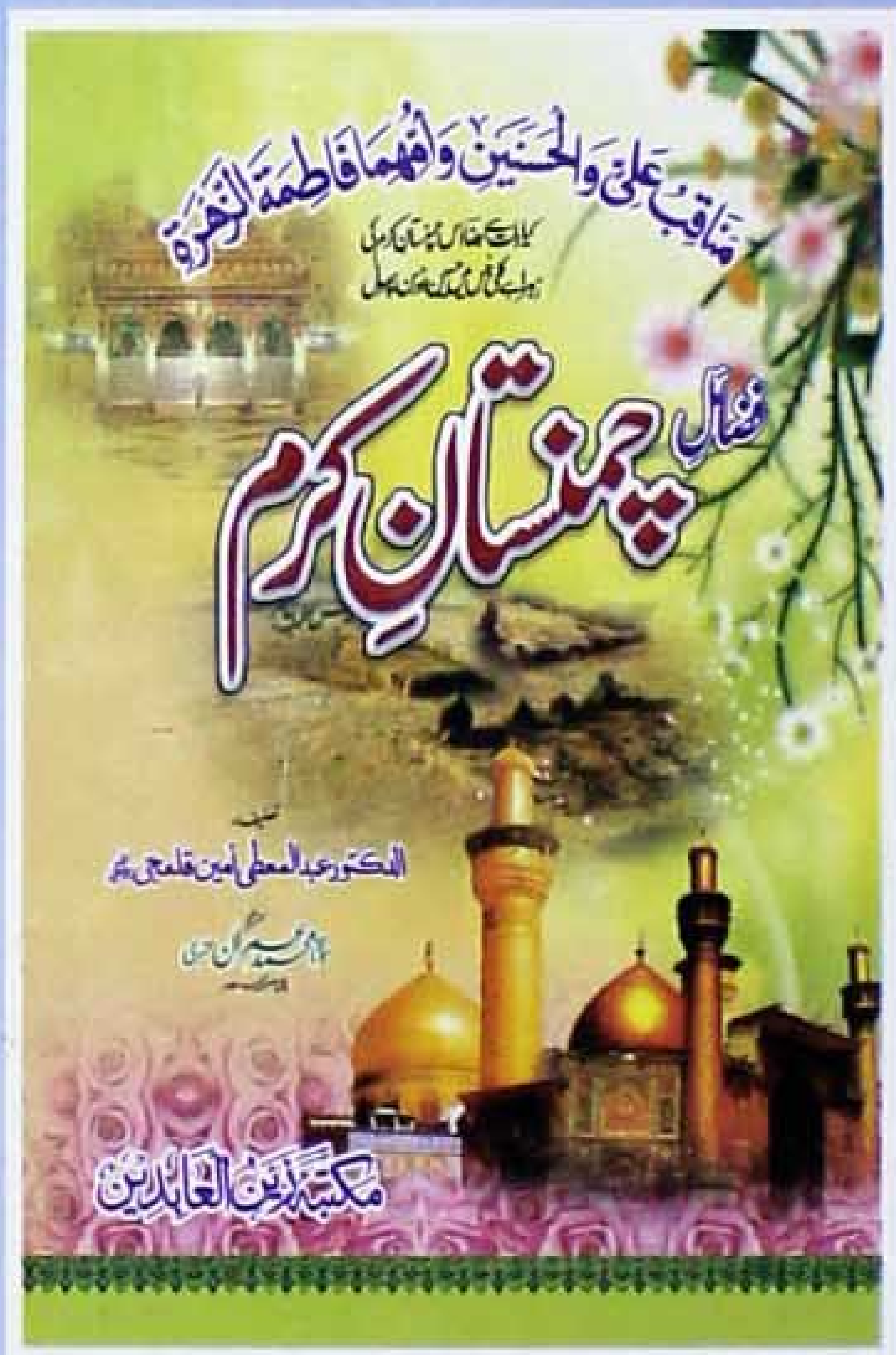
تے میرے مولا علی شیرِ خُدا والدِ حسنین نیں۔

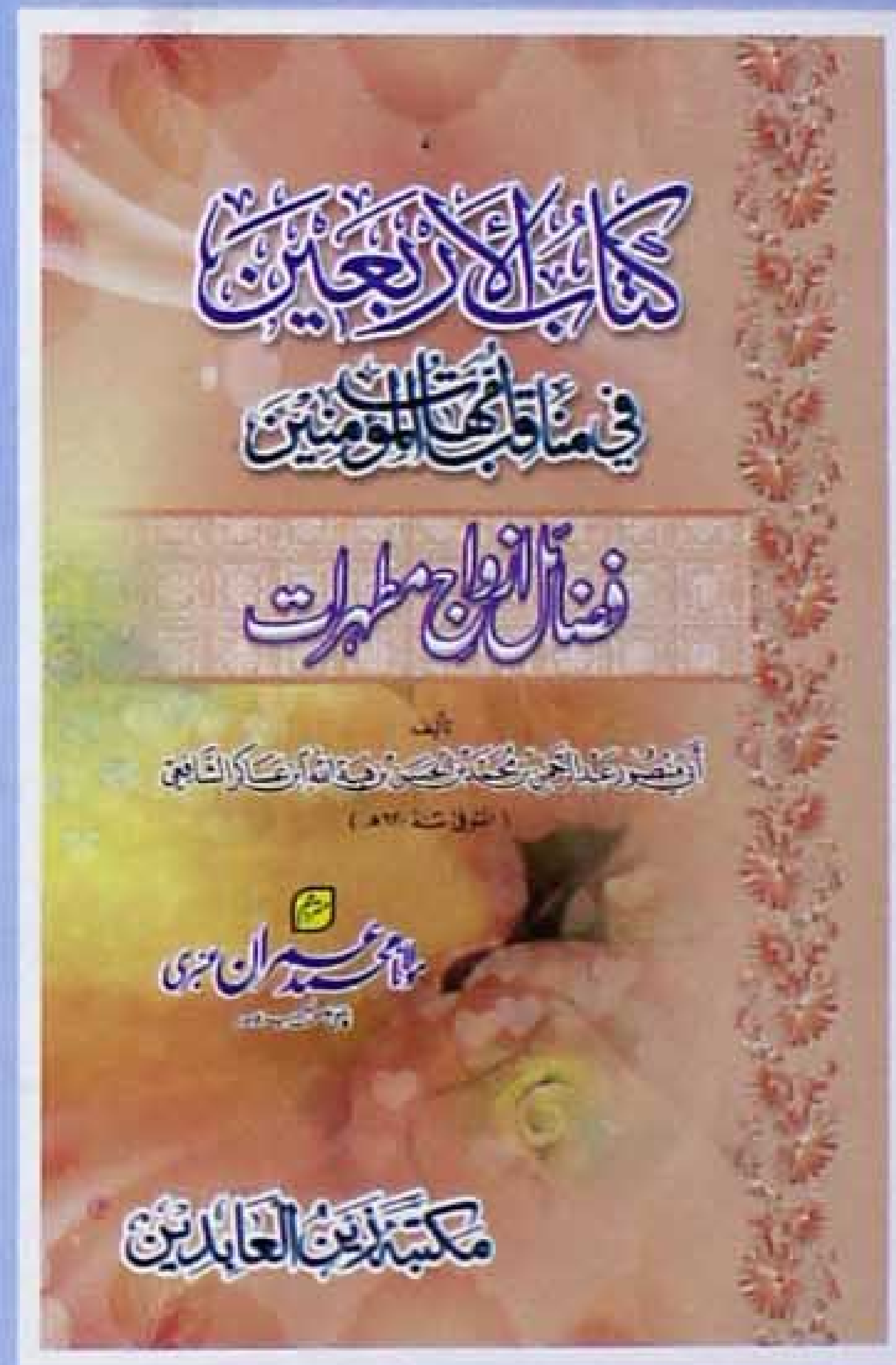
تے جیہڑے ثنا خوان نُوں دعوت دے رہیاں ایہہ ساڈے دِلاں دے چین نے نام دے لحاظ دے نال سید تجمل حُسین نیں۔

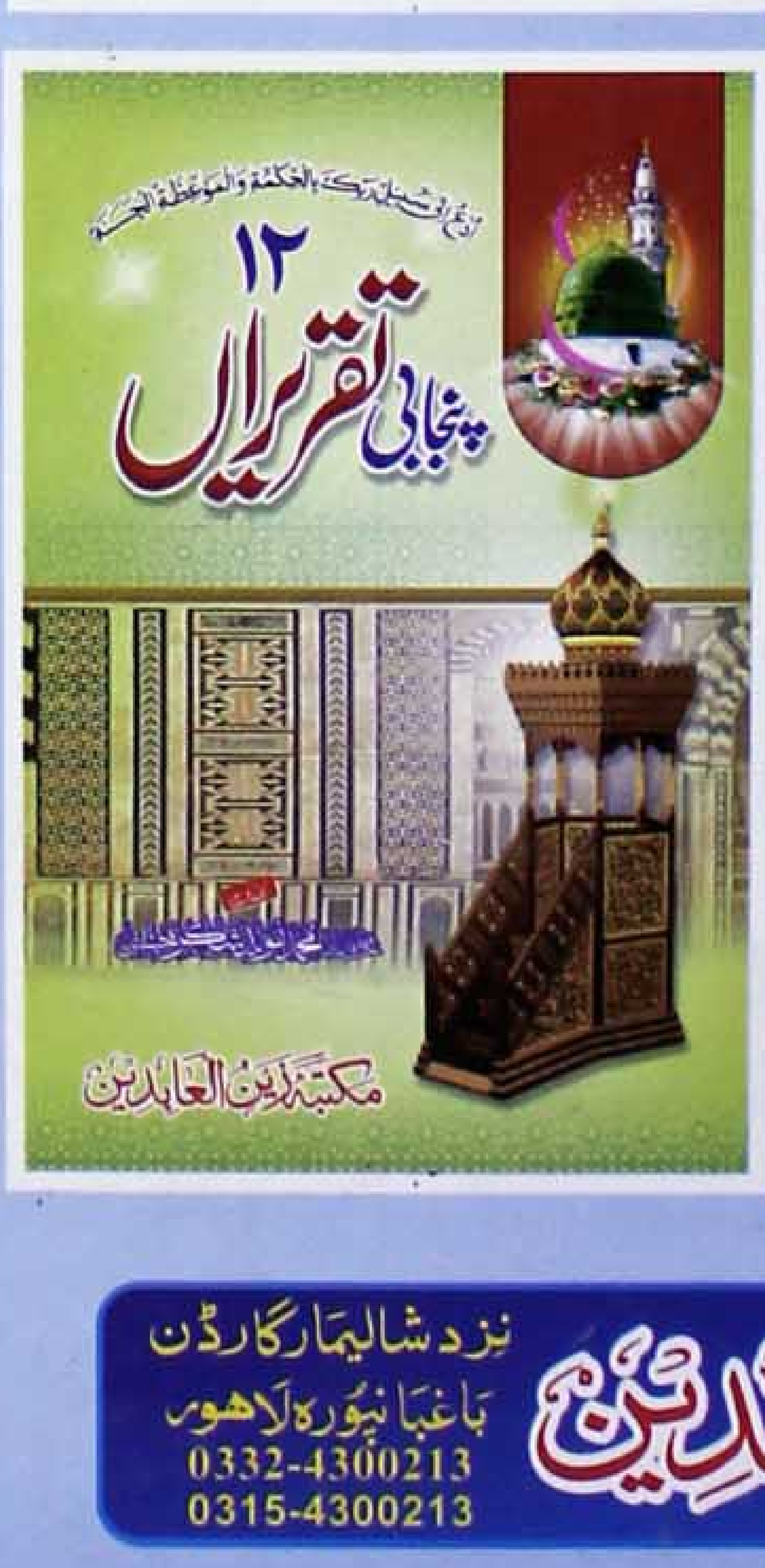
تشریف لیاؤندے نے تہاڈے نعریاں دی گونج وچ واجب الاحترام حضرت جناب صاحبزادہ سید تجمل حُسین گیلانی شاہ صاحب۔

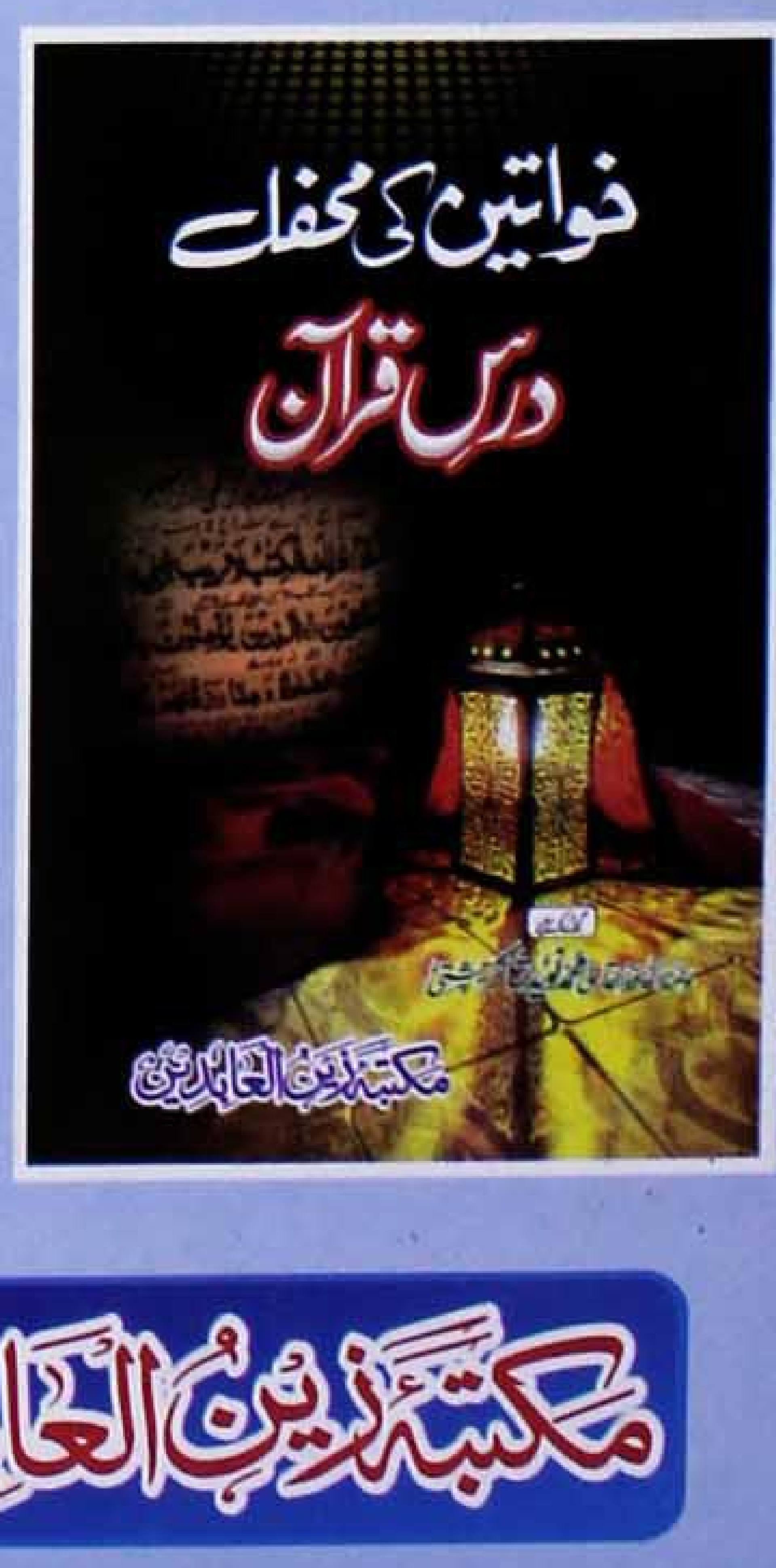
دوستو ! اللہ تعالیٰ میری تے تہاڈی ایس حاضری نُوں قبول و منظور فرماوے آمین۔

اللہ حافظ

مناقب علی والحسنین وامھما فاطمۃ الزہرۃ
فضائل
چمنستانِ کرم
مکتبہ زین العابدین

کتاب الاربعین
فی مناقب امہات المومنین
فضائل ازواج مطہرات
مکتبہ زین العابدین

12
پنجابی تقریراں
مکتبہ زین العابدین

خواتین کی محفل
درسِ قرآن
مکتبہ زین العابدین